MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

~~D-578~~
Vol 17

D 3334/17

V17

securitatea

1700622
D 003334, Vol. 17

396

STRICT SECRET

Nr. 1(69)–1985

PENTRU PATRIA NOASTRA, REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA !

securitatea

1985

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

pag.

* * * — Teze, idei, orientări programatice 5

* * * — Sarcinile ce revin organelor și organizațiilor de partid, precum și comandanților unităților de securitate din documentele celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român — general-maior IOAN MARCU 9

* * * — Ședința de bilanț a activului de partid și de comandă din Departamentul Securității Statului 19

În sprijinul învățămîntului de specialitate

— Cauze și condiții care determină ori stimulează recrudescența activității elementelor ostile din rindul cultelor și sectelor — maior AUREL ZAPODEAN, lt. colonel NECULAI PĂDURARU și căpitan NICOLAE BORDEIANU 23

— Problematica actuală a terorismului internațional rezultată din acțiunile cu acest caracter care s-au produs pe plan mondial în anul 1984 — colonel ȘTEFAN BLAGA și lt. colonel NICOLAE TOMA 32

* * * — Rolul cadrelor de conducere în îndrumarea procesului de perfecționare a pregătirii subordonaților pentru creșterea competenței și eficienței profesionale a acestora — colonel ALEXANDRU HASNAȘ și căpitan ION CORNOIU 39

Pe teme de pregătire juridică

— Rezolvarea cazului prezentat în publicația „Securitatea" nr. 4 din 1984 — colonel GEORGE ADAM și căpitan ION CORNOIU 45

Metode ofensive de muncă — **Combinația noastră** — colonel CONSTANTIN CARACALEANU și lt. colonel NICOLAE CALUGĂRIȚA . . . . [illegible]

Cadran profesional — **Cazul „Conspiratorii"** — colonel ILIE MERCE și căpitan DOREL VUSCAN . . . . . . [illegible]

— **Cazul „Boxa"** — colonel VASILE BUCURA . . [illegible]

Din presa de peste hotare — **„Capcana" — contraacțiune a serviciului secret egiptean** — maior ION PÎRVU . . . . . . [illegible]

— **Aplicarea cunoștințelor psihopedagogice în domeniul prevenirii, dirijării sau înlăturării fenomenelor negative ale emoțiilor de masă** — lt. colonel DUMITRU DĂNĂU 62

— **Spionj și trădare în Elveția (serial)** 68

Orizont — **Dimensiuni umane și medicale ale personalității** de C. GORGOS . . . . [illegible]

Semnal editorial — **„Termeni uzuali de comerț internațional"** . . [illegible]

* * * — **Bibliografie la temele de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările pe anul 1985)** . . 79

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori : locotenent-colonel Dumitru DĂNĂU și locotenent-colonel Ana PĂUNA

Comanda 021 S/252151

Apărut : martie 1985

TEZE, IDEI, ORIENTĂRI PROGRAMATICE

NICOLAE CEAUȘESCU
RAPORT LA CEL DE-AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

● „Înfăptuirea obiectivelor cincinalului viitor și ale dezvoltării în perspectivă a României pînă în anul 2000 impune, ca necesitate obiectivă, creșterea și mai puternică a rolului statului în planificarea, organizarea și conducerea unitară a întregii activități economico-sociale, pe baza planului național unic.

● Puternica dezvoltare a forțelor de producție, amplificarea fără precedent a activităților economico-sociale impun ca o necesitate obiectivă perfecționarea și creșterea rolului statului pentru asigurarea dezvoltării unitare și armonioase a societății. Înlăturarea birocratismului, lărgirea atribuțiilor organelor locale, ale centralelor și întreprinderilor sînt cerințe importante în perfecționarea activității de conducere și planificare, care trebuie să ducă la creșterea și nu la reducerea rolului statului. Este, de asemenea, necesară îmbinarea armonioasă a activității organelor de stat cu aceea a noilor organisme democratice.

● Perfecționarea activității statului democrației muncitorești, revoluționare, dezvoltarea sistemului de organisme democratice ale oamenilor muncii din diferite sectoare vor duce la creșterea continuă a participării active a maselor populare la conducerea statului, a întregii vieți economico-sociale, la democratizarea tot mai largă a societății noastre. Dar participarea activă a maselor populare la conducerea statului, dezvoltarea democrației muncitorești, revoluționare nu presupun în nici un fel renunțarea sau diminuarea conducerii unitare a activității de stat.

● Desigur, în concordanță cu stadiul de dezvoltare a economiei și vieții sociale și pe măsura adîncirii și perfecționării procesului de democratizare a statului, de participare tot mai largă a maselor populare la conducerea societății, funcțiile cu caracter represiv ale statului se vor diminua tot

mai mult. Tendința obiectivă însă, determinată de dezvoltarea societății, este aceea a intăririi și perfecționării rolului și funcțiilor statului de organizator și conducător al intregii activități economico-sociale.

● In intreaga activitate a organelor de stat, a organelor democrației muncitorești trebuie să se manifeste cu putere inițiativa, spiritul de răspundere, disciplina și ordinea, condiții necesare pentru buna funcționare a statului democrației muncitorești, revoluționare.

● A beneficia de drepturile oferite de orinduirea socialistă și a acționa cu răspundere pentru intărirea ei constituie două laturi ale democrației socialiste care se condiționează reciproc, asigurind mersul inainte al patriei, implinirea tuturor aspirațiilor celor ce muncesc, de bunăstare și fericire.

● Avind in vedere condițiile internaționale, vom acorda și in viitor toată atenția dezvoltării forțelor armate, ridicării pregătirii de luptă și politice a militarilor, dotării armatei cu mijloacele de luptă necesare, asigurind toate condițiile ca armata să-și poată indeplini, in orice imprejurări, rolul de apărare a cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității țării.

●Vom acționa, in conformitate cu noile schimbări care au loc in societatea noastră, pentru perfecționarea activității organelor Ministerului de Interne, a actvității Procuraturii și organelor de justiție, pentru ca ele să-și poată indeplini in cele mai bune condiții misiunea de apărare a cuceririlor revoluționare, a ordinii și liniștii publice, a legalității socialiste.

Așa cum am menționat de mai multe ori, vom veghea la respectarea neabătută a legilor, luind măsuri impotriva oricui incalcă ordinea, legile și normele de conviețuire socială. Va trebui să se acționeze astfel incit nimeni să nu se poată sustrage răspunderii dacă aduce prejudicii intereselor poporului, intereselor patriei noastre socialiste. În același timp, să veghem permanent la respectarea legalității socialiste, la inlăturarea oricăror abuzuri, astfel incit nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept.

Intărirea ordinii și respectarea legalității socialiste se condiționează reciproc, constituind o cerință legică a dezvoltării democrației muncitorești revoluționare.

Va trebui să crească rolul și participarea maselor populare la intreaga activitate de apărare a socialismului, a independenței și suveranității țării, conlucrarea organelor de stat — organe ale intregului popor, care, in cadrul diviziunii muncii din societate, au atribuții speciale — cu oamenii muncii, sub controlul poporului.

● Rolul conducător al partidului nu reprezintă o lozincă sau o cerință abstractă, el se materializează in munca de zi cu zi a fiecărei organizații, a fiecărui organism de partid, a fiecărui comunist. Comuniștii nu au și nu pot avea țeluri mai mărețe decit de a face totul pentru infăptuirea

neabătută a Programului partidului, a politicii interne și externe, de a servi in orice imprejurări interesele poporului, ale patriei, ale socialismului și comunismului.

● Organele și organizațiile de partid trebuie să se călăuzească permanent de concepția revoluționară, să acționeze intotdeauna in spirit revoluționar pentru inlăturarea a tot ceea ce este vechi și nu mai corespunde actualei etape de dezvoltare a societății noastre, pentru promovarea noului. Aceasta este o condiție obiectivă a afirmării tot mai puternice a rolului de forță politică conducătoare a partidului nostru.

● Trebuie să se acorde atenția necesară perfecționării activității de organizare a muncii pentru realizarea hotăririlor de partid și de stat, a legilor țării, intăririi controlului permanent și sistematic al modului cum sint duse la indeplinire hotăririle organelor superioare și propriile hotăriri.

● Este necesar ca și in viitor să acționăm cu hotărire pentru infăptuirea unei politici juste de promovare a cadrelor de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și organismelor democrației socialiste, asigurind permanent cadre cu pregătire corespunzătoare, în stare să îndeplinească în cele mai bune condiții misiunile încredințate. În promovarea noilor cadre este necesar să acordăm o atenție deosebită nivelului de pregătire profesională, tehnică, științifică și culturală. În același timp, va trebui să ținem seama de aptitudinile personale ale fiecărui activist, de felul cum acționează în munca practică pentru înfăptuirea politicii partidului în toate sectoarele.

● Să desfășurăm o activitate mai bine organizată pentru ridicarea permanentă a cunoștințelor profesionale, științifice și culturale ale cadrelor din toate domeniile, să cerem fiecărui activist să lucreze in spirit revoluționar, să manifeste combativitate, răspundere in muncă și intransigență, să pună totdeauna mai presus de orice interesele partidului, ale poporului, ale cauzei socialismului, intăririi continue a patriei, a independenței și suveranității sale.

● Este necesară desfășurarea unei intense munci politico-educative, de formare a omului nou. Va trebui să fie intensificată activitatea multilaterală de ridicare a conștiinței socialiste, revoluționare a tuturor oamenilor muncii, de combatere hotărită a diferitelor manifestări și mentalități obscurantiste, inapoiate despre muncă și viață. Să nu uităm nici un moment că mai continuă să se manifeste diferite concepții străine, mentalități ale vechii societăți burghezo-moșierești, că nu toți cetățenii au rupt definitiv cu mentalitățile și practicile din trecut, că, din păcate, acestea mai influențează chiar și unii tineri. În același timp, nu trebuie uitat că din afară continuă încă să pătrundă tot felul de influențe străine concepției noastre revoluționare despre lume și viață. Se mai manifestă sub

diferite forme concepţii naţionaliste, şoviniste. Iată de ce este necesar să se intensifice activitatea de educare, de combatere hotărîtă a vechilor concepţii, a influenţelor care pătrund din afară.

● Trebuie să luăm atitudine hotărîtă împotriva diferitelor manifestări mistice şi obscurantiste, care împiedică înţelegerea raporturilor reale dintre om şi natură, a legilor care guvernează universul, a cerinţelor obiective ale dezvoltării sociale — şi care constituie o frînă în lupta omului pentru făurirea conştientă a propriului său destin.

De asemenea, este necesar să fie combătute cu hotărîre orice manifestări de naţionalism, şovinism, antisemitism şi alte forme de înjosire a omului, străine concepţiei revoluţionare, socialiste. Aceste manifestări aparţin trecutului, perioadei capitaliste, imperialiste, societăţii împărţite în clase antagoniste, care totdeauna au acţionat pentru dezbinarea şi învrăjbirea oamenilor de diferite naţionalităţi. În societatea noastră trebuie să dispară pentru totdeauna astfel de manifestări.

● Orice tolerare şi, cu atît mai mult, încurajarea unor tendinţe şi manifestări naţionaliste înseamnă a face jocul cercurilor reacţionare imperialiste, pun în pericol relaţiile de prietenie dintre popoare, servesc numai duşmanilor libertăţii, democraţiei, păcii şi socialismului.

De aceea trebuie să luăm poziţie hotărîtă şi să respingem cu hotărîre toate încercările făcute de către unele cercuri reacţionare, imperialiste, de a denigra măreţele realizări ale poporului nostru, politica naţională justă a partidului şi statului nostru muncitoresc-revoluţionar.

● În întreaga activitate politico-educativă de formare a omului nou trebuie să punem pe prim plan dezvoltarea patriotismului revoluţionar socialist, a dragostei faţă de patrie, a răspunderii şi ataşamentului faţă de popor, faţă de cuceririle sale revoluţionare, a hotărîrii de a lupta şi munci pentru făurirea socialismului şi comunismului, pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale şi spirituale a poporului, pentru apărarea cuceririlor revoluţionare, a independenţei şi suveranităţii României.

● În general, revoluţia, procesul de transformare revoluţionară a societăţii nu se încheie o dată cu luarea puterii politice. Cucerirea puterii politice constituie un factor foarte important, dar reprezintă numai o etapă în lupta pentru înfăptuirea idealurilor de dreptate şi echitate socială, pentru victoria socialismului şi comunismului. Procesul revoluţionar va continua şi în societatea comunistă — practic, el nu se va încheia niciodată. Cine doreşte să fie revoluţionar va fi întotdeauna în fruntea transformării societăţii, a noului !"

SARCINILE CE REVIN ORGANELOR ŞI ORGANIZAŢIILOR DE PARTID, PRECUM ŞI COMANDANŢILOR UNITĂŢILOR DE SECURITATE DIN DOCUMENTELE CELUI DE-AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

General-maior IOAN MARCU,
secretar al Consiliului politic al
Departamentului Securităţii Statului

Comuniştii, întregul personal al aparatului de securitate, trăind sentimentul legitim al unei implicări colective, şi-au însuşit cu emoţie şi deplină adeziune ideile, orientările, tezele şi deschiderile larg vizionare cuprinse în Raportul prezentat în faţa Congresului al XIII-lea al P.C.R. de secretarul general al partidului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, model de analiză creatoare, complexă a stadiului actual al edificării socialismului în ţara noastră, program strălucit de dezvoltare economico-socială a României în cincinalul 1986—1990 şi, în perspectivă, pînă în anul 2000.

Ca o expresie a voinţei întregii ţări şi ca o garanţie sigură a ridicării României pe noi culmi de progres şi prosperitate, am trăit în această perioadă, împreună cu toţi fiii patriei, satisfacţia şi marea bucurie a realegerii în suprema funcţie de secretar general a tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU — marele revoluţionar patriot, ale cărui viaţă şi activitate constituie un minunat model de slujire devotată a cauzei partidului, a idealurilor şi intereselor fundamentale ale poporului, marele erou al României contemporane, de numele căruia sînt indisolubil legate toate măreţele ctitorii ale ultimelor două decenii, prestigioasele iniţiative de pace şi colaborare între popoare.

Ca purtători ai gîndurilor şi sentimentelor întregului partid, ale întregului popor, delegaţii la Congres, prin votul istoric din ziua de 22 noiembrie 1984, au dat astfel glas hotărîrii tuturor comuniştilor, consensului larg naţional, opţiunii întregii ţări, aşa cum apoi au atestat-o nenumăratele mesaje de felicitare adresate de pe întreg cuprinsul patriei de organele şi organizaţiile de partid, de masă şi obşteşti, de colectivele de oameni ai muncii.

Semnificația de excepție a acestei realegeri se întrepătrunde riguros cu semnificația Congresului însuși, într-o unică afirmare a destinului și drumului propriu al țării — expresie elocventă a aplicării consecvente, creatoare a socialismului științific la condițiile concrete ale României, ale lumii și epocii contemporane, model de înțelegere și interpretare vizionară a problemelor majore ale acestui sfîrșit de mileniu, al celui mai generos umanism, toate purtînd amprenta inconfundabilă a personalității remarcabile a secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Lucrările Congresului au proiectat o puternică lumină asupra profundului democratism al partidului, al orînduirii noastre socialiste, democratism care se bazează pe participarea activă, nemijlocită a maselor populare, a tuturor categoriilor sociale, la elaborarea politicii interne și externe a țării, la traducerea ei în viață. Au fost puse în evidență, cu deosebită pregnanță, forța și capacitatea politico-organizatorică ale partidului nostru, coeziunea de granit a comuniștilor, a partidului în ansamblul său, temelia unității sale de voință și acțiune, chezășia fermității în înfăptuirea hotărîrilor adoptate. Totodată, Congresul a relevat cu putere unitatea de nezdruncinat a întregii națiuni în jurul partidului, al secretarului său general.

Referindu-se la aceste probleme în cuvîntarea rostită la încheierea lucrărilor celui de-al XIII-lea Congres, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia : **„... unitatea care s-a manifestat în partidul și Congresul nostru, în rîndurile poporului, este expresia unității de interese, deoarece în Republica Socialistă România au fost lichidate clasele antagoniste. Națiunea română este formată din clase și categorii sociale prietene, avînd aceleași interese — de a făuri o societate nouă fără asupritori, o societate a legalității și dreptății sociale, care să asigure fiecărui membru al său drepturi depline în toate domeniile. Aceasta este cauza și factorul hotăritor al unității indestructibile a partidului și poporului nostru“...**

Comuniștii, toate cadrele din unitățile de securitate, asemenea întregului popor, au luat cunoștință cu legitimă mîndrie patriotică de rodnicul bilanț cu care țara s-a prezentat la cel de-al XIII-lea Congres al partidului. Angajați cu entuziasm și hotărîre neclintită în înfăptuirea programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, oamenii muncii au asigurat o evoluție social-economică ascendentă, marcată de sporirea producției industriale de peste 100 de ori față de 1945 și a producției agricole de aproape 7 ori.

La capătul cincinalului în curs, în pofida dificultăților create conjunctural de criza economică mondială, România se prezintă ca una din puținele țări cu un ritm mediu anual de creștere a producției industriale de aproape 6% și cu o sporire a producției agricole de aproape cinci milioane tone cereale față de cincinalul precedent.

Cu argumentul realizărilor obținute în acest cincinal — așa cum se subliniază în Raportul prezentat Congresului — **„Putem afirma cu toată tăria că partidul nostru a procedat just, concentrînd forțe puternice pentru industrializarea țării, pentru dezvoltarea agriculturii, pentru progresul general al forțelor de producție“.**

Importante și profunde schimbări s-au petrecut în structura socială a țării ; s-a perfecționat continuu activitatea statului, a organelor sale de conducere, cît și întregul sistem democratic al vieții economico-sociale. În pas cu marile înfăptuiri pe plan economic și social și pe temelia lor de granit, s-au consolidat permanent independența și suveranitatea țării.

In magistralul Raport, în Directivele Congresului, în Programul-Directivă de dezvoltare economico-socială a României, în profil teritorial și în cel de creștere a nivelului de trai și ridicare continuă a calității vieții în perioada 1986—1990, sînt delimitate într-o viziune unitară, în mod concret, obiectivele, sarcinile, nivelurile ce se cer realizate de către fiecare domeniu și sector de activitate, atît în planul creației materiale, cît și al celei spirituale.

Al optulea cincinal pe care-l vom străbate în perioada 1986—1990 marchează trecerea la cea de-a treia etapă a realizării Programului partidului și are ca obiectiv fundamental continuarea fermă a politicii de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a patriei noastre spre comunism. Liniile directoare sînt orientate mai departe spre dezvoltarea forțelor de producție, spre perfecționarea relațiilor sociale și de producție pe o bază nouă, spre realizarea unei noi calități a muncii și vieții întregului popor. Specifice acestei perioade vor fi dezvoltarea intensivă a tuturor ramurilor industriale, precum și asigurarea unui echilibru mai bun între diferitele sectoare, acordarea unei atenții mai deosebite noii revoluții tehnico-științifice, astfel încît industria românească, întreaga noastră economie să se ridice la nivelul celor mai noi și avansate cuceriri ale științei și tehnicii contemporane.

Realizarea obiectivului fundamental, ca de altfel a tuturor sarcinilor viitorului cincinal, necesită, așa cum sublinia secretarul general al partidului, eforturi susținute în domeniul acumulării și al investițiilor, pregătirea superioară a forței de muncă, perfecționarea activității de cercetare științifică, a producției, pe baza aplicării cu fermitate a principiilor noului mecanism economico-financiar, cunoașterii și folosirii legilor obiective ale societății noastre socialiste.

Semnificative în acest sens sînt și aprecierile formulate de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la Plenara C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale din decembrie anul trecut, în care sublinia : **„Prin realizarea prevederilor pe 1985, vom asigura încheierea cu rezultate bune a cincinalului și, în acest fel, realizarea sarcinilor celei de-a doua etape de înfăptuire a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism“.**

Eforturilor constructive pe plan intern le-a corespuns și le va corespunde și în viitor o politică externă principială, de largă perspectivă, consacrată păcii și progresului, independenței și libertății popoarelor, înțele-

gerii și colaborării dintre ele, căreia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu gîndirea sa clarvăzătoare și clocotitoarea sa activitate practică, i-a conferit o strălucire fără precedent.

Pentru partidul și poporul nostru, pentru comuniștii din aparatul de securitate care își desfășoară activitatea într-un domeniu special, au o importanță deosebită tezele și orientările formulate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la perfecționarea activității statului socialist, a organelor sale, a întregului sistem de conducere democratică a vieții economice și sociale.

Ca instrument al partidului și statului, al poporului, desfășurîndu-și întreaga activitate sub conducerea nemijlocită a partidului, a comandantului suprem, organele de securitate sînt chemate să acționeze cu înaltă răspundere și fermitate, luînd măsuri împotriva oricui încalcă ordinea și legile, veghind ca nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept și, totodată, ca nimeni să nu se poată sustrage răspunderii dacă a adus prejudicii intereselor poporului, ale patriei noastre socialiste.

De la înalta tribună a marelui forum comunist, secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, referindu-se la agravarea crizei mondiale și a pericolelor la adresa păcii și securității popoarelor, arăta : **„Vom acționa în conformitate cu noile schimbări ce au loc în societatea noastră, pentru perfecționarea activității organelor Ministerului de Interne, . . . pentru ca ele să-și poată îndeplini misiunea de apărare a cuceririlor revoluționare, a ordinii și liniștii publice, a legalității socialiste“.**

Acestei griji statornice a partidului, a secretarului său general, cadrele aparatului de securitate sînt hotărîte să-i răspundă prin amplificarea eforturilor în vederea îndeplinirii misiunilor încredințate la indici calitativi superiori.

Organelor și organizațiilor de partid, conducerilor unităților de securitate le revin, în etapa actuală și în perspectivă, sarcini cu totul deosebite din bogăția de teze și idei ale documentelor celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

Sarcina principală, imediată și de maximă răspundere, care stă în fața organelor și organizațiilor de partid, a șefilor de pe toate treptele ierarhice, este aceea de a se asigura măsurile organizatorice și politice necesare pentru ca fiecare comunist, fiecare lucrător să studieze aprofundat, să înțeleagă și să-și însușească temeinic orientările, tezele și obiectivele cuprinse în documentele Congresului al XIII-lea al partidului, să cunoască profund sarcinile ce revin aparatului de securitate din aceste documente, să știe ce are el de făcut, cum trebuie să acționeze și să se comporte pentru a fi la înălțimea exigențelor formulate de marele forum al comuniștilor.

O cerință de prim ordin, de a cărei îndeplinire corespunzătoare depinde înfăptuirea tuturor celorlalte sarcini, rezidă în ridicarea activității organelor și organizațiilor de partid, a comuniștilor, a tuturor cadrelor din aparatul de securitate la nivelul înaltelor exigențe cuprinse în documentele adoptate de înaltul forum al partidului nostru, în orientările și indicațiile date permanent de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului. Înfăptuirea acestui deziderat de bază impune din partea întregului activ de partid și de comandă o mai mare preocupare pentru creșterea calității și eficienței acțiunilor desfășurate, pentru organizarea temeinică a muncii și folosirea integrală a forțelor umane și materiale, a tuturor posibilităților de care dispunem.

Totodată, prin acțiuni convergente desfășurate atît pe plan profesional, cît și pe cel al muncii politico-educative, va trebui să asigurăm în fapt ridicarea nivelului de competență, dezvoltarea spiritului militant de răspundere și angajare la toți comuniștii, la toate cadrele, conștienți fiind că numai astfel vom asigura prevenirea, contracararea și neutralizarea tuturor faptelor și fenomenelor ce pot aduce atingere securității statului, cuceririlor noastre revoluționare și vom asigura cu fermitate legalitatea socialistă.

Așa după cum arată faptele, actuala situație operativă de securitate poartă din plin amprenta evoluției deosebit de grave a vieții și evenimentelor internaționale, în contextul căreia s-a intensificat și a devenit foarte virulentă activitatea serviciilor de spionaj, a cercurilor imperialiste și organizațiilor reacționare din străinătate. S-au multiplicat acțiunile propagandistico-diversioniste de diverse nuanțe, provocările de tot felul, încercările de instigare și de antrenare la acțiuni ostile a unor elemente din interior.

În executarea ordinelor comandantului nostru suprem, de a manifesta o înaltă vigilență și combativitate revoluționară față de orice fapte care pot aduce atingere dreptului și voinței poporului nostru de a fi stăpîn în țara sa, de a dispune liber de valorile materiale și spirituale ce îi aparțin, de a-și făuri propriul destin, avem marea datorie să dăm o ripostă fermă și hotărîtă, să fim necruțători cu toți cei care se pun în slujba dușmanilor țării, trădează interesele poporului și patriei.

Apare, așadar, necesitatea de a asigura promovarea permanentă a spiritului ofensiv în fiecare colectiv de muncă, dezvoltarea la fiecare lucrător a unor virtuți cum sînt : curajul, îndrăzneala, intuiția, discernămîntul, capacitatea de previziune, de anticipare a intențiilor și acțiunilor puse la cale de elemente dușmănoase. Este, de asemenea, necesar să continuăm, pe plan și mai înalt, preocupările pentru creșterea fermității întregului personal și totodată să combatem cu și mai multă hotărîre manifestările de automulțumire, de suficiență pe care le mai întîlnim la unele cadre, din păcate chiar cu funcții de conducere.

Pentru traducerea în viață a cerinței cuprinse în Raportul prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU Congresului al XIII-lea, potrivit căreia vor trebui să crească rolul și participarea maselor populare la întreaga activitate de apărare a socialismului, organele și orgnizațiile de partid, cadrele cu funcții de conducere profesională au obligația să dezvolte, prin toate mijloacele, legăturile cu masele de oameni ai muncii, cu organismele democratice, în vederea stăpînirii situației operative în obiectivele și mediile date în competență și, pe această cale, a prevenirii intențiilor și acțiunilor care ar putea aduce atingere securității statului, independenței și suveranității patriei.

De asemenea, potrivit atribuțiilor date prin lege și în colaborare cu organele de procuratură, de justiție, cu toate organismele democrației muncitorești, revoluționare avem datoria să ne sporim eforturile pentru educarea cetățenilor în spiritul respectării legilor țării, al apărării secretului de stat, al vigilenței și intransigenței față de abaterile de la normele și principiile de conviețuire socială.

Pornind de la ideea că îndeplinirea ireproșabilă de către fiecare lucrător de securitate a sarcinilor și misiunilor încredințate, cît și a atribuțiilor funcționale este condiționată de o înaltă conștiință, organele și organizațiile de partid, cadrele de conducere sînt chemate să depună eforturi și mai stăruitoare pentru ridicarea nivelului politico-ideologic al întregului personal. Activitatea de propagandă, învățămîntul politico-ideologic, măsurile întreprinse pentru perfecționarea activității educative trebuie să vizeze dezvoltarea conștiinței socialiste a fiecărui lucrător, modelarea caracterului și comportamentului în consens cu comandamentele politice prefigurate în programul ideologic al partidului și în celelalte documente adoptate de Congresul al XIII-lea.

Este imperios necesar să se acționeze cu perseverență, prin toate formele și mijloacele muncii politico-educative, pentru ca toți comuniștii, întregul efectiv, să fie înarmați într-o și mai mare măsură cu principiile de bază ale ideologiei științifice a partidului nostru, să fie îndrumați și ajutați să le aplice în activitatea practică de zi cu zi. Eliminînd superficialitatea, aspectele de formalism, activitatea politico-ideologică trebuie astfel desfășurată, încît să contribuie nemijlocit la ridicarea răspunderii întregului efectiv față de îndeplinirea propriilor sarcini și misiuni. Este, de asemenea, necesar să crească aportul muncii politico-ideologice la formarea omului nou, cu un larg orizont de cunoaștere, cu viziune științifică, ateistă, întemeiată pe materialismul dialectic și istoric.

În acest sens, de mare actualitate sînt sublinierile făcute de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul prezentat Congresului, și anume : **„Va trebui să fie intensificată activitatea multilaterală de ridicare a conștiinței socialiste, revoluționare, a tuturor oamenilor muncii, de combatere hotărîtă a diferitelor manifestări și mentalități obscurantiste, înapoiate despre muncă și viață"**.

Un loc important va continua să-l ocupe, în preocupările factorilor educaționali, consolidarea în activitatea și comportarea tuturor cadrelor aparatului de securitate a trăsăturilor patriotismului revoluționar socialist. In acest sens, orientarea de bază a activității a fost dată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul prezentat Congresului, precizînd : **„In întreaga activitate politico-educativă, de formare a omului nou, trebuie să punem pe prim plan dezvoltarea patriotismului revoluționar socialist, a dragostei față de patrie, a răspunderii și atașamentului față de popor, față de cuceririle sale revoluționare, a hotărîrii de a lupta și a munci pentru făurirea socialismului și comunismului ... pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității României"**.

Ansamblul acțiunilor politico-educative trebuie să asigure în continuare dezvoltarea atașamentului cadrelor față de gloriosul nostru partid, a cărui politică reflectă în cel mai înalt grad interesele supreme ale națiunii române, față de secretarul general al partidului, președintele țării, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. În acest context, cadrele din aparatul de securitate, însuflețite permanent de exemplul luminos, de nețărmurit devotament și dăruire comunistă pentru progresul neîntrerupt al patriei pe care ni-l oferă tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, mobilizate de organele și organizațiile de partid, vor acționa pentru ridicarea muncii de securitate la nivelul de calitate și eficiență impus de actuala etapă de dezvoltare stabilită de Congresul al XIII-lea al P.C.R. În centrul preocupărilor organelor și organizațiilor de partid se va situa permanent desfășurarea unei intense munci politico-organizatorice și educative, determinînd în acest fel ca toți lucrătorii de securitate să promoveze în întreaga lor muncă și viață spiritul revoluționar, să-și ridice necontenit nivelul pregătirii politico-ideologice, științifice și profesionale, să-și dezvolte discernămîntul și combativitatea, spiritul ofensiv pentru a-și putea îndeplini cu competență misiunile încredințate.

Organele și organizațiile de partid, comuniștii cu funcții de conducere pe linie profesională, pe baza hotărîrilor adoptate de Congresul al XIII-lea, au datoria de a intensifica și diversifica acțiunile pentru aplicarea în munca și viața cadrelor a principiilor Codului eticii și echității socialiste, astfel încît în întreaga lor activitate să manifeste răspundere comunistă, cinste și corectitudine, abnegație și spirit de sacrificiu, în slujba idealurilor nobile ale patriei, partidului și poporului.

In strînsă legătură cu pregătirea politico-ideologică, cu studierea și dezbaterea sistematică a hotărîrilor de partid și legilor țării, vor trebui depuse eforturi în continuare pentru organizarea unor activități politico-educative și cultural-artistice de înaltă ținută, consacrate evenimentelor importante din istoria patriei, a poporului și partidului nostru care, prin conținutul de idei și mesajul lor, să contribuie la educarea cadrelor, la dezvoltarea trăsăturilor moral-politice specifice lucrătorilor de securitate.

In condițiile afirmării tot mai puternice a partidului ca centru vital al națiunii, ridicarea pe o treaptă superioară a activității fiecărei organizații de partid, a fiecărui comunist, sporirea capacității lor de influențare, de organizare și de mobilizare în cadrul colectivelor unde își desfășoară activitatea constituie o altă sarcină majoră ce se desprinde din documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R. Referindu-se la această problemă,

tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta : „**Va trebui să acționăm cu hotărire pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a activității tuturor organizațiilor și organelor de partid, astfel încit să se afle permanent în primele rînduri ale luptei pentru înfăptuirea politicii partidului, a planurilor de dezvoltare, să desfășurăm o muncă susținută în vederea unirii tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate. Fiecare organizație de partid, fiecare membru de partid să-și îndeplinească rolul de forță conducătoare în unitățile în care își desfășoară activitatea**".

În spiritul acestor cerințe, organizațiile de partid din aparatul central de securitate sînt chemate să-și ridice permanent nivelul activității lor organizatorice și politice, pentru a dinamiza eforturile întregului personal și a canaliza toate energiile spre asigurarea îndeplinirii sarcinilor și misiunilor ce revin fiecărei unități, pentru realizarea unei pregătiri multilaterale a efectivelor.

În centrul preocupărilor organelor și organizațiilor de partid, ale comuniștilor cu funcții de conducere, trebuie să se afle neabătut înfăptuirea exemplară a politicii de cadre a partidului în aparatul de securitate, cerința esențială formulată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul la Congres de a asigura „... **permanent cadre cu pregătire corespunzătoare, în stare să îndeplinească în cele mai bune condiții misiunile încredințate**".

În spiritul hotărîrilor adoptate de Congresul al XIII-lea, al prevederilor Programului și Statutului partidului, precum și al legilor țării, selecționarea, promovarea și pregătirea cadrelor la nivelul exigențelor actuale constituie o sarcină de prim ordin a organelor și organizațiilor de partid, a comandanților. În activitatea pe această linie se va ține seama de modul în care cei propuși a fi încadrați sau promovați în funcții de conducere muncesc pentru aplicarea în viață a politicii partidului, dovedesc consecvență, fermitate, devotament și pasiune în toate împrejurările pentru îndeplinirea la un nivel cît mai înalt a sarcinilor și misiunilor ce le sînt încredințate. Se impune, totodată, desfășurarea unei activități permanente și exigente de cunoaștere a cadrelor în procesul muncii, în familie și societate, a fizionomiei lor moral-politice și profesionale, a modului de a gîndi și a acționa.

Avînd ca îndreptar mobilizatorul îndemn al tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, sîntem datori să desfășurăm o activitate mai bine organizată pentru ridicarea permanentă a cunoștințelor profesionale, științifice și culturale ale cadrelor din toate domeniile, „**să cerem fiecărui activist să lucreze în spirit revoluționar, să manifeste combativitate, răspundere în muncă și intransigență, să pună mai presus de orice interesele partidului, ale poporului, ale cauzei socialismului, întăririi continue a patriei, a independenței și suveranității sale**".

În spiritul acestor cerințe, organele și organizațiile de partid, cadrele de conducere sînt chemate să vegheze ca, în procesul de formare și perfecționare a cadrelor, să se asigure dezvoltarea unei gîndiri dialectice, a discernămîntului politic în analiza fenomenelor.

Șefii profesionali, într-o strînsă conlucrare cu organele și organizațiile de partid, trebuie să imprime un bogat conținut de idei și o eficiență sporită, noi valențe formative și deplin profesionalism întregului proces de pregătire a cadrelor. În același context este necesar să se stimuleze mai mult preocupările și mai ales să sporească răspunderea fiecăruia pentru perfecționarea propriei pregătiri, față de modul în care aplică în viață cunoștințele acumulate.

Un domeniu important în care este necesar să crească necontenit rolul și influența organizațiilor de partid îl constituie întărirea ordinii și disciplinei militare bazate, așa cum ne cere comandantul suprem, pe conștiința revoluționară, pe înțelegerea răspunderii ce revine fiecăruia pentru îndeplinirea sarcinilor de apărare a securității statului.

Pornind de la experiența acumulată va trebui să inițiem noi acțiuni politico-organizatorice menite să ridice nivelul disciplinei, în toate unitățile, la parametrii exigențelor actuale, să ducă la preîntîmpinarea abaterilor, a evenimentelor deosebite, să asigure ca peste tot să se muncească și să se trăiască în spiritul legalității socialiste, al Codului eticii și echității socialiste.

Se impune ca fiecare organizație de partid să simtă mai multă răspundere pentru tot ce se întîmplă în sfera ei de activitate, să ia poziție atunci cînd se comit abateri, atitudini neprincipiale, încercări de ascundere a adevărului, indiferent de persoanele care săvîrșesc asemenea fapte.

Afirmarea tot mai puternică a rolului de conducător politic al organizațiilor de partid în întreaga viață și activitate a aparatului de securitate presupune perfecționarea neîntreruptă a stilului și propriilor lor metode de muncă, în raport cu exigențele actuale și potrivit sarcinilor complexe ce le au de rezolvat. În activitatea fiecărei organizații de partid trebuie să se manifeste mai pregnant spiritul revoluționar, militant, exigent, caracterul activ și dinamic al întregii munci politico-educative.

Creșterea influenței organizațiilor de partid este indisolubil legată de dezvoltarea permanentă a vieții interne de partid, combative și democratice, în care să se promoveze cu consecvență critica și autocritica, atitu-

dinea fermă față de neajunsuri. In același timp, organele și organizațiile de partid, cadrele cu funcții de comandă să acorde o atenție sporită perfecționării activității de organizare a muncii pentru realizarea hotăririlor de partid și de stat, a legilor țării, întăririi controlului permanent și sistematic asupra modului cum sînt duse la îndeplinire hotăririle organelor superioare, precum și cele proprii. Totodată, pe baza experienței acumulate, apare necesară continuarea practicii privind efectuarea unor analize comune ale organelor de partid cu conducerile profesionale pe diferite domenii de activitate, astfel încît în realizarea măsurilor ce se stabilesc să fie mai bine și plenar implicate cadrele, în raport cu competențele și răspunderile ce le au.

Organismele democratice larg reprezentative la nivel național au analizat, la scurt timp după încheierea lucrărilor marelui forum al comuniștilor români, modul în care va trebui acționat pentru realizarea sarcinilor actualului cincinal, înfăptuirea la nivel calitativ superior a indicatorilor economico-sociali.

Pe baza măsurilor hotărîte de Plenara comună a C.C. al P.C.R. și Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, forul legislativ suprem a adoptat noi acte normative privind dezvoltarea economico-socială a țării în ultimul an al cincinalului. Planul național unic de dezvoltare economico-socială pe 1985, ca și celelalte documente supuse dezbaterii organismelor naționale exprimă voința și înțelepciunea colectivă ale întregului nostru popor, care, în deplină unitate sub conducerea partidului, asigură progresul țării, dezvoltarea în ritm înalt a României socialiste.

Ședința de bilanț a activului de partid și de comandă din Departamentul Securității Statului și bilanțurile muncii profesionale au constituit un moment deosebit de important în activitatea de securitate, a cadrelor de comandă, a organelor și organizațiilor de partid, pentru o analiză complexă a muncii desfășurate pe anul 1984 și stabilirea de măsuri în consens cu hotărîrile celui de-al XIII-lea Congres al partidului, cu orientările și indicațiile permanente date de comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Acționînd necontenit în vederea creșterii combativității, a răspunderii organelor și organizațiilor de partid pentru tot ce se petrece în unități, sporind forța lor politică, ideologică și organizatorică, vom asigura îndeplinirea în cele mai bune condiții a obiectivelor și sarcinilor ce ne revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, a ordinelor comandantului nostru suprem.

ȘEDINȚA DE BILANȚ A ACTIVULUI DE PARTID ȘI DE COMANDĂ DIN DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

În baza aprobării și indicațiilor comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în ziua de 11 ianuarie a.c., a avut loc ședința de bilanț a activului de partid și de comandă din Departamentul Securității Statului, prilej cu care s-a analizat, la un înalt nivel de răspundere comunistă,modul cum au fost îndeplinite ordinele comandantului suprem, sarcinile rezultate din Programul de măsuri adoptat de bilanțul precedent, precum și misiunile încredințate.

Desfășurat în lumina strălucitelor teze, idei și orientări de o inestimabilă valoare teoretică și practică din Raportul secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., a istoricelor hotăriri ale marelui forum comunist, bilanțul a evidențiat problematica complexă cu care s-a confruntat aparatul de securitate în anul 1984, caracteristicile situației operative de securitate, vădit marcată de creșterea agresivității serviciilor de spionaj, cercurilor imperialiste și organizațiilor reacționare împotriva țărilor socialiste, inclusiv a României, de escaladarea terorismului internațional. Toți acești factori și influențe au determinat mutații semnificative în baza de lucru a securității, impunînd o permanentă perfecționare și adaptare a metodelor și mijloacelor specifice.

S-a subliniat că, urmare a unei mai bune înțelegeri a înaltelor exigențe ce au stat în fața întregului aparat de securitate pentru apărarea cuceririlor revoluționare socialiste, a independenței și suveranității patriei — un aport hotăritor în acest sens avîndu-l organele de partid, cadrele de conducere de pe toate treptele — s-a acționat mai ofensiv și cu discernămînt pentru prevenirea și contracararea, pe toate liniile de muncă, a actelor și manifestărilor ostile îndreptate împotriva orînduirii noastre socialiste. Contribuția specifică adusă de efectivele de securitate la buna desfășurare a activităților prilejuite de marile evenimente politico-sociale ale anului 1984 s-a înscris ca element de referință pentru aprecierea capacității de acțiune a aparatului de securitate.

Totodată, bilanțul a relevat faptul că, deși există un cadru normativ adecvat, programe clare și planuri speciale de măsuri, reglementări pe

diferite linii de muncă, în activitatea de securitate s-au înregistrat încă lipsuri și neajunsuri. Astfel , o parte din măsurile ordonate nu au fost îndeplinite cu toată răspunderea și eficacitatea necesare, iar unele riposte nu au fost pe măsura acțiunilor îndreptate împotriva cuceririlor revoluționare ale poporului nostru.

Persistă încă lipsuri în ceea ce privește cunoașterea, stăpînirea și controlul situației operative din probleme, medii și obiective, documentarea unor activități dușmănoase, apărarea secretului de stat, obținerea de informații cu valoare operativă, modul de folosire a mijloacelor muncii specifice de penetrare în clandestinitatea unor acțiuni ostile ș.a.

Multe din aceste neajunsuri își află cauza în insuficienta preocupare a unor cadre de conducere de a imprima activității proprii și a subordonaților un caracter mai angajant, ofensiv, militant și creativ, o mai pronunțată competență profesională. Nici activitatea politico-educativă și cea organizatorică pentru înfăptuirea obiectivelor și sarcinilor specifice nu au avut întotdeauna suficientă forță de mobilizare.

Ținînd seama de gravitatea situației internaționale , de efectele complexe ale crizei economice și politice mondiale, de virulența forțelor anticomuniste exprimată într-o varietate de forme și modalități de acțiune la adresa României, împotriva intereselor politice, economice și sociale ale națiunii noastre socialiste, de mutațiile din baza de lucru a securității, bilanțul a pus în fața aparatului de securitate sarcini mobilizatoare, concretizate în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985. La baza acestuia stau orientările și indicațiile comandantului suprem, tezele și ideile revoluționare din activitatea teoretică și practică a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, hotărîrile Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, legile țării, ordinele și instrucțiunile specifice în vigoare.

Avînd în vedere caracterul politic al concluziilor bilanțului, al Programului de măsuri, activul de partid și cadrele de comandă din aparatul de securitate, îndrumate cu competență de Consiliul politic, organele și organizațiile de partid, s-au angajat să dea dovadă de un puternic spirit partinic, vigilență sporită, fermitate și combativitate revoluționară, să mobilizeze cu înaltă competență politico-profesională pentru înfăptuirea ireproșabilă a misiunilor de mare răspundere din etapa actuală încredințate de partid și popor, de comandantul nostru suprem.

În încheierea lucrărilor, activul de partid și de comandă din Departamentul Securității Statului a adresat o telegramă tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor armate, în care se spune :

„Într-o atmosferă de înaltă responsabilitate comunistă, de profundă angajare patriotică, generată de istoricele hotărîri ale celui de al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, activul de partid și de comandă al Departamentului Securității Statului, întrunit în convocarea de bilanț, a analizat cu înaltă exigență partinică, în spiritul indicațiilor și orientărilor dumneavoastră, activitatea de securitate, sarcinile ce ne revin, sub conducerea partidului, pentru apărarea cu intransigență revoluționară a marilor cuceriri socialiste ale poporului.

Participanții la ședință au exprimat adeziunea deplină a tuturor cadrelor de securitate față de Raportul prezentat la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, document programatic de excepțională valoare teoretică și practică al cărui conținut poartă în mod determinant amprenta gîndirii dumneavoastră cutezătoare, revoluționare și care se constituie într-un grandios program de muncă pentru partid și popor, pentru întreaga noastră națiune, în vederea edificării neabătute a viitorului socialist și comunist al patriei.

În numele întregului efectiv al Departamentului Securității Statului, ne angajăm solemn de a face totul, de a acționa cu energii sporite, cu înaltă răspundere revoluționară pentru realizarea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce ne revin din hotărîrile și documentele adoptate în înaltul forum al comuniștilor români, din legile țării, pentru înflorirea în deplină independență și suveranitate a României, pentru traducerea cu succes în viață a luminosului Program al partidului.

Vă raportăm, tovarășe comandant suprem, că aparatul de securitate, asemenea întregului nostru partid și popor, a trăit cu mîndrie și demnitate momente de nețărmurită bucurie și satisfacție prilejuite de realegerea dumneavoastră în suprema funcție de secretar general al partidului, văzînd în această opțiune istorică chezășia de granit a înaintării ferme a patriei noastre pe drumul civilizației socialiste, spre comunism.

În cadrul lucrărilor bilanțului s-a dat din nou glas recunoștinței noastre fierbinți față de neobosita dumneavoastră activitate de strălucit militant revoluționar și patriot înflăcărat care și-a dedicat și își dedică, cu eroism și exemplară dăruire, întreaga viață idealurilor scumpe de libertate și independență ale națiunii noastre, triumfului revoluției socialiste, înfloririi necontenite a patriei, colaborării și păcii în lume. Ne exprimăm deosebita noastră prețuire față de clarviziunea, spiritul novator, revoluționar, dinamic cu care acționați în toate domeniile vieții economico-sociale, inaugurînd, prin mărețele victorii obținute sub înțeleapta dumneavoastră conducere, cea mai rodnică epocă din istoria acestui străvechi pămînt și care s-a înscris pentru totdeauna în conștiința națiunii noastre ca „Epoca Ceaușescu".

Analizînd cu răspundere, în spirit critic și autocritic, activitatea desfășurată în anul 1984 pentru îndeplinirea misiunilor cu care au fost investiți în domeniul asigurării securității statului, al apărării independenței și suveranității naționale, participanții la ședința activului de partid și de comandă au subliniat că, urmînd neabătut linia politică a partidului, în strînsă conlucrare cu masele de oameni ai muncii, cu organismele democrației muncitorești, revoluționare, întregul efectiv al organelor Securității Statului a acționat cu vigilență și combativitate sporită — așa cum dumneavoastră, în repetate rînduri, ați cerut organelor de securitate —

pentru respectarea fermă a legalității socialiste, în scopul apărării cuceririlor istorice ale poporului nostru. S-a reliefat, cu pregnanță, că toate rezultatele obținute de unitățile de securitate în anul recent încheiat sînt rodul conducerii nemijlocite de către Partidul Comunist Român, al grijii statornice și generoase pe care dumneavoastră personal, mult stimate și iubite tovarășe comandant suprem, o acordați perfecționării continue a activității organelor de stat, inclusiv a organelor de securitate.

In deplin consens cu sarcinile strălucit reliefate în cuprinsul Raportului prezentat de dumneavoastră de la tribuna celui de-al XIII-lea Congres al partidului, ne vom preocupa permanent de întărirea spiritului de partid, a răspunderii și combativității, a ordinii și disciplinei în activitatea fiecărui comunist. In același timp, vom desfășura o intensă muncă politico-organizatorică și educativă, în scopul promovării consecvente a spiritului revoluționar în întreaga activitate, ridicării necontenite a nivelului pregătirii politico-ideologice, științifice și profesionale, dezvoltării combativității și fermității în muncă, astfel ca organele de securitate să-și poată îndeplini în mod exemplar, în orice împrejurări, misiunile încredințate de partid și popor.

Vă raportăm, tovarășe comandant suprem, că vom pune în permanență în centrul preocupărilor noastre aplicarea în viață a conceptului de prevenire, al cărui fondator și consecvent promotor sînteți, că vom veghea la apărarea cu fermitate a legalității socialiste, vom face totul pentru a zădărnici orice încercare care ar putea să lovească în interesele poporului, fiind necruțători față de cei care se pun în slujba dușmanilor țării și trădează interesele patriei noastre socialiste.

Dînd glas gîndurilor și sentimentelor tuturor cadrelor de securitate, vă exprimăm suprema recunoștință pentru contribuția creatoare, de inestimabilă valoare, pe care o aduceți de două decenii de cînd prin voința întregii națiuni conduceți cu strălucire destinele Romaniei, la elaborarea și înfăptuirea politicii profund științifice a partidului și statului nostru, pentru grija permanentă pe care o purtați viitorului țării, dezvoltării ei pe noi trepte de civilizație și progres. Vă rugăm respectuos să ne permiteți a vă adresa, cu prilejul apropiatei aniversări a zilei dumneavoastră de naștere și a îndelungatei activități revoluționare, un vibrant și fierbinte omagiu, împreună cu cele mai alese urări de viață îndelungată, în deplină sănătate și fericire, de ani mulți și luminoși în fruntea partidului și statului, spre binele și propășirea eroicului nostru popor.

Vă asigurăm, mult stimate și iubite tovarășe comandant suprem, că vom milita neobosit pentru executarea întocmai a hotărîrilor de partid, a legilor țării, a ordinelor, orientărilor și indicațiilor dumneavoastră, că în toate împrejurările vom acționa ca revoluționari, strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, purtînd în conștiință flacăra vie a spiritului patriotic, convingerea că nimic nu este mai presus decît interesele partidului, ale țării, ale poporului, hotărîrea nestrămutată de a fi mereu acolo unde ne cheamă partidul, țara, comandantul nostru suprem, îndeplinindu-ne, în toate împrejurările, cu orice sacrificiu, misiunile încredințate".

CAUZE ȘI CONDIȚII CARE DETERMINĂ ORI STIMULEAZĂ RECRUDESCENȚA ACTIVITĂȚII ELEMENTELOR OSTILE DIN RÎNDUL CULTELOR ȘI SECTELOR

– consultație –

Analiza datelor și informațiilor obținute de organele de securitate în problema „Elemente ostile ce își desfășoară activitatea sub acoperirea religiei" confirmă, pe deplin, aprecierile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, referitoare la faptul că astăzi : „*Asistăm, pe plan internațional, la încercarea de a transforma unele culte și elemente ale cultelor într-un instrument al politicii de amestec în treburile interne ale diferitelor țări, împotriva forțelor care acționează pentru dezvoltarea progresistă a lumii. Noi considerăm că religia nu trebuie și nu se poate amesteca în politică ; orice încercare de a face acest lucru trebuie combătută pentru că, vrînd-nevrînd, în felul acesta ea ajunge un instrument în mîna reacțiunii*".

În contextul intensificării ofensivei reacțiunii internaționale împotriva socialismului, fenomenul religios din țara noastră evidențiază o recrudescență, în special în direcția subminării politice a R. S. România. Printre cauzele și condițiile care determină ori stimulează apariția sau recrudescența unor activități ostile sub acoperirea religiei menționăm :

- Existența în rîndul celor 14 culte legale, cu instituțiile religioase aferente acestora, a unor deservenți și credincioși fanatici, care caută să difuzeze ideile lor nocive ,dușmănoase, mistice etc. în rîndul altor credincioși, încercînd să-și creeze cît mai mulți adepți ;

- Unii deservenți și membri din rîndul cultelor ilegale (fostul cult greco-catolic și cel stilist), al sectelor ilegale („Martorii lui Jehova", „Adventiștii-reformiști", „Adventiștii-protestanți", „Penticostalii-disidenți" și

„Nazarinenii"), al grupărilor religioase ilegale (Asociația „Oastea Domnului", „Penticostali de ziua a șaptea", „Treziții Domnului", „Hristofilia", „Biserica Apostolică Universală", „Noii Apostoli", „Adventiștii de ziua a șaptea rămași pe bază veche", „Betaniștii" și „Meditația Transcendentală") desfășoară activități cu caracter nociv, antisocial și ostil ;

● Practici de cult, majoritatea cu influențe negative, profund dăunătoare, îndeosebi asupra tineretului, pe care elemente interesate le folosesc pentru intensificarea activității religioase, cum sînt : *catehizarea copiilor* — cea mai răspîndită și nocivă formă de îndoctrinare, practicată la toate cultele, dar în mod deosebit la romano-catolici, cultele protestante și neoprotestante ; *mirungerea* (la catolici) și *confirmațiunea* (la protestanți), activități ce se desfășoară după catehizare ; *folosirea — îndeosebi de către biserica romano-catolică — a copiilor și tinerilor la oficierea serviciilor de cult ; evanghelizarea* (la cultul adventiști și penticostali) ; *școala de sabat* (la cultul adventist de ziua a șaptea, precum și la sectele adventiști-reformiști și adventiști-protestanți) ; *studiul biblic*, pentru îndoctrinarea copiilor și tinerilor aparținînd unor familii de membri ai sectelor ilegale „Martorii lui Jehova", „Adventiști-reformiști", „Adventiști-protestanți", „Penticostali-disidenți" și „Nazarineni" ; *amenajarea de „cluburi" și organizarea de formațiuni artistice* pe lingă biserici și case de rugăciuni ; *organizarea de jocuri sportive, excursii, precum și înființarea de tabere pentru copii și tineret ; organizarea de servicii de cult fastuoase* (hramuri, sfințiri de biserici și case de rugăciuni etc.) ;

● Existența în cadrul cultelor legale, sectelor și grupărilor religioase ilegale a unor elemente cunoscute cu antecedente politice ori penale, îndeosebi foști membri ai organizației legionare, ai fostelor partide burgheze, naționalist — iredentiste, precum și foști condamnați pentru infracțiuni contra securității statului ;

● În menținerea concepțiilor mistico-religioase un rol important îl au atît nivelul încă redus de cunoștințe cultural-științifice ale unor oameni, cît și faptul că anumite componente ale conștiinței sociale au tendința de a rămîne în urma transformărilor petrecute în existența materială a societății.

● Între factorii și cauzele cele mai importante care determină și influențează menținerea sau proliferarea anumitor idei și manifestări dușmănoase, sub acoperirea religiei, menționăm existența în străinătate a peste 50 de organizații religioase reacționare, care desfășoară acțiuni convergente de denigrare a realităților din România și de susținere a ideilor mistice și obscurantiste cu implicații antisociale și antistatale. Unele dintre aceste organizații sînt finanțate și coordonate de diferite servicii de spionaj imperialiste, care acționează pentru realizarea unor scopuri cu caracter vădit ostil, antiromânesc, respectiv :

— „CENTRALA MONDIALĂ JEHOVISTĂ" din S.U.A. Aceasta, prin filialele sale din Europa, aprovizionează cu materiale de propagandă mistică și anticomunistă pe iehoviști și-i instigă la acțiuni ostile ;

— „CONFERINȚA GENERALĂ ADVENTIST-REFORMISTĂ", din S.U.A., are drept obiectiv reorganizarea activității grupărilor ilegale adventist-reformiste sub conducere unică ;

— „EVANGHELISMUL SUBTERAN INTERNAȚIONAL", din S.U.A., finanțat și coordonat de C.I.A., se ocupă cu răspîndirea propagandei anticomuniste și scoaterea ilegală din țară a unor persoane ;

— „ISUS PENTRU LUMEA COMUNISTĂ", din S.U.A., este specializată în propagandă anticomunistă, calomnii și denigrări ;

— „ACȚIUNEA DE AJUTORARE A BISERICII MARTIRE", din S.U.A. — o derivație a organizației „AMNESTY INTERNAȚIONAL" — este folosită ca instrument de creare a unor disidențe, precum și de instigare a credincioșilor la nerespectarea legilor și nerecunoașterea statului ;

— „CRUCIADA CREȘTINĂ ANTICOMUNISTĂ", din S.U.A., se îndeletnicește cu culegerea și difuzarea unor informații denigratoare despre așa-zisele persecuții religioase din țările socialiste ;

— „MISIUNEA POPULARĂ LIBERĂ DIN KREFELD" (R. F. Germania), a cărei activitate este orientată, cu prioritate, spre răspîndirea și întreținerea psihozei emigraționiste în rîndul credincioșilor de naționalitate germană ;

— „CREȘTINII LIBERI" din R. F. Germania își centrează activitatea pe introducerea în România a unor materiale mistico-ostile și instigarea tineretului aparținînd cultelor neoprotestante la acțiuni turbulente și protestatare ;

— „SOLIDARITATEA INTERNAȚIONALĂ CREȘTINĂ", din Elveția, se ocupă cu crearea de disidențe în rîndul cultelor și incitarea unor elemente fanatice la acțiuni protestatare și de emigrare ;

— „SOCIETATEA INTERNAȚIONALĂ CARITAS", din Italia, cu filiale în Austria și R. F. Germania — este agenția de informații a Vaticanului, deghizată în organizație filantropică. Acționează pentru reactivizarea cultului romano-catolic și refacerea fostului cult greco-catolic în România ;

— „CENTRUL PENTRU STUDIEREA RELIGIILOR ȘI COMUNISMULUI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE", din Anglia, este specializat în „apărarea de persecuții", îndeosebi a cultelor baptist și penticostal, și publicarea de materiale cu caracter denigrator la adresa țării noastre.

● Funcționarea în străinătate a unor posturi de radio religioase și reacționare, cum sînt : „VATICANUL", „VOCEA SPERANȚEI", „IBRA", „MONTE CARLO", „QUITO-ECUADOR," „VOCEA AMERICII", „DEUTSCHE WELLE" și — cel mai ostil — „EUROPA LIBERĂ", acesta avînd o emisiune specială intitulată „Lumea creștină", în cadrul căreia se transmit programe cu caracter denigrator la adresa realităților din țara noastră și se instigă la intensificarea activității antistatale a unor elemente fanatice aparținînd cultelor și sectelor.

● Existența a peste 200 de comunități religioase românești (ortodoxe și neoprotestante) în aproape toate țările Europei centrale și occidentale, în S.U.A., Canada și Australia, — multe dintre ele aflate sub influența directă a unor cercuri ostile —, precum și a unui număr însemnat de elemente cunoscute cu atitudini dușmănoase care au emigrat în ultimii ani ;

● Ființarea a peste 20 de centre și organizații religioase internaționale, respectiv : „Consiliul Ecumenic al Bisericilor", „Conferința Bisericilor Europene", „Conferința Creștină pentru Pace", „Congresul Mon-

dial Evreiesc", „Alianța Mondială Baptistă", „Conferința Generală Adventistă", „Conferința Mondială Penticostală", „Federația Mondială a Studenților Creștini" și altele, la care cultele din țara noastră sînt afiliate.

Forme și metode

Dintre formele și metodele de activitate ostilă, sub acoperire religioasă, întreprinsă din exterior împotriva țării noastre, menționăm :

— intensificarea propagandei anticomuniste prin viu grai, pe calea scrisului și a undelor radiofonice ;

— instigarea unor elemente la întocmirea de memorii, proteste ori alte materiale cu caracter revendicativ și denigrator, pe care să le trimită la conducători de state și personalități politice de pe glob, cu scopul de a crea o imagine falsă despre drepturile și libertățile religioase din România și a dezinforma opinia publică internațională ;

— culegerea de informații tendențioase cu privire la politica statului față de culte ,starea de spirit în rîndul credincioșilor și alte aspecte din acest domeniu ;

— crearea unor disidențe în rîndul cultelor și sectelor și încercările de opunere a acestora politicii partidului și statului, precum și inițierea de acțiuni menite să determine creșterea numărului de aderenți, în special la cultele neoprotestante ;

— instigarea credincioșilor de a se sustrage de la activitățile economice, politice, științifice, social-culturale, militare ;

— compromiterea conducătorilor de culte care acționează pentru respectarea cadrului legal în desfășurarea activităților religioase ;

— introducerea, pe căi clandestine, a unor cantități însemnate de materiale mistico-religioase și cu caracter ostil, cu scopul de a fi difuzate în mediul credincioșilor, cultelor, sectelor și grupărilor anarhice ;

— acordarea de ajutoare materiale anumitor elemente cultice și sectante fanatice din țară, pentru a le menține sub control și a le putea dirija oricînd în direcția organizării unor încercări de opoziție față de autoritățile de stat ;

— determinarea unor cercuri sau personalități politice din străinătate să întreprindă acțiuni de solidarizare cu elementele anarhice și protestatare din rîndul cultelor, sectelor și grupărilor religioase ori din alte medii, pentru a se crea situații de natură să compromită prestigiul R. S. România ;

— difuzarea și întreținerea de zvonuri defetiste, urmărindu-se crearea anumitor stări de spirit negative, dezorientarea și convertirea la dogmele religioase a unor oameni cu carențe în pregătire.

Ca urmare a incitărilor din exterior, o serie de elemente cultice și sectante din țară au întreprins acțiuni, care contravin cadrului legal de funcționare a cultelor, menite să lovească în securitatea statului, ordinea și liniștea publică. Astfel :

▲ Au continuat să se manifeste preocupări pentru revitalizarea sau înființarea a noi grupări anarhice cu caracter nociv și ostil, ca : „Uniunea tineretului creștin baptist din România" — în județele Hunedoara, Sibiu, Cluj, Arad, Brașov și Alba ; „Ceata Maicii Domnului" — în județele Vîlcea și Hunedoara ; „Fiii Domnului" — anturaj de tineri penticostali disidenți din județul Cluj.

Cu preocupări profund antisociale a fost depistat un grup de elemente descompuse din Capitală, unele foste aderente ale sectei „Meditația Transcendentală", care s-au constituit în așa-zisele cercuri de „TANTRA-YOGA".

Se remarcă, în contiunare, tendința de reunificare a grupărilor „Adventist-reformiste" din țara noastră, la inițiativa „Conferinței Generale Adventist-Reformiste" din S.U.A., care intenționează în acest mod să-și subordoneze activitatea sectei.

▲ Unii clerici romano-catolici continuă să desfășoare o susținută activitate naționalist-iredentistă, prin promovarea spiritului naționalist-șovin în rîndul credincioșilor, denaturarea adevărului istoric cu privire la apartenența Transilvaniei și difuzarea unor date denigratoare în exterior în legătură cu modul cum a fost rezolvată problema națională în țara noastră.

De asemenea, sub influența curentului „charismatic" din exterior, aceștia incearcă să organizeze, în afara cadrului legal, „cercuri de studiere a Bibliei", sub acoperirea cărora să cultive în rîndul tineretului idei naționalist-iredentiste.

▲ Pe fondul propagandei denigratoare desfășurate în exterior împotriva R. S. România și sub pretextul așa-zisei lipse de drepturi și libertăți religioase, unele elemente anarhice, îndeosebi din cultele neoprotestante, continuă să manifeste intenția de a pleca definitiv din țară sau de a trece fraudulos frontiera.

Pentru realizarea acestor scopuri se dedau la amenințări și acțiuni cu caracter așa-zis protestatar ori solicită sprijin din partea unor reprezentanțe diplomatice acreditate în țara noastră, personalități religioase și politice din exterior. Cu asemenea preocupări sînt semnalate, îndeosebi, persoane din municipiul București și județele Suceava, Iași, Mureș, Caraș-Severin, Sibiu și Cluj.

▲ A crescut interesul unor cadre și agenți ai serviciilor de spionaj imperialiste, aflați în țara noastră sub acoperire diplomatică, pentru date și informații privind regimul cultelor din România, semnificația unor măsuri luate în acest domeniu, situația anumitor persoane pe care le consideră „persecutate pentru convingeri religioase". Astfel de elemente sînt contactate fie cu prilejul unor vizite pe care diplomații-spioni le efectuează în diferite județe, fie în cadrul reprezentanțelor diplomatice, cînd sînt invitate la activități protocolare, ocazie cu care sînt exploatate informativ și instigate la acțiuni anarhice. Este de remarcat incisivitatea diplomaților americani acreditați la București, care acordă o atenție sporită unor elemente recalcitrante, în special din cadrul cultului baptist.

▲ Se mențin, la un nivel ridicat, preocupările unor organizații religioase reacționare din exterior, de a introduce clandestin în țara noastră materiale mistico-ostile. Pe această linie se remarcă „Misiunea biblică est-europeană" din Olanda, „Evanghelismul pentru țările socialiste" din Sue-

dia, „Societatea internațională pentru traducerea și răspîndirea Bibliei în toate țările lumii“ și „Asociația creștinilor liberi“ din R. F. Germania, precum și „Centrala Mondială Iehovistă“ din S.U.A.

Este edificator faptul că, de la începutul anului 1984 și pînă în prezent, au fost confiscate — la intrarea în țară — peste 60.000 de cărți, reviste, benzi magnetice și alte materiale de propagandă mistico-ostile, majoritatea fiind depistate în ascunzători special amenajate în diverse mijloace de transport. La acestea se adaugă importante contități de materiale cu conținut asemnănător care, după introducerea lor clandestină în țară, au fost ridicate de la elementele autohtone cu ocazia unor măsuri operative.

▲ În scopul influențării și menținerii sub control a unor deservenți și membri ai cultelor catolic, baptist, penticostal și creștini după Evanghelie, se continuă trimiterea de valută și ajutoare materiale din străinătate, îndeosebi de către organizațiile „Caritas“ din R. F. Germania și „Ajutorul creștin pentru România“ din S.U.A., prin intermediul unor firme din Occident, care își desfășoară această activitate în baza unor contracte încheiate cu întreprinderile românești „Comturist“ și „Romtrans“.

Măsuri, metode și procedee de prevenire și neutralizare a acțiunilor dușmănoase

Mutațiile apărute în situația operativă și recrudescența acțiunilor ostile desfășurate sub acoperirea religiei impun perfecționarea continuă a activității de securitate în problema „culte-secte“ potrivit prevederilor programelor de măsuri ale Departamentului Securității Statului, în domeniu.

În acest scop, în conformitate cu prevederile documentelor de partid și ale programelor de măsuri elaborate în problemă, organele de securitate acționează, prioritar, pentru realizarea următoarelor sarcini :

☐ Exercitarea unui control informativ-operativ deplin asupra tuturor persoanelor pretabile la fapte dușmănoase sub masca preocupărilor cultice ori sectante, precum și asupra locurilor și mediilor din țară și străinătate unde pot să apară acțiuni potrivnice statului român sub acoperirea activității religioase.

☐ Creșterea eficienței măsurilor de depistare, combatere și lichidare a acțiunilor — inițiate de emisarii organizațiilor reacționare dn străinătate — de culegere de informații pe profil și instigare la acțiuni ostile a unor persoane din rîndul cultelor și sectelor.

☐ Îngrădirea oricăror posibilități ale cultelor și sectelor de a acționa clandestin. În acest scop, vor fi identificate și anihilate canalele, locurile și metodele de introducere, multiplicare, depozitare și difuzare a materialelor cu conținut mistico-ostil, precum și a celor de trimitere în străinătate a datelor destinate denigrării libertăților religioase din România.

☐ Stabilirea intențiilor și preocupărilor organizațiilor religioase din străinătate față de cultele din țara noastră și determinarea lor să nu desfășoare acțiuni potrivnice intereselor R. S. România.

☐ Îmbunătățirea substanțială a muncii de culegere și valorificare a informațiilor referitoare la activități ale cultelor și sectelor ori membrilor acestora, de natură să afecteze climatul politic din țara noastră. Extinderea și diversificarea atît a acțiunilor de influențare, compromitere, dezinformare și descurajare a persoanelor ostile din rîndul cultelor și sectelor, cît și a organizațiilor reacționare din străinătate, care desfășoară acțiuni potrivnice R. S. România sub acoperire religioasă.

☐ Perfecționarea mijloacelor și metodelor specifice în raport cu mutațiile produse în situația operativă.

☐ Îmbunătățirea cooperării între unitățile Departamentului Securității Statului, între acestea și organele de miliție, precum și întărirea și diversificarea conlucrării cu colectivele de oameni ai muncii și organizațiile socialiste.

Continuind să acționeze cu fermitate pentru cunoașterea, prevenirea și neutralizarea manifestărilor dușmănoase desfășurate sub acoperire religioasă, organele de securitate au întreprins, în anul 1984, măsuri specifice asupra unui însemnat număr de persoane — în majoritate aparținînd sectelor ilegale „Martorii lui Jehova“, „Penticostali-disidenți“, „Adventiști-reformiști“,asociației „Oastea Domnului“ și unor culte neoprotestante.

— Ținînd seama de specificul și sensibilitatea problemei, de mutațile din situația operativă, au fost întrebuințate *metode și procedee diversificate, cu eficiență sporită în prevenirea și neutralizarea acțiunilor de natură dușmănoasă*. Astfel : pentru destrămarea anturajelor formate din elemente sectante s-au folosit, pe scară mai largă, punerile în dezbatere publică ori în discuția colectivelor de oameni ai muncii, precum și avertizările. În perioada 1983—1984, au fost destrămate și neutralizate, în acest mod, trei grupări anarhice care activau în cadrul cultului ortodox, respectiv : 1) gruparea intitulată „Ucenicii lui Nicodim Mandita“, formată din 50 de elemente de pe raza județului Bacău ; 2) gruparea autointitulată „Domnul de viață“ sau „Sfînta Treime“, apărută pe raza județelor Neamț și Tulcea, sub deviza „Salvați-vă sufletul cît mai este timp“ ; 3) „Ceata Maicii Domnului“, o grupare formată din 20 de persoane, aparținînd asociației ilegale „Oastea Domnului“ de pe raza județelor Vîlcea, Hunedoara, Dolj și Sibiu, care desfășurau activități nocive și antisociale.

— S-a acționat pentru *obținerea de informații referitoare la infracțiuni de drept comun sau abateri de la normele de conviețuire socială* ale unor persoane fanatice și ostile din cadrul cultelor și sectelor, care au fost valorificate și soluționate prin organele de miliție ori ale administrației de stat. Ca urmare, în baza Decretului 153/1970, un număr de persoane au fost amendate contravențional, iar altele au fost trimise în justiție și condamnate pentru infracțiuni de drept comun.

— În vederea demascării fanatismului și caracterului nociv al activității unor elemente dușmănoase din rîndul cultelor și sectelor și

prevenirii atragerii de credincioși la comiterea unor fapte ce intră sub incidența legii, au fost *informate organele locale de partid și de stat* și s-au efectuat numeroase *pregătiri contrainformative* (individuale și colective). Prin factorii ce se ocupă cu realizarea informării în masă, s-au prezentat în presă, precum și în emisiunile de radio-televiziune, materiale care au contribuit la demascarea, compromiterea și izolarea unor persoane fanatice, cu idei și manifesări ostile, care se erijau în conducători și desfășurau o intensă activitate de racolare și îndoctrinare mistico-ostilă.

— S-a acționat pentru *depistarea și neutralizarea canalelor de legătură între elementele din țară și grupări și organizații religioase din străinătate*, prin intermediul cărora se introduc materiale cu conținut mistico-ostile ori se scot unele date ce sînt folosite în propaganda antiromânească.

O mare cantitate de materiale a fost introdusă în perioada 1978—1981, prin intermediul unor șlepuri românești ce efectuau transporturi de mărfuri din R. F. Germania. Acțiunea a fost inițiată de organizația reacționară „Isus pentru lumea comunistă", cu sediul în S.U.A., oficină a serviciilor de spionaj capitaliste. Reprezentanți ai acestor organizații au reușit să racoleze 30 de elemente anarhice din cadrul cultului „Creștini după Evanghelie", precum și 8 marinari din flota fluvială română, care, în schimbul sumei de 50.000 mărci vest-germane și al mai multor obiecte de valoare, au introdus în țară materialele în cauză, în ascunzători special amenajate pe șlepuri. Elementele implicate în această activitate au fost condamnate ori amendate.

— Pentru *prevenirea și neturalizarea activității emisarilor centrelor și organizațiilor reacționare religioase*, precum și a altor străini veniți cu misiuni de a culege date denigratoare privind problema cultelor din țara noastră, s-a acționat, cu fermitate sporită, prin mijloace specifice, asupra unui însemnat număr de elemente cu astfel de preocupări. În aplicarea măsurilor legale împotriva străinilor, s-a acționat în conlucrare cu Departamentul Cultelor, precum și cu alte organe ale administrației de stat.

Față de caracteristicile activității ostile desfășurate sub masca religiei împotriva țării noastre și avînd în vedere unele neajunsuri existente în activitatea de cunoaștere și stăpînire a situației operative în domeniu, în conformitate cu ordinele și orientările date în problemă, cu prevederile Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului, în anul 1985 întregul aparat de profil trebuie să acționeze prioritar pentru :

◆ Crearea unei rețele informative capabile să furnizeze date necesare cunoașterii și prevenirii acțiunilor clandestine, îndeosebi în rîndul sectelor ilegale „Martorii lui Jehova" și „Adventiști-reformiști", al altor grupări anarhice, și dirijarea cu eficiență sporită a surselor existente în problemă ;

◆ Folosirea în mai mare măsură a mijloacelor specifice de muncă pentru verificarea complexă a rețelei informative pe profil, cu accent deosebit pe sursele care se află în contact permanent cu emisari și alți cetățeni străini ori care călătoresc frecvent în exterior, în vederea depistării la timp a celor duplicitare, suspecte de trădare sau de rămînere ilegală în străinătate ;

◆ Inițierea unor măsuri mai ofensive, diversificate, în scopul penetrării informative — inclusiv prin recrutare de cetățeni străini — în centrele și organizațiile religioase reacționare din străinătate ;

◆ Creșterea operativității și fermității în documentarea și neutralizarea acțiunilor ostile inițiate, sub acoperirea religiei, de emisarii unor centre cultice și sectante din străinătate sau de alți străini veniți în același scop și sub diferite legende ;

◆ Imprimarea unui caracter mai ofensiv atît activității de descoperire și anihilare a căilor de introducere în țară a unor materiale cu caracter mistic și ostil, de depistare a locurilor de multiplicare și depozitare a acestora, cît și celei de prevenire a difuzării lor ;

◆ Asigurarea unui control informativ complet asupra persoanelor autohtone vizate de organizațiile religioase reacționare și a celor cu antecedente politice sau penale care încearcă să folosească cultele în scopul proliferării unor idei ostile ;

◆ Identificarea elementelor active din țară ori străinătate și — în cooperare cu alte unități de securitate — compromiterea ori anihilarea influenței acestora asupra mediilor de credincioși, în vederea prevenirii unor acțiuni sau evenimente ce ar putea afecta climatul politic intern ;

◆ Aprofundarea tendințelor de evoluție a fenomenului religios, în scopul delimitării faptelor cu relevanță de securitate de cele care țin de competența organelor administrației de stat, prevenindu-se astfel să se dea nuanță politică acțiunilor inițiate de unele elemente anarhice din rîndul cultelor și sectelor ;

◆ Perfecționarea conlucrării unităților de securitate cu atribuții în problemă cu cele de miliție, cu Departamentul Cultelor și alte organe ale administrației de stat, pentru a se preveni și neutraliza orice încercări de acțiuni dușmănoase desfășurate sub acoperirea religiei, precum și implicarea acestora, atunci cînd intervenția directă de securitate este contraindicată.

Maior **Aurel ZAPODEAN**
Lt. col. **Neculai PĂDURARU**
Cpt. **Nicolae BORDEIANU**

Problematica actuală a terorismului internaţional rezultată din acţiunile cu acest caracter care s-au produs pe plan mondial în anul 1984

documentar

Fenomenul terorist a continuat să se menţină în actualitate, ca unul dintre factorii cu rol destabilizator în viaţa internaţională, fiind întreţinut de forţe şi chiar de ţări anume interesate în perturbarea situaţiei din unele state ori zone ale globului.

1 Orientul Mijlociu se situează, în continuare, pe primul loc în ceea ce priveşte atît frecvenţa operaţiunilor teroriste şi diversitatea formelor de acţiune, cît şi obiectivele afectate, fapt care a făcut ca numărul şi amploarea atentatelor să fie în continuă creştere.

În acest sens ar fi de subliniat operaţiunea de minare din luna august 1984 a apelor pe calea de transport din Marea Roşie şi Canalul de Suez, în urma căreia 17 nave, sub diverse pavilioane, au fost avariate. Deşi acţiunea a fost revendicată de organizaţia teroristă „Războiul sfînt islamic" („Jihadul islamic"), preşedintele egiptean, Hosni Mubarak, a declarat că „el bănuieşte Libia de a fi implicată în exploziile din Marea Roşie".

— Au luat amploare acţiunile violente împotriva reprezentanţelor diplomatice din Beirut şi a personalului acestora, ce au constituit ţinte frecvente ale grupărilor teroriste, ca mijloc de presiune pentru retragerea forţelor străine din Liban.

Astfel, la 20 septembrie 1984, sediul Ambasadei S.U.A., situat în partea de nord-est a capitalei libaneze, a fost ţinta unui atac terorist, acţiune revendicată de aceeaşi fantomatică organizaţie „Jihadul islamic" (denumire care ascunde grupări disparate de extremişti musulmani şiiţi ce întreprind astfel de acţiuni gen kamikaze).

Acţiunea s-a produs după următorul scenariu : spre ora prînzului, o camionetă marca „Dodge", avînd la bord două persoane înarmate, a forţat dispozitivul de pază şi, după un schimb de focuri cu militarii din post, a reuşit să ajungă pînă la cîţiva metri de clădire, sărind în aer. Cei doi terorişti au fost ucişi pe loc. În urma cercetărilor s-a stabilit că autovehiculul sinucigaş era încărcat cu proiectile reactive, de puterea a cel puţin 200 kg de exploziv. Explozia a făcut o groapă cu un diametru de şase metri şi o adîncime de doi metri, avariind grav clădirea ambasadei americane. Imobilele învecinate au suferit, de asemenea, distrugeri, pe o rază de un km toate geamurile fiind sparte, iar peste o sută de automobile suferind avarii. În momentul exploziei, în clădire se aflau ambasadorul Marii Britanii în vizită la omologul său american, 35—40 americani şi 200—300 libanezi — funcţionari ai ambasadei şi persoane venite pentru a solicita vize. În acest atentat şi-au pierdut viaţa 18 persoane, iar alte 60 au fost rănite. Cei doi ambasadori, american şi englez, s-au ales cu uşoare răni.

2 S-a extins şi amplificat fenomenul terorist în Europa, ca urmare a revitalizării sau reluării activităţii extremiste de către grupuri vest-germane şi italiene, a diversificării actelor teroriste împotriva prezenţei militare americane în ţările membre ale N.A.T.O. şi intensificării acţiunilor desfăşurate de „Armata Republicană Irlandeză (I.R.A.)".

— Organele de specialitate vest-germane consideră că declanşarea, în luna noiembrie 1984, a grevei foamei de către 39 de terorişti aflaţi în detenţie constituie dovada unei tendinţe de reorganizare a mişcărilor teroriste. Se apreciază că acţiunea teroriştilor respectivi este dirijată din exterior de către doi dintre membrii grupării „Fracţiunea Armata Roşie" — Inge Viett şi dr. Ekkehardt von Seckendorff —, aflaţi în libertate şi sprijiniţi de alţi membri din clandestinitate.

De altfel, organele de resort vest-germane au descoperit existenţa unui plan terorist în trei etape, care prevedea : faza grevei foamei, ce ar urma să fie însoţită de manifestaţii şi mitinguri publice în favoarea extremiştilor deţinuţi, şi comiterea de atentate împotriva unor personalităţi politice, magistraţi şi a unor înalţi funcţionari vest-germani şi americani, îndeosebi din cadrul N.A.T.O. Pe de altă parte, se deţin date că o serie de terorişti vest-germani, în special femei, care trăiesc în Orientul Mijlociu, sînt pregătiţi să se reîntoarcă în R.F.G. în momentul în care li se va solicita acest lucru.

— Reluarea pe scară largă a operaţiunilor teroriste în Italia a determinat guvernul de la Roma să tragă concluzia existenţei unei „conspiraţii internaţionale împotriva intereselor italiene". Oficialităţi italiene apreciază că, „deşi teroriştii sînt italieni, fenomenul terorist este internaţional, avînd substrat politic şi urmărind să destabilizeze ţara".

Pe un alt plan, organele competente italiene deţin informaţii din care rezultă tot mai evident tendinţa de reorganizare a „Brigăzilor roşii", îndeosebi în nordul ţării şi la Roma, sprijinite din afara graniţelor Italiei de grupări teroriste, cum sînt „Acţiunea directă" din Franţa şi „Fracţiunea Armata Roşie" din R.F.G.

În acelaşi timp, acţiunile deosebit de periculoase ale grupărilor de extremă dreapta au adus în Italia, din nou, valul de teroare neonazistă, urmărind, aşa cum afirmă unele oficialităţi de la Roma, să destabilizeze situaţia politică din ţară şi să pregătească reîntoarcerea la un guvern dictatorial fascist de „tip Mussolini".

Printre acțiunile comise de grupările neonaziste se află și atentatul din 23 decembrie 1984 asupra trenului rapid Neapole — Milano, soldat cu uciderea a 17 persoane și rănirea altor 116, care se inscrie — după cum menționează autoritățile italiene — în cadrul „conspirației pe care neofascismul o urzește de 15 ani împotriva statului italian". Atentatul a fost comis într-un mod similar celui din 1974 asupra trenului „Italicus", în urma căruia au decedat 12 persoane, iar peste 60 au fost rănite. Teroristul aflat printre călători, a plasat două valize cu exploziv într-un portbagaj de pe culoarul vagonului distrus, după care a coborit din tren. Acțiunea a fost revendicată de 23 organizații teroriste de diverse nuanțe. Se apreciază însă că atentatul ar fi fost comis de organizațiile neofasciste „Ordinea nouă" și „Ordinea neagră".

Caracteristica acțiunilor teroriste comise de grupările neofasciste este aceea că sînt săvîrșite în mod nediscriminatoriu, cu intenția evidentă de a provoca, la întîmplare, cît mai multe victime.

— Amplificarea acțiunilor teroriste împotriva prezenței militare americane în țările membre ale Alianței Nord-Atlantice este pusă în evidență de seria de atentate împotriva instalațiilor N.A.T.O., revendicate de grupările „Celulele comuniste combatante" din Belgia, „Fracțiunea Armata Roșie" din R.F.G. și „E.T.A." din Spania. Intr-o scrisoare deschisă, „Celulele comuniste combatante" au declarat că „vor începe să saboteze această mașină a morții, care este N.A.T.O.".

— Se constată o diversificare a activității teroriste desfășurate de „Armata Republicană Irlandeză", decisă să acționeze pînă la crearea unei „Irlande libere". Potrivit afirmațiilor unor membri ai conducerii grupării, „Armata Republicană Irlandeză" nu va depune armele pînă la atingerea scopului propus, iar în 1985 va intensifica „acțiunile de intimidare, panică și tensiune socială".

— Au fost organizate și s-a încercat comiterea unor acțiuni teroriste și în țări socialiste. Astfel, la 11 decembrie 1984 organele de specialitate iugoslave au arestat 4 studenți iordanieni pentru tentativă de atac armat împotriva Ambasadei Iordaniei la Belgrad. Cei 4 tineri, care studiau în R.S.F. Iugoslavia, posedau armament și explozivi.

Prevenirea actului terorist a fost posibilă datorită acțiunii prompte a organelor specializate iugoslave, în urma anunțului unui locatar dintr-un imobil din apropierea Ambasadei Iordaniei, care a sesizat intenția teroristă a celor 4 tineri.

3 Au fost făcute dezvăluiri privind implicarea unor state în acte sau operațiuni teroriste și declarații referitoare la „export de terorism". Astfel :

— La 17 aprilie 1984, din sediul Ambasadei Libiei la Londra au fost trase focuri de armă asupra unor grupuri de manifestanți împotriva regimului de la Tripoli. O polițistă britanică a fost ucisă, iar alte 10 persoane rănite. Ca urmare a acestui incident, guvernul britanic a hotărît să expulzeze personalul diplomatic libian acreditat la Londra, relațiile diplomatice dintre cele două state fiind suspendate. În replică, conducerea libiană și-a anunțat sprijinul față de organizația separatistă „Armata Republicană Irlandeză" (I.R.A.), acceptînd deschiderea de birouri și filiale

ale acesteia în toate orașele libiene. Șeful statului libian a anunțat, de asemenea, că va „exporta terorism către Statele Unite", intrucît acestea antrenează opozanți ai regimului de la Tripoli, în baze speciale de pregătire din Sudan.

— Oficialități de la Cairo au făcut cunoscut la 17 noiembrie 1984 că serviciile secrete egiptene au dejucat un plan libian privind organizarea unui comandou cu misiunea de a-l asasina pe fostul prim-ministru al Libiei, Abdel Hamid Bakkuche *, aflat in exil in Egipt.

În acest context, președintele egiptean, Hosni Mubarak, a declarat că o serie de organizații teroriste pun la cale planuri de asasinare a unor conducători din lumea largă. Printre cei vizați s-ar afla cancelarul vest-german, regele saudit, emirul Kuweitului, conducătorul Emiratelor Arabe Unite, șeful statului pakistanez ș.a. Nu s-a făcut precizarea din ce surse se dețin aceste informații.

4 S-au pus in aplicare planuri vizînd asasinarea unor personalități politice.

— La 31 octombrie 1984, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a fost asasinată. Atentatul a fost săvîrșit de trei membri de religie sikh, din garda personală a primului ministru, și s-a produs pe traseul de deplasare a personalității de la reședință la sediul guvernului. Unul din cei trei asasini care a supraviețuit, Satwan Singh, a arătat că asasinarea Indirei Gandhi a fost pregătită cu mult înainte ca forțele armate indiene să ocupe Templul de Aur de la Amritsar — principalul lăcaș al sikhilor *.

În zilele care au urmat asasinării primului ministru Indira Gandhi, în urma ciocnirilor dintre indienii hinduși și sikh, precum și a actelor de vandalism și-au pierdut viața peste 1.000 de persoane, aproximativ 2.000 au fost rănite, iar numărul arestaților a depășit cifra de 10.000.

---

*) *Abdel Hamid Bakkuche a deținut funcția de prim-ministru în anii 60, înainte de venirea la putere a colonelului Moammer El Geddafi. El conduce „Organizația pentru Eliberarea Libiei", una dintre grupările din exterior care se opun actualului regim libian.*

*) *Comunitatea sikh se ridică la 12 milioane, reprezentînd 2% din populația Indiei. Este principala minoritate — după cele musulmană (60 milioane) și creștină. Marea majoritate este concentrată în Punjab, însă aproximativ 800.000 sikh trăiesc în capitala Indiei. Religia sikh a fost fondată la sfîrșitul secolului al VI-lea, combinînd elemente de hinduism și islamism. Punjabul produce 17,5% din producția de griu a Indiei și 65% din rezervele cerealiere naționale, fiind considerat unul dintre cele mai bogate state indiene. Populația sikh este caracterizată ca fiind activă, războinică, nu consumă băuturi alcoolice, nu fumează și este religioasă pînă la fanatism. Armata națională indiană a fost alcătuită, ani de-a rîndul, in majoritate, din membri ai comunității sikh. Președintele Indiei, Giani Zail Singh, aparține acestei comunități.*

După obținerea independenței țării (1947), între indienii hinduși și cei sikh au apărut neînțelegeri, mai întîi religioase, apoi politice, care, începînd cu anul 1960, s-au accentuat.

În luna iulie 1984, încordarea în Punjab s-a accentuat. Indira Gandhi a fost nevoită să intervină cu armata pentru a stăvili valul de terorism. 4000 de soldați indieni au înconjurat zona învecinată Templului de Aur din centrul orașului Amritsar, reușind după cîteva ore de luptă violentă să ocupe templul unde se refugiaseră peste 1000 de extremiști sikh. Luptele s-au soldat cu sute de morți și răniți, fiind, totodată, capturate importante cantități de arme și muniții aparținînd separatiștilor sikh. De asemenea, a fost ucis unul dintre conducătorii grupărilor teroriste Singh Bhindranwale.

— La 12 octombrie 1984, in clădirea hotelului „Grand" din Brighton, unde erau cazați participanții la conferința anuală a Partidului Conservator din Marea Britanie, inclusiv premierul Margaret Thatcher și membrii guvernului, a explodat o bombă. Atentatul a fost revendicat de „Armata Irlandeză de Eliberare" (I.R.A.). Bomba, conținind 9 kg de gelinită și un sistem pentru explozie intirziată, a fost plasată, cu mult timp inaintea deschiderii lucrărilor conferinței, in planșeul unei camere de la etajul 6 al hotelului. Premierul britanic — vizat direct prin planul atentatului — se afla la etajul I. Controlul efectuat, inclusiv cu ciini specializați, inaintea sosirii oficialităților, nu a condus la descoperirea explozivului, ambalat, se pare, in celofan.

Explozia s-a soldat cu prăbușirea a trei nivele din clădirea hotelului, distrugerea fațadei, 4 morți și peste 30 de răniți, intre care ministrul industriei și comerțului din guvernul britanic.

Ancheta declanșată in urma evenimentului a pus in evidență că măsurile de securitate adoptate pe timpul lucrărilor congresului au fost bine asigurate pentru sala de ședințe, dar au lăsat mult de dorit in ceea ce privește hotelul in ansamblul său.

5 **Tot mai frecvent, in comiterea acțiunilor teroriste sint utilizați explozivi ,ca urmare a strategiei adoptate de grupările extremiste, vizind protejarea membrilor lor și, in acest cadru, organizarea de atentate care să nu angajeze confruntarea directă cu organele ce desfășoară lupta antiteroristă. Mai mult, confecționarea, inclusiv pe cale artizanală, a explozivilor și bombelor incendiare de către inșiși membrii grupărilor teroriste asigură o conspirativitate sporită asupra intențiilor lor. Explozivii au ajuns să constituie, astfel, mijlocul cel mai frecvent utilizat in comiterea acțiunilor teroriste, ca urmare a posibilităților de conteinerizare și plasare, practic fără mari dificultăți, in locul, zona sau obiectivul vizat.**

Printre modalitățile cele mai utilizate in folosirea explozivilor sint :

◆ Colete-capcană, expediate pe adresele persoanelor vizate ori amplasate in obiectivele și locurile frecventate sau in care se concentrează un mare număr de persoane. Astfel, ambasadorul Iranului in Siria a fost grav rănit, in februarie 1984, de un asemenea colet-capcană trimis la domiciliul său de un terorist.

In primele zile ale lunii septembrie 1984, 5 cetățeni bulgari au fost uciși de colete-capcană trimise pe adresa lor, iar alte 9 persoane rănite *.

La 30 noiembrie 1984, la un oficiu poștal din Londra a fost descoperită o scrisoare cu conținut exploziv adresată premierului Margaret Thatcher.

◆ Plasarea de explozivi ori aruncarea de bombe incendiare și grenade atit asupra obiectivelor vizate, cit și in locurile dens populate.

Iată citeva din cele mai grave evenimente de acest fel ce au avut loc : la 19 septembrie 1984, explozia unei bombe de mare putere a distrus 5 din cele 9 etaje ale clădirii in care se afla sediul Partidului Liberal Democratic (de guvernămint) din Japonia ; asupra altor obiective vizate, printre care Ambasada S.U.A. din Portugalia, Centrul american de studii orientale de la Amman, Ambasada Libiei din Beirut, Ambasada Republicii Sud-Africane din R. F. Germania, au fost aruncate — de persoane aflate in mijloace de transport — explozivi și bombe.

Dintre locurile dens populate sint preferate : gări, metrouri, piețe, săli de spectacol, restaurante, baruri ș.a. Astfel, peste 300 de persoane au fost victime ale exploziei ce a avut loc la 22 august 1984 in fața gării centrale din Teheran ; circa 20 de persoane au fost ucise de explozia a 4 bombe in rețeaua metroului din capitala chiliană ; la 20 septembrie 1984, explozia unei bombe in gara Plovdiv (R. P. Bulgaria) a ucis trei persoane.

◆ Explozivi plasați sub forma unor incărcături deosebit de puternice, purtate de autovehicule conduse de persoane sinucigașe.

La 27 noiembrie 1984, poliția italiană a arestat 7 cetățeni libanezi, membri prezumtivi ai organizației „Jihadul islamic", care pregăteau un atentat impotriva Ambasadei S.U.A. la Roma. Cu trei zile mai inainte, un alt libanez, de 22 ani, membru al aceluiași comandou, a fost arestat la Zürich. Asupra acestuia s-au găsit 2 kg exploziv care urma să fie folosit in atentat. Potrivit susținerilor anchetatorilor, libanezii in cauză — membri ai unui comandou sinucigaș — urmau să intre in ambasadă in forță, cu un autocamion incărcat cu T.N.T. De menționat că teroriștii, studenți la Universitatea din Roma, erau in posesia planurilor clădirii, inclusiv a celor privind apărarea acesteia de atacuri teroriste.

In mai multe acțiuni teroriste comise in Belgia au fost folosiți explozivi cunoscuți sub denumirea de DBX, de culoare gri și a căror viteză de detonare este de 600 m/sec. De asemenea, in alte cazuri au fost confecționate dispozitive explozive complexe. Astfel, o bombă incendiară a fost introdusă intr-o butelie, cuplată la un mecanism de intirziere. Butelia conținea, la rindul ei, substanțe explozive. Sistemul de dare a focului era introdus in butelie, cu un contact legat la al doilea pol al bateriei, printr-un mecanism de ceasornic.

6 **In anul 1984, aeronavele aviației civile au continuat să constituie obiective permanent vizate de grupări și elemente teroriste.**

Analiza celor 23 cazuri de deturnare ce au avut loc in cursul anului 1984 relevă următoarele :

— Prin această formă a terorismului au fost afectate companiile aeriene a 12 state (Iran — 6, Franța — 4, India — 3, Anglia — 2, Arabia Saudită, Brazilia, Etiopia, Somalia, U.R.S.S., U.S.A., Kuweit și Venezuela, cu cite 1) ;

— Teroriștii s-au imbarcat pe aeroporturi din următoarele orașe : Frankfurt, Brazzaville, Londra, New-Orleans, Djeddah, Teheran, Dubai și Bandar (Iran) ;

— Aeronavele deturnate au avut la bord 3.461 de persoane, care au fost victime ale stării de teroare create de acțiunile piraților aerului.

Din modul de comitere a deturnărilor, locul imbarcării teroriștilor și apartenența aeronavelor, rezultă următoarele concluzii : ● pericolul de-

*) *Se apreciază că atentatele au fost comise cu scopul de a crea o stare de tensiune și panică in rindul populației, pentru a se umbri festivitățile de la 9 septembrie, prilejuite de implinirea a 40 de ani de construcție socialistă in Bulgaria.*

osebit pe care-l prezintă actele de deturnare, avînd în vedere natura locului de comitere — spațiul aerian ; ● implicațiile politice majore generate de acțiunile de deturnare, avînd în vedere titularul aeronavei, cetățenia elementelor teroriste, aeroportul de deturnare și aeroportul îmbarcării ; ● în ultimul timp, ca element de noutate, comiterea de acțiuni de deturnare de către cadre militare (Iran, Etiopia și Somalia).

Una dintre cele mai violente acțiuni de acest gen, comisă — așa cum apreciază specialiștii — cu scopul de a afecta situația din Golful Persic și de a include tot mai mult teritoriul acestor state în arena terorismului internațional, o constituie deturnarea, la 4 decembrie 1984, a unui avion kuweitian, care asigura legătura între Kuweit și Karachi, avînd la bord 161 de persoane. Cei patru teroriști autori ai deturnării, care s-au declarat a fi membri ai organizației „Jihadul islamic", au cerut echipajului, sub amenințarea armelor, ca avionul să aterizeze pe aeroportul din Teheran, condiționînd eliberarea pasagerilor de punerea în libertate a „fraților" deținuți în Kuweit. Revendicarea făcea trimitere la actele teroriste produse la 12 decembrie 1983 în Kuweit, cînd teroriști aparținînd aceleiași organizații au provocat mai multe explozii la diverse obiective din capitala kuweitiană, soldate cu 6 morți, 86 de răniți și importante distrugeri materiale. În urma acestor acțiuni, 6 teroriști au fost condamnați la moarte, iar alți 14 la pedepse cu închisoarea.

În scopul rezolvării situației, o delegație kuweitiană s-a deplasat la Teheran, unde a intrat în legătură, pentru negocieri, cu autorii deturnării, care au amenințat că vor ucide la fiecare jumătate de oră cîte un pasager ostatic, dacă „frații noștri mudjahedini deținuți în Kuweit nu vor fi eliberați în termen de 6 ore". Și, într-adevăr, doi dintre pasageri au fost uciși și aruncați ostentativ pe scara avionului. Pentru finalizarea cazului se conturau trei soluții : guvernul kuweitian să accepte cererile piraților aerului ; aeronava să fie lăsată să decoleze spre o direcție necunoscută, așa cum ceruseră teroriștii, sau avionul să fie luat cu asalt.

In urma hotărîrii Consiliului de Miniștri al Kuweitului, delegația aflată în dialog cu teroriștii s-a retras din „negocieri", declinîndu-și competența pentru rezolvarea situației în favoarea autorităților Iranului. În timpul pregătirii aeronavei pentru zbor, așa cum solicitau teroriștii, cadre ale securității iraniene, deghizate în membri ai personalului de întreținere, au luat avionul cu asalt. Acțiunea a fost fulgerătoare, surprinzîndu-i pe teroriști, aflați în imposibilitatea de a riposta. După arestarea lor și eliberarea tuturor ostaticilor, cadre de specialitate iraniene au dezamorsat dispozitivele explozive plasate de autorii deturnării la bordul avionului.

★

Fenomenul terorist pe plan internațional, cu implicațiile lui în ansamblul relațiilor interstatale, s-a reflectat, într-o anumită măsură, și asupra situației operative antiteroriste din țara noastră.

Problemele privind dinamica situației operative a anului 1984 pe profil antiterorist, pe plan intern ,vor fi prezentate în numărul următor.

Colonel Ștefan BLAGA
Lt. col. Nicolae TOMA

ROLUL CADRELOR DE COMANDĂ ÎN ÎNDRUMAREA PROCESULUI DE PERFECȚIONARE A PREGĂTIRII SUBORDONAȚILOR PENTRU CREȘTEREA COMPETENȚEI ȘI EFICIENȚEI PROFESIONALE A ACESTORA

● O cerință de etapă : eforturi sporite pentru perfecționarea pregătirii de specialitate. ● Cadrele de comandă au un rol esențial în acest domeniu, implicîndu-se direct și diversificat în stimularea subordonaților pentru a învăța și a se autoperfecționa continuu. ● Dialogul și spiritul constructiv, corelația optimă între cunoștințele de specialitate și munca concretă — condiții ale unui învățămînt profesional de calitate. ● Pregătirea metodică a conducătorilor de grupe — premisă a unei îndrumări competente, eficiente.

Complexitatea problemelor cu care se confruntă în prezent organele de securitate, sarcinile multiple ce le revin pentru rezolvarea acestora în spiritul și la nivelul cerințelor rezultate din documentele Congresului al XIII-lea, din celelalte hotărîri de partid, legile, ordinele comandantului suprem, impun cu necesitate ridicarea continuă a competenței profesionale a tuturor lucrătorilor de securitate, în vederea asigurării prevenirii oricăror acțiuni ostile, fapte sau evenimente de natură a prejudicia, în orice mod, securitatea statului.

În realizarea acestui deziderat, un rol important îl au îmbunătățirea continuă a instruirii de specialitate, asigurarea transpunerii în activitatea ce se desfășoară pe această linie a orientărilor și indicațiilor date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la creșterea calității pregătirii cadrelor, în concordanță cu noile schimbări ce au loc în societatea noastră, cu relațiile contextului internațional. Mutațiile permanente ce survin în situația operativă și în dinamica bazei de lucru, în metodele de acțiune folosite de elementele ostile reclamă, la toate nivelurile, în

tensificarea eforturilor pentru a se asigura cadrelor cunoștințele și deprinderile necesare realizării la cote de eficiență sporită a sarcinilor profesionale.

Din practică rezultă că unele unități de securitate, servicii informativ-operative și alte compartimente, deși lucrează conform acelorași orientări și după aceleași principii de muncă, obțin totuși rezultate diferite. Analiza cauzelor acestei situații conduce, nu de puține ori, la concluzia că finalizarea activității este determinată și de calitatea lucrătorilor, de cunoștințele, priceperile și aptitudinile lor, de modul în care aceștia se implică în realizarea obiectivelor stabilite. Dacă oamenii constituie cel mai important „activ“ al oricărei unități, atunci pregătirea temeinică a acestora și utilizarea completă a capacității lor reprezintă cea mai importantă prioritate ce trebuie avută în vedere de fiecare șef profesional.

Perfecționarea pregătirii profesionale a unui lucrător de securitate este un proces dinamic, continuu, în cadrul căruia șeful ierarhic al acestuia are un rol esențial. Ceea ce se constată însă este faptul că nu toate cadrele de conducere înțeleg pe deplin sarcinile ce le revin în acest domeniu, modalitățile în care trebuie să-și asume responsabilitățile de asemenea natură. Experiența arată că unele dintre cauzele neimplicării plenare a unor șefi profesionali în procesul instruirii cadrelor din subordine sau al implicării prin modalități neadecvate sînt :

◆ **Carențele de planificare a activităților,** care au ca rezultat invocarea lipsei de timp de către aceștia. Unele cadre de conducere consideră în mod greșit că rezolvarea problemelor curente de muncă trebuie să aibă prioritate față de beneficiile pe termen lung pe care le-ar asigura alocarea timpului necesar îndrumării, sprijinirii și controlului activităților de perfecționare a pregătirii subordonaților. Asemenea cadre, care omit că nivelul de competență al subordonaților condiționează direct capacitatea lor de soluționare a problemelor operative, trebuie să înțeleagă că eficiența și calitatea muncii acestora vor fi cu atît mai ridicate, cu cît se vor asigura ritmicitatea, profunzimea și finalitatea necesară tuturor activităților de instruire. Într-un cuvînt, fiecare șef trebuie să se autoconvingă că va avea mai puține probleme dacă subordonații vor fi mai bine pregătiți.

Opinia potrivit căreia orice acțiune vizînd perfecționarea pregătirii subordonaților trebuie să înceapă neapărat cu criticarea modului lor de lucru, cînd de fapt pentru realizarea scopului instruirii esențiale sînt înțelegerea de către subordonați a cauzelor care au generat eventualele neajunsuri și aflarea căilor de a le înlătura și evita. Procedînd astfel, șeful nu face altceva decît să limiteze gradul de participare a subordonaților la căutarea și găsirea unor soluții viabile, ei așteptînd ca acestea să vină din partea șefului.

◆ **Unele tendințe de a nu aplica metode moderne de pregătire,** neconsultarea subordonaților cu privire la organizarea și desfășurarea procesului de instruire. Unele cadre de conducere consideră că au numai rolul de a „organiza, ordona și controla“ și scontează că, dacă subordonații vor executa întocmai deciziile lor, atunci procesul de instruire a acestora se va desfășura sub cele mai bune auspicii. O asemenea atitudine conduce însă la o neparticipare reală a subordonaților la elaborarea soluțiilor, ceea ce, de asemenea, reduce posibilitățile acestora de a învăța și de a-și perfecționa pregătirea, datorită lipsei de solicitare a competenței, cunoștințelor și deprinderilor.

◆ **Considerarea, fără temei, că experiența profesională primează și că poate substitui pregătirea.** Lipsa de încredere în rolul pe care îl are pregătirea în creșterea competenței cadrelor se datorează de cele mai multe ori concluziilor desprinse din modul deficitar cum au fost organizate și s-au desfășurat anterior unele activități de instruire. Este un adevăr axiomatic că activitățile formale, insuficient pregătite, cu o orientare tematică neadecvată cerințelor etapei, realizate prin modalități nediversificate, nu au aportul necesar la însușirea unor cunoștințe și formarea deprinderilor necesare executării la parametri ridicați a sarcinilor încredințate, fapt ce poate conduce la falsa concluzie că numai învățămintele desprinse nemijlocit din activitatea practică pot contribui la creșterea competenței profesionale.

Îndrumarea corectă a pregătirii de specialitate la locul de muncă de către șeful profesional presupune :

1. **Cunoașterea temeinică a subordonaților și stabilirea unor obiective individuale de instruire în cadrul planului tematic general.** Manifestarea în acest mod a interesului față de subordonați nu este o atitudine facultativă,ci unul din atributele esențiale ale actului de comandă. Un interes real față de activitatea subordonatului presupune existența dorinței șefului de a perfecționa pregătirea acestuia în așa fel încît respectivul să poată gîndi singur, să realizeze independent, pe căi optime, obiectivele ce-i sînt fixate, să-și sporească încrederea în forțele proprii, să nu înceteze de a se instrui. O asemenea atitudine din partea șefului îi se poate cultiva numai într-un climat ce permite și încurajează autoperfecționarea, dialogul și spiritul constructiv — elemente ce definesc tocmai cadrul creat de „Dispozițiile“ aprobate prin Ordinul nr. 01850/1980 al ministrului de interne.

2. **Folosirea procesului activităţii profesionale curente în scopul perfecţionării pregătirii**. Şeful profesional trebuie să folosească în interesul unei pregătiri diferenţiate a subordonaţilor toate prilejurile ivite în practica muncii, pornind de la faptul că orice subordonat este capabil să facă faţă unor noi solicitări în măsura în care el este pregătit pentru aceasta şi încurajat continuu.

3. **Asigurarea corelaţiei optime între orientarea pregătirii subordonaţilor şi munca acestora**. O corectă îndrumare este un proces orientat prin individ spre activitate, produsul final al acestui proces fiind sporirea eficienţei în rezolvarea sarcinilor, respectiv, creşterea competenţei profesionale.

O îndrumare corectă din partea şefului se bazează pe recunoaşterea de către acesta că sprijinirea subordonatului în vederea perfecţionării pregătirii sale constituie o cale sigură de a face ca munca respectivului cadru de conducere să fie mai uşoară. În acest sens, perfecţionarea pregătirii este sinonimă cu o bună conducere, iar fiecare şef care se vrea şi bun conducător va înţelege să-şi asume responsabilitatea realizării temeinice a actului de instruire.

Conducerea Departamentului Securităţii Statului cere ca în fiecare unitate, serviciu sau compartiment să existe cadre de conducere capabile de a instrui, deoarece :

— pregătirea subordonaţilor la locul de muncă, realizată de către şeful nemijlocit, este una dintre cele mai eficiente activităţi de perfecţionare, dat fiind caracterul concret al obiectivelor acesteia ;

— pregătirea la locul de muncă presupune, printre altele, atît cristalizarea unor sarcini de etapă izvorîte din documentele de partid, legile ţării, instrucţiunile de muncă nou apărute şi mutaţiile survenite în situaţia operativă, cît şi stabilirea modalităţilor de realizare cu eficienţă sporită a sarcinilor respective şi a noilor obiective conturate ;

— realizarea generalizată a unei corecte îndrumări a pregătirii la locul de muncă creează premisele unei îmbunătăţiri a climatului din fiecare colectiv (unitate, serviciu, compartiment), contribuind la reducerea simţitoare a unor greşeli în munca profesională şi a actelor de indisciplină, punînd astfel bazele unei atmosfere sănătoase de lucru.

Modalităţile de pregătire a şefilor înşişi în vederea realizării unei îndrumări calificate a instruirii subordonaţilor la locul de muncă pot fi diferite, esenţialul însă îl constituie informarea acestor şefi într-o etapă preliminară asupra conţinutului îndrumării şi a modului de înfăptuire a sa. Convocările metodice cu şefii grupelor de pregătire, organizate înaintea deschiderii fiecărui an de învăţămînt, cît şi instruirea lor lunară de şefii unităţilor centrale (ai securităţilor judeţene) premergător activităţilor de pregătire sînt căile curente

de realizare practică a acestei informări.

Pregătirea metodică a conducătorilor de grupe în domeniul învăţămîntului la locul de muncă presupune înţelegerea justă de către aceştia a o serie de factori care condiţionează eficienţa instruirii şi anume :

⊙ **Motivarea corectă** (în scopul convingerii subordonaţilor că instruirea este necesară), prin stimularea dorinţei de a învăţa şi situarea într-o atitudine participativă în procesul de instruire. Această condiţie se realizează folosind metode adecvate de instruire, informînd la timp şi obiectiv subordonaţii asupra progreselor realizate, creînd un climat prielnic pregătirii.

⊙ **Existenţa unor obiective clar formulate**, precizîndu-se ceea ce trebuie învăţat, prin desfăşurarea unui program de pregătire judicios conceput, bazat pe o determinare cît mai precisă a cerinţelor de perfecţionare resimţite de fiecare subordonat. Această condiţie se asigură prin analizarea cerinţelor funcţiei îndeplinite de fiecare subordonat şi ale problemelor de muncă încredinţate.

⊙ **Asigurarea practicării celor învăţate**, creîndu-se subordonaţilor ocazii de a-şi dezvolta aptitudinile potrivit capacităţilor individuale. Aceasta se asigură prin : îndrumare atentă, încurajare şi sprijin continuu ; analizarea obiectivă a progreselor realizate de către subordonaţi atît în însuşirea cunoştinţelor şi formarea deprinderilor, cît şi în utilizarea lor în mod corespunzător în muncă.

Determinarea eficienţei în muncă a activităţii de perfecţionare a pregătirii are o importanţă deosebită, ea constituind însăşi condiţia de bază a acestei activităţi. Fără a determina eficienţa nu se poate dispune de etalonul necesar pentru a şti dacă cerinţele de perfecţionare a pregătirii au fost corect estimate, dacă obiectivele şi planurile de învăţămînt s-au elaborat la nivelul calitativ necesar sau dacă metodele de instruire au fost alese şi aplicate corespunzător.

Considerînd activitatea de perfecţionare a pregătirii ca un sistem în cadrul căruia diferitele laturi se găsesc în interdependenţă, rezultă că şi aprecierea eficienţei acesteia va urma acelaşi regim.

Una din dificultăţile determinării eficienţei activităţii de perfecţionare constă în faptul că, deşi comportamentul, aptitudinile şi deprinderile participanţilor la sfîrşitul anului de pregătire pot fi pozitiv influenţate, nu există garanţia că această modificare se va menţine şi manifesta ca atare şi în procesul activităţii profesionale.

Evaluarea activităţii de perfecţionare a pregătirii este indicat să se realizeze prin luarea în considerare şi a următoarelor coordonate :

Natura reacțiilor participanților la procesul de instruire față de această activitate, preocuparea fiecăruia pentru perfecționarea pregătirii proprii, poziția lor în raport cu conducătorul de grupă, cu metodele de instruire folosite și cu utilitatea formei de perfecționare a pregătirii în care sînt cuprinși.

Cunoașterea imediată a acestor reacții este foarte utilă șefului de grupă pentru direcționarea în continuare a activității de perfecționare și pentru folosirea unor modalități adecvate de instruire.

Nivelul cunoștințelor teoretice acumulate de subordonați și al formării unor deprinderi practice ale acestora în domeniul în care lucrează. Însușirea de cunoștințe se poate evalua cu ajutorul testelor de verificare a cunoștințelor, iar deprinderile prin modul în care aceștia rezolvă unele lucrări practice.

Progresele realizate în activitatea profesională, care constituie o dovadă concludentă că procesul de instruire a realizat unul din obiectivele sale fundamentale — creșterea calității și eficienței muncii.

În cazul activității de perfecționare a pregătirii de specialitate trebuie ținut seama că posibilitatea de determinare corectă și precisă a eficienței acesteia este destul de dificilă datorită faptului că, uneori, rezultatele nu se constată imediat după încheierea unei etape de instruire, ci după perioade mai lungi de timp, cînd problemele de muncă ce-i revin unui lucrător spre rezolvare îi solicită plenar cunoștințele acumulate și deprinderile formate în cursul anului de învățămînt. Subliniem acest aspect, deoarece există de multe ori riscul tragerii unor concluzii pripite cu privire la eficiența activității de perfecționare a pregătirii cadrelor, ce pot avea consecințe negative pe planul aprecierii lor.

Conturînd în cele de mai sus, în mod sintetic, cîteva direcții de acțiune pentru îndrumarea corespunzătoare de către șefi a învățămîntului la locul de muncă, precum și unele probleme concrete de metodică a instruirii, dorim ca acestea să ajute la continua îmbunătățire a conținutului și eficacității pregătirii de specialitate și, implicit, a întregii activități profesionale — imperativ de mare actualitate pus în fața organelor de securitate de hotărîrile de partid, ordinele și indicațiile comandantului nostru suprem.

Colonel **Alexandru HASNAȘ**
Căpitan **Ion CORNOIU**

REZOLVAREA CAZULUI

prezentat în publicația „Securitatea" nr. 4 din 1984

Înainte de a reda, motivat, încadrarea juridică a faptelor săvîrșite de fiecare persoană din speța publicată, considerăm necesar să facem unele precizări privind latura obiectivă a infracțiunii de **„trădare prin transmitere de secrete"**, prevăzută de art. 157 Cod penal, absolut necesare pentru o corectă calificare juridică a unora dintre faptele comise de persoanele menționate în cazul prezentat.

Infracțiunea de „trădare prin transmitere de secrete" se comite — în ce privește elementul material — prin una din următoarele acțiuni :

a) **Transmiterea** secretelor de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acesteia. Legea nu specifică modul sau condițiile în care trebuie să aibă loc transmiterea de secrete. În acest sens, nu prezintă însemnătate dacă comunicarea s-a făcut verbal sau în scris și nici dacă aceasta s-a făcut la cererea agentului străin ori din inițiativa cetățeanului român sau a apatridului domiciliat în țară. Nu este necesar ca transmiterea să se fi realizat integral, fiind suficient ca agentul unei puteri străine sau al unei organizații străine să fi intrat parțial în posesia datelor cu caracter secret. Este indiferent dacă mijlocul folosit este direct sau indirect pentru a realiza această transmitere, fiind suficient ca prin mijlocul ales agentul străin să fi ajuns în posesia informației secrete care i s-a transmis de infractor. Nu are relevanță dacă cel care transmite aceste date le deține licit sau le-a procurat anume pentru a le transmite sau dacă agentul s-a folosit ori nu de informațiile secrete primite. Răspunderea penală a cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie domiciliată în țară este independentă de tragerea la răspundere a agentului străin care a primit informația respectivă. În această modalitate infracțiunea se consumă în momentul transmiterii secretelor de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora.

b) **Procurarea** de documente sau de date ce constituie secrete de stat, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora.

Infracțiunea de trădare, în această ipostază, se consumă în momentul procurării datelor sau obținerii documentelor care cuprind secrete de stat în scopul transmiterii. Este deci necesar ca subiectul să fi intrat în posesia documentului secret sau să fi obținut datele secrete ce urmează a fi transmise. Legea nu precizează modul în care subiectul strînge sau își

procură datele sau documentele respective.

c) **Deținerea** de documente care constituie secrete de stat constă în posedarea și păstrarea unor astfel de înscrisuri, de către acei care nu au calitatea de a le cunoaște, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organzații străine ori agenților acestora. Pentru realizarea elementului material, nu interesează modul cum au ajuns documentele în mîinile făptuitorului și nici dacă este vorba de mai multe documente sau de unul singur. Deținerea se referă numai la documente care conțin date secrete nu și de date necuprinse în asemenea înscrisuri.

Oricare dintre cele trei feluri de acțiuni (transmitere, procurare, deținere) este suficientă pentru realizarea elementului material al infracțiunii de trădare prin transmitere de secrete.

Încadrarea juridică a faptelor săvîrșite de fiecare persoană din speța publicată în numărul trecut este următoarea :

⊙ Fapta lui P.I. ofițer superior într-o unitate a M.Ap.N., de a fi transmis date cu caracter secret atașatului militar al unei ambasade occidentale din R.S. România întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „trădare prin transmitere de secrete", prevăzută și pedepsită de art. 157, alin. 1 Cod penal.

⊙ Fapta numitului A.I., atașat militar al unei ambasade occidentale din R. S. România, de a fi procurat date ce constituie secrete de stat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „spionaj" prevăzută și pedepsită de art. 159 Cod penal.

⊙ Fapta numitei A.E., soția atașatului militar, de fi transmis datele și informațiile secrete de stat primite de la T.T., soțului său, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „spionaj", prevăzută și pedepsită de art. 159 Cod penal.

⊙ Fapta lui T.T. de a fi predat lui A.E. plicurile cu datele secrete primite de la P.I. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „trădare prin transmitere de secrete", prevăzută și pedepsită de art. 157, alin. 1 Cod penal.

⊙ Fapta subofițerului K.P. de a fi transmis dosarul personal al șefului de stat-major al unității întrunește elemntele constitutive ale infracțiunii de „trădare prin transmitere de secrete", prevăzută și pedepsită de art. 157 alin. 2 Cod penal, deoarece dosarele personale ale cadrelor de conducere aflate în nomenclatură, deși nu sînt documente secrete (a se vedea H.C.M. nr. 771/1972 prin care se abrogă prevederile art. 3, lit. „y" din H.C.M. nr. 19/1972), nu sînt destinate publicității, întrucît conțin date și informații a căror cunoaștere de către o putere sau organizație străină ar periclita securitatea statului.

⊙ Faptele dactilografelor C.A. și N.C. de a fi transmis telefonic lui A.E. mesajele lui T.T. nu întrunesc elementele constitutive ale vreunei infracțiuni, deoarece ele nu cunoșteau adevărul cu privire la raporturile infracționale existente între T.T. și A.E.

Colonel **George ADAM**
Căpitan **Ion CORN**

...COMBINAȚIA NOASTRĂ...

Prezentăm în acest număr trei cazuri, finalizate de Direcția a III-a prin folosirea unei metode ofensive de muncă, a cărei absență din orice acțiune de contraspionaj cu nivel profesional corespunzător este de neconceput : COMBINAȚIA.

1 Un serviciu de linie urmărea pe cetățeanul străin **„George"**, asupra căruia se obținuseră date neverificate că era cadru de spionaj activ trimis, sub o acoperire oficială, cu sarcina de a racola mai multe persoane pentru a le folosi în culegerea de informații din R. S. România și, în limita posibilităților, și din alte trei state socialiste europene.

După o scurtă perioadă de acomodare și „activitate corectă", **„George"** a început să tatoneze o serie de străini, conaționali sau cetățeni ai altor state care aveau acces în diverse medii și locuri sau relații cu cetățeni români purtători de secrete.

Urmărind contactele și activitatea lui **„George"**, organele de contraspionaj au cunoscut pe parcurs toate persoanele punctate și antrenate treptat la culegerea de informații, luînd, totodată, măsuri ca acțiunile acestora să nu producă prejudicii statului nostru.

O dată cu creșterea numărului persoanelor racolate de „George" însă, au crescut și dificultățile pe care le presupunea controlul activității acestora, precum și riscul scurgerii de secrete și al atragerii unor cetățeni români la acțiuni antistatale. Ca urmare, s-a decis soluționarea cazului.

Analiza situației operative din dosar a dus la concluzia că, deși se dețineau date cuprinzătoare privind activitatea lui **„George"** și a legăturilor sale, o acțiune directă ar fi fost inoportună și cu șanse minime de reușită, datorită implicațiilor politice și poziției puternice pe care **„George"** o avea în cadrul serviciului propriu de informații și chiar pe lîngă unii membri ai guvernului țării sale. In consecință , s-a decis ca, într-o primă fază, să se acționeze pentru compromiterea legăturilor sale, principalul element al poziției și aprecierii de care se bucura **„George"**.

Întrucît majoritatea acestor legături desfășurau concomitent o intensă activitate de trafic de valută, speculă cu obiecte de proveniență străină, contrabandă și alte infracțiuni de drept comun — cunoscute și documentate pe parcurs — s-a trecut la exploatarea acestora și, într-o perioadă relativ scurtă, 4 dintre ele erau anchetate de miliție, amendate, declarate persoane indezirabile sau rechemate în țară.

În cazul altor două legături, care, datorită comportării corecte, n-au putut fi compromise într-un mod asemănător, s-a început o acțiune trep-

tată de dezinformare, iar după ce datele respective au fost trimise la centrala de spionaj, s-au luat măsuri ca serviciul de informații respectiv să poată afla că acestea sînt false; măsura a fost completată cu o „anonimă" din partea unui „compatriot revoltat", care semnala unor foruri ale țării sale anumite „relații neclare cu autoritățile române" ale celor două persoane, ceea ce a creat suspiciunea că acestea ar lucra cu organele de securitate și a determinat rechemarea lor în țară.

În această fază, după zdruncinarea serioasă a poziției lui **„George"**, s-a început ofensiva directă împotriva sa. Astfel, cu ocazia unei vizite guvernamentale în țara noastră, un informator care se bucura de încrederea șefului delegației a fost instruit ca, în discuțiile ce le va avea cu acesta, să aducă vorba de „activitatea nesatisfăcătoare" a lui **„George"**, să-i relateze despre implicarea sa în unele afaceri ilicite (reale, notorii și incompatibile cu statutul său) și despre manipularea unor fonduri publice în interes personal (în realitate fonduri destinate activității de informații).

La scurt timp, a sosit o echipă de control cu sarcini complexe, inclusiv verificarea fondurilor cu destinație specială, care a descoperit neregulile comise de **„George"**.

Concomitent, exploatîndu-se faptul că **„George"** întreținea relații extraconjugale, inclusiv la biroul unde-și desfășura activitatea, s-a organizat o altă combinație ; o informatoare a fost pusă în contact cu soția lui **„George"**, știindu-se că aceasta o bănuiește pe sursa respectivă că ar fi una din amantele acestuia (fapt ireal). Prin linia sa de conduită, informatoarea a creat în timp o atmosferă artificială de tensiune și neîncredere, care, în mod obișnuit, duce la ciocniri și reacții ce scapă de sub control. Intr-o astfel de stare, soția lui **„George"** i-a reproșat violent informatoarei presupusa legătură cu soțul ei. Acest moment fiind anticipat, informatoarea a replicat prompt : „Stimată doamnă, dacă vreți să știți cu cine se intîlnește soțul dvs., veniți în oricare vineri, după ora 16,00, la biroul său". Soția lui **„George"** n-a venit, dar a trimis-o pe fiica ei, care și-a surprins tatăl în flagrant.

Ca urmare a acestui complex de măsuri, **„George"** a fost rechemat în țară, retrogradat și transferat în altă muncă.

2 În cazul **„Lang"**, ofițer de contrainformații, trimis tot sub acoperire oficială, elementul principal de pericol îl constituia preocuparea acestuia de a descoperi rețeaua organelor de securitate. În realizarea acestei intenții, pe lîngă alte mijloace și procedee, **„Lang"** a punctat pe cetățeanul român **„Stancu"** (informator al organelor noastre), cu intenția de a-l recruta, dar după ce urma să-l compromită prin implicarea în unele afaceri ilegale. Sesizîndu-se intenția lui **„Lang"**, informatorul a fost dirijat ca, fără a tensiona relațiile cu respectivul, să se eschiveze sub diferi-

te pretexte și, într-o aparentă atitudine de bună-credință, să se arate preocupat de găsirea unor soluții convenabile lui **„Lang"** ; în acest sens, după un timp, informatorul i-a sugerat să încerce a o angrena în afaceri pe **„Dalila"**, soția lui **„Marc"**, șeful lui **„Lang"**, care, prin poziția și relațiile ei, poate avea un mare aport. **„Lang" a** găsit că „ideea este excelentă" și a trecut la realizarea ei. **„Dalila"** s-a angrenat fără rezerve și, în timp, s-a realizat și un alt pas, de asemenea anticipat de organul de contraspionaj : **„Lang"** fiind afemeiat, iar **„Dalila"** o femeie elegantă, mult mai tînără decît soțul ei, între cei doi s-au stabilit în scurt timp relații amoroase. Printr-o combinație, acest aspect a fost adus la cunoștința unui prieten intim al lui **„Marc"** și care — conform anticipărilor — i l-a comunicat acestuia. Pe același canal lui **„Marc"** i s-a transmis că **„Lang"** întreține relații neoficiale cu cetățeni ai unor state cu care țara sa se află în relații ostile, fapt, de asemenea, real. Ca urmare a imprudențelor comise de **„Lang"** și **„Dalila"**, soțul acesteia a reușit să-i surprindă în flagrant și, uzînd de poziția sa, în cîteva zile l-a scos pe **„Lang"** nu numai din funcția sa, ci și din sistemul administrativ al țării sale, în principal pe motivul relațiilor stabilite de acesta cu „o putere străină".

3 **„Brener"**, spion, de asemenea, cu acoperire oficială, prezenta pericol datorită agresivității și nivelului profesional cu care acționa și pentru care se bucura de prestigiu în structurile informative ale țării sale. În urma analizei cazului pentru a se stabili măsuri vizînd neutralizarea acțiunilor lui **„Brener"**, s-a acționat după cum urmează :

— În primul rînd, s-a exploatat o informație din care rezulta că **„Brener"**, provenind dintr-o țară unde guvernele se schimbau des, obișnuia să păstreze contacte discrete cu opoziția, element ce îi asigurase menținerea și ascensiunea permanentă. În momentul acțiunii, astfel de contacte aveau loc într-o țară occidentală, cu ocazia deplasărilor lui **„Brener"** spre și din patrie. Printr-o sursă a organelor noastre, informația a fost transmisă unui agent de contrainformații al statului respectiv care acționa în R. S. România. Verificările efectuate în exterior au confirmat contactele menționate.

— Concomitent, organul de contraspionaj a intrat în contact cu **„Brener"**, care a acceptat întîlnirile, sperînd să obțină el anumite informații utile. Cunoscînd intenția în care **„Brener"** a acceptat contactele, pe parcurs i-au fost plasate date de dezinformare (de cele mai multe ori a fost „lăsat" să le deducă din solicitările sau comentariile noastre). Intrucît în baza acestor „informații" respectivul a luat măsuri care s-au dovedit contraindicate, pe ierarhia lui **„Brener"** au început să apară îndoieli asupra eficienței lui profesionale.

— De asemenea, avind in vedere măsurile dure pe care le luase **„Brener"** asupra unui subordonat care incălcase unele reguli de muncă, prin mai multe surse a fost stimulată abil aversiunea acestuia față de superiorul său, sugerindu-i-se să reclame, la rindul lui, centralei unele nereguli de altă natură decît cele relatate mai sus — comsie de **„Brener"**, ceea ce acesta a și făcut.

Folosind ca pretext reclamația respectivă, forurile guvernamentale au ordonat o anchetă care însă a avut ca obiect probleme de fond ale activității lui **„Brener"**, in primul rind pe linie informativă. Inspectorii in cauză au folosit și datele organelor de contrainformații. La scurt timp, **„Brener"** a fost retras din R. S. România și sancționat.

*

Deși fiecare dintre combinațiile din cazurile de mai sus a fost concepută și s-a realizat — așa cum este normal — in funcție de particularitățile situației operative, se pot trage și unele concluzii de ordin mai general, utile muncii :

● deși motivul pentru care s-a acționat asupra străinilor in maniera menționată l-a constituit activitatea lor informativă impotriva R. S. România, in finalizarea cazurilor aceasta nu a fost adusă în discuție, folosindu-se alte fapte, laturi vulnerabile ale activității lor, ficțiuni etc. ;

● chiar în cazul în care se punea problema exploatării unor incălcări de lege, organele de contraspionaj nu au fost aparent implicate ; mai mult, uneori s-a acționat in așa fel incit organele de informații sau alte autorități străine au avut impresia că descoperirea unor nereguli era rezultatul propriei lor activități ;

● dacă măsurile de securitate sint bine gindite și aplicate, calitatea oficială a celor vizați și poziția in serviciul de informații nu constituie piedici majore in neutralizarea unor activități ostile.

Desigur, combinațiile de mai sus nu s-au desfășurat atit de simplu cum au fost prezentate ; pe parcursul aplicării lor, s-au intregistrat greutăți, stagnări și chiar eșecuri temporare ; uneori a fost necesar ca anumite măsuri să fie regindite sau să se renunțe la ele. Nu ne-am oprit asupra acestor aspecte din economie de spațiu, limitindu-ne la prezentarea faptelor care, in final, au rămas ca elemente principale ale combinațiilor.

Colonel **Constantin CARACALEANU**

Lt. col. **Nicolae CĂLUGĂRIȚA**

Vă prezentăm cazul :

„CONSPIRATORII"

În vara anului 1983, Popa, tehnician la o importantă instituție de cultură din Capitală, agitat, i-a confiat unui prieten (sursă a organelor noastre) că un coleg al său, Iancu, tehnician electronist, i-ar fi propus să adere la o grupare așa-zis protestatară, cerindu-i, in același timp, sfatul in legătură cu atitudinea pe care să o adopte față de această propunere.

Cunoscindu-l bine pe Popa, „Sandu" — sursă cu experiență in culegerea de informații — și-a dat seama că acesta nu exagerează și, după ce l-a liniștit, i-a solicitat „timp de gindire", perioadă in care a semnalat operativ cazul organelor noastre.

Cu prilejul intilnirii, „Sandu" a relatat in detaliu discuția cu Popa, subliniind teama exprimată de acesta de a nu fi atras la activități ce i-ar putea dăuna. În cadrul instructajului făcut, i s-a recomandat sursei să reia discuțiile cu Popa, pentru a obține date mai concrete care să probeze autenticitatea semnalării și, avind in vedere gravitatea unor astfel de fapte și consecințele ce le-ar putea genera, să-i sugereze să semnaleze personal organelor competente toate aspectele rezultate din discuțiile cu Iancu.

La următoarea intilnire, „Sandu" a completat informația de primă sesizare, semnalind și despre acordul lui Popa de a face declarații referitoare la propunerile lui Iancu.

În urma analizei informațiilor de primă sesizare s-au stabilit măsuri operative complexe care să conducă la verificarea acestora.

Astfel, s-a trecut la culegerea de date referitoare la Iancu și Popa. Despre primul a rezultat că este bine pregătit profesional, dar uneori recalcitrant și indisciplinat, iar sub aspectul vieții personale era cunoscut cu o comportare imorală, fiind in prag de divorț.

Datele obținute in legătură cu Popa il recomandau ca pe o persoană conștiincioasă la locul de muncă și cu o conduită corectă in familie și societate.

În această situație, s-a trecut la contactarea lui Popa, prilej cu care a rezultat că, de fapt, propunerea făcută de Iancu a fost consecința unor tatonări anterioare. Astfel, in contextul unor discuții purtate in special

pe tema unor neajunsuri din economie, inclusiv în aprovizionarea populației, Iancu susținea că această stare de fapt nu poate fi înlăturată prin vorbe, ci prin acțiuni concrete și anume prin organizarea unei grupări. Pentru a nu fi descoperită, respectivul s-a gîndit și la o acoperire, gruparea urmînd să fie prezentată, în eventualitatea unor sesizări, ca o „organizație obștească" ce își propune să sprijine organele de partid și de stat în direcția înlăturării unor deficiențe din diverse domenii de activitate.

Analiza informațiilor, efectuată în acest stadiu, a condus la concluzia că existau suficiente indicii cu privire la o posibilă activitate ostilă organizată, dispunîndu-se începerea urmăririi informative și un complex de măsuri informativ-operative care să ducă la soluționarea cazului.

Popa, care și-a oferit sprijinul pentru clarificarea aspectelor semnalate, a fost instruit ca, sub pretextul că dorește să se edifice cît mai bine înainte de a se angaja la o activitate de genul celei propuse, care incumbă și serioase riscuri, să-i ceară lui Iancu mai multe detalii cu privire la grupare, activitățile preconizate, membrii acesteia și modul de acțiune.

Concomitent, prin rețeaua informativă cu posibilități în caz și mijloace speciale s-a asigurat cunoașterea permanentă a activității și comportării obiectivului, atît la locul de muncă, dar mai ales în afara acestuia, inclusiv a principalelor sale legături.

Pe parcursul urmăririi informative, primele sesizări au început, treptat, să capete contur, obținîndu-se tot mai multe elemente care, coroborate, indicau că Iancu este pretabil să se angreneze în activități ostile (convorbiri convenționale, atitudini de comandă, repetate apeluri la prudență și folosirea de diminutive și porecle în relațiile cu intimii săi, întîlniri repetate — chipurile petreceri —, aproape cu aceleași persoane etc.)

Deși deosebit de prudent la locul de muncă, inclusiv în raporturile cu Popa — pe care se părea la un moment dat că l-a uitat —, cu prilejul unei discuții cu una din legăturile sale principale, Iancu i-a atras atenția „să nu plece cumva în provincie fără să-i lase caietul".

Informația, foarte semnificativă, a fost decisivă. În urma unei analize atente a cazului, la nivelul conducerii, s-a hotărît efectuarea unei percheziții secrete la domiciliul celui în cauză.

Cu ocazia pătrunderii secrete, după luarea măsurilor combinative necesare, în locuința acestuia au fost descoperite mai multe înscrisuri cu conținut dușmănos, de propagandă împotriva orînduirii socialiste și de instigare la acte contrarevoluționare, inclusiv un manuscris de 120 pagini, intitulat „Platformă-program", precum și alte obiecte care probau intențiile ostile ale grupării.

Toate materialele găsite au fost fotocopiate.

Pe baza analizei materialelor descoperite și a informațiilor obținute în caz, efectuată împreună cu organele de cercetare penală, s-a hotărît curmarea activității dușmănoase a lui Iancu și a principalelor sale legături, trecîndu-se la reținerea și cercetarea lor pentru faptele infracționale comise.

Acțiunea de reținere s-a realizat de ofițeri din cadrul aparatului informativ și ai Direcției de cecetări penale, sub acoperirea organelor de miliție, care au fost „sesizate" că Iancu ar deține la domiciliul său piese electronice și benzi magnetice sustrase de la locul de muncă.

Cu prilejul percheziției efectuate cu ocazia reținerii, printre altele, s-au găsit și materialele ce-i probau activitatea ostilă, iar după întocmirea formalităților legale necesare a fost condus la organele de miliție pentru a da explicații în legătură cu cele descoperite la domiciliul său.

Concomitent, s-au făcut percheziții oficiale și la trei dintre principalii săi complici care, de asemenea, au fost reținuți pentru cercetări.

În anchetă, Iancu, după unele ezitări de început, a făcut mărturisiri complete asupra activității sale ostile, asumîndu-și responsabilitatea faptelor săvîrșite. Ceilalți trei complici, puși în fața probelor, și-au recunoscut faptele.

Valul de mărturisiri mai complete a fost declanșat de Doru, fost student (exmatriculat), muncitor necalificat pe diferite șantiere din București, „mîna dreaptă a lui Iancu".

Treptat, după mai multe zile de cercetări, pe parcursul cărora s-a realizat o conlucrare permanentă, amplă și eficientă între ofițerii din aparatul informativ și anchetatori, s-a reușit conturarea întregului tablou al activității ostile desfășurate de Iancu, la care antrenase numeroase persoane, în general tineri, de diferite profesii, din Capitală și din alte 9 județe ale țării.

După o analiză minuțioasă a cazului în toată complexitatea lui, în care s-au cîntărit cu deosebită atenție și obiectivitate toate faptele, principalii învinuiți, în frunte cu Iancu, au fost deferiți justiției, fiind condamnați la pedepse privative de libertate pe diverse termene, variind între 5 și 12 ani, conform art. 167, al. 3 C.P.

*

Analiza acestui caz impune desprinderea unor concluzii referitoare atît la împrejurările care au făcut posibilă o astfel de activitate, cît și la modul în care a fost prevenită de organele noastre. Astfel:

◆ Sorgintea cazului „Conspiratorii" o constituie, fără îndoială, propaganda reacționară dusă împotriva României din exterior, îndeosebi prin intermediul postului de radio „Europa liberă", care îndeamnă la diferite forme de „opoziție și protest" și instigă la acțiuni vizînd destabilizarea internă. Pe acest fond, marcat și de unele neîmpliniri de ordin profesional și familial, Iancu a pus la cale organizarea unei grupări cu o astfel de orientare. După redactarea „Platformei-program" și a altor materiale cu conținut ostil, el a trecut la atragerea de aderenți din rîndul unor persoane care aveau diferite nemulțumiri. Astfel, a reușit să racoleze cîțiva studenți de la Institutul Politehnic București, precum și alte persoane din Capitală și provincie, unele dintre acestea avînd, la rîndul lor, sarcina de a atrage noi adepți.

În cadrul anchetei, legat de ușurința cu care aceste persoane s-au lăsat antrenate într-o astfel de activitate, s-au încercat scuze publice, care dovedesc lipsă de maturitate politică, de genul: „...da, eu am fost de acord,

dar n-am întreprins ceva concret" ; „...am zis da, numai ca să scap de insistențele lui, dar nu m-am gîndit nici o clipă să fac ceva" ; „...nu mi-am dat seama, m-am gîndit că e o glumă, o joacă nevinovată" etc.

Cei care au refuzat să se angreneze în acțiune, dar nu au făcut cunoscute faptele lui Iancu și ale adepților lui, au căutat fie să invoce „necunoașterea legii", fie afirmînd : „...n-am crezut că vorbea serios" ori „...am considerat totul o prostie".

În fața organelor de cercetare penală, majoritatea celor implicați în activitatea ostilă inițiată și condusă de Iancu s-au trezit la realitate, au înțeles gravitatea acțiunilor la care urmau să fie angrenați, și-au exprimat regretul pentru faptul că s-au lăsat atrași într-o astfel de „aventură" și nu au sesizat pe cei în drept, cerînd clemență din partea organelor de stat.

◆ *Amploarea acestui caz pune în evidență serioase neajunsuri în activitatea de securitate pe linie de informații interne atît sub aspectul controlului informativ, al stăpînirii situației operative, cît și al modului în care se efectuează pregătirea contrainformativă în mediile și obiectivele aflate în responsabilitate.*

Numai așa se explică faptul că, într-unul din căminele Complexului Grozăvești din București, „problemele politice" ridicate de Iancu și adepții săi au fost dezbătute pe față, circulînd printre studenți chiar „Platforma-program", fără ca organele noastre să afle despre aceste fapte. Cei mai mulți și-au declarat dezacordul, dar nimeni nu a informat organele competente sau factorii de conducere din învățămînt. Pînă la arestarea și cercetarea infractorilor, cînd deja unii dintre aceștia fuseseră repartizați în producție, organele de securitate nu au cunoscut nimic. Mai mult, despre acțiunile preconizate de membrii grupului au cunoscut numeroase persoane, din diferite medii, ideile lor nocive au proliferat, fără a fi însă posibilă sesizarea, pînă în momentul în care inițiatorul principal a încercat să racoleze aderenți de la locul său de muncă.

Aceste fapte demonstrează că sînt încă locuri, medii și obiective din responsabilitatea aparatului de informații interne, dar și a altor profiluri de muncă, unde calitatea și amplasarea rețelei informative lasă de dorit și, în general, activitatea de supraveghere informativă nu asigură cunoașterea permanentă și depistarea ideilor, concepțiilor necorespunzătoare, a nemulțumirilor de orice gen care, așa după cum a rezultat și din cazul prezentat, se pot materializa în acțiuni cu consecințe deosebite dacă nu sînt descoperite în timp util pentru a se putea întreprinde măsurile preventive ce se impun.

În ansamblu însă, lucrarea cazului „Conspiratorii" ne înfățișează — așa cum a fost apreciat de conducerea Departamentului Securității Statului — o acțiune preventivă, cu rezultate pozitive și importante învățăminte valabile pentru întreg aparatul de securitate, caz a cărui depistare a început chiar cu inițiatorul și care s-a soluționat operativ și cu curaj, reușindu-se preîntîmpinarea materializării unor intenții periculoase.

Colonel **Ilie MERCE**
Căpitan **Dorel VUȘCAN**

CAZUL „BOXA"

Cu mai mult timp în urmă, pe una din boxele de vînzare din hala de carne a municipiului Tîrgu Jiu a fost găsită o fițuică anonimă cu conținut necorespunzător, înscrisul fiind tras la indigo pe o jumătate de coală după un șablon realizat cu ajutorul unei rigle tip Rotring.

Intrînd în posesia documentului, organele de securitate au efectuat cercetări la locul faptei, inițiind măsuri de căutare și a altor difuzări probabile în zonă. După conținutul și modul de plasare ale înscrisului s-au tras primele concluzii asupra autorului prezumtiv, s-au formulat ipoteze și s-a constituit o grupă operativă care să acționeze cu măsuri specifice pentru identificarea acestuia. Ca urmare, s-a organizat supravegherea informativă a personalului halei de carne, s-a efectuat o percheziție secretă în birourile din hală, luîndu-se și alte măsuri de securitate. De asemenea, au fost întreprinse măsuri diversificate pentru verificarea amănunțită a persoanelor cunoscute că frecventează mai des aceste locuri, atenție deosebită acordîndu-se următoarelor categorii : elemente din baza de lucru cu manifestări de aceeași natură ; autori de înscrisuri similare identificați anterior ; suspecți din obiective economice și instituții unde se folosesc materiale asemănătoare celor întrebuințate la confecționarea fițuicii ; rezerviști semnalați cu comentarii negative sau alte persoane înlăturate din funcții de răspundere și nemulțumite de situația lor prezentă.

Din verificările făcute la Unitatea specială „S" a rezultat că înscrisuri cu conținut dușmănos și în condiții grafice identice sau aproape identice mai fuseseră difuzate în București sau trimise pe adresa unor persoane juridice.

Cu ocazia unor amenajări efectuate în colonia muncitorească Mătăsari și la locurile de cazare ale unităților miniere din bazinul Jilț, într-un apartament au fost depistate de către un militar în termen două documente perfect identice cu cel difuzat în Tîrgu Jiu (respectiv șabloane origi-

nale). Pe acestea au fost constatate urme de pix, de creion chimic și negru, ceea ce a permis să se tragă concluzia că au fost utilizate la confecționarea mai multor fițuici.

Prin intervenția unei surse care se afla între cei antrenați la amenajări, fițuicile în cauză au intrat în posesia organelor noastre.

Analizîndu-se situația nou creată, s-a emis ipoteza că autorul, respectiv difuzorul acestor inscrisuri, era posibil să fi domiciliat în acel apartament, fapt ce a determinat efectuarea de verificări complexe asupra foștilor locatari. Cu acest prilej s-a stabilit că în apartamentul menționat fuseseră cazați succesiv Z.N., laborantă în cadrul Centralei termice Drăgotești, T.I., pensionar militar (la data respectivă contabil-șef la o mină din bazinul carbonifer Gorj) și P.R., figurant topo la Întreprinderea minieră Jilț.

În procesul supravegherii informative asupra persoanelor menționate au fost obținute date din care rezulta că, dintre acestea, pretabile la o asemenea acțiune putea fi T.I. Despre el se cunoștea că la locul de muncă depunea eforturi intense pentru realizarea sarcinilor de producție, era combativ față de lipsuri și exigent în relațiile cu subalternii, fapt pentru care era apreciat de conducerea întreprinderii. Totodată însă, în discuțiile purtate cu colegi sau persoane din afara serviciului, T.I. critica o serie de aspecte ale politicii economice a statului nostru, dădea interpretări personale necorespunzătoare unor fapte și evenimente, se manifesta nemulțumit de situația lui, considerîndu-se îndepărtat pe nedrept din rîndul cadrelor active ale Ministerului Apărării Naționale.

În temeiul acestor date, prezumția că T.I. putea fi autorul documentelor incriminate a dobîndit noi contururi. În consecință, s-a trecut la efectuarea unei percheziții secrete la locuința lui T.I., acțiune finalizată cu descoperirea mai multor fițuici identice cu cele ce făceau obiectul cazului, siutație care a confirmat ipoteza privind identitatea autorului.

În scopul documentării activității ostile desfășurate de T.I., s-a efectuat o percheziție oficială legendată, cu care prilej au fost ridicate următoarele probe materiale:

— 7 înscrisuri similare fițuicilor difuzate în Tîrgu Jiu și Capitală;

— ciorna unui nou înscris cu conținut necorespunzător transpus pe șablon în proporție de 1/2 și despre care în anchetă T.I. a declarat că îl pregătea pentru a fi difuzat în preajma unei sărbători naționale;

— materialele de care s-a folosit în redactarea inscrisurilor (șablon Rotring, riglă și creioane negre).

În cadrul cercetărilor, T.I. a recunoscut faptele comise, cărora le-a dat însă o explicație incoerentă, cu elemente neverosimile, neputînd preciza sau motiva mobilul și scopul acțiunilor întreprinse.

În urma verificărilor efectuate asupra persoanei autorului și în baza unei expertize medicale s-a mai stabilit că acesta era bolnav psihic, suferind de leucoencefalită virotică cu sechele paranoide, din care cauză, în anul 1969, a fost trecut în rezervă cu gradul de colonel și pensionat medical.

Comportamentul său deviant fusese sesizat încă din anul 1957, cînd era ofițer-elev la Academia militară, amplificat ulterior, deși fusese tratat medical în mai multe rînduri. Cunoscut de familie cu manifestări delirante, T.I. a fost ținut sub o supraveghere atentă, mai ales după ce soția descoperise asupra sa exemplarul unei fițuici cu conținut dușmănos. Acest fapt l-a determinat pe fiul său, căpitan într-o unitate militară, să solicite Direcției sanitare județene internarea respectivului într-un institut de specialitate pe motiv că „avea manifestări paranoide delirante, lipsite de discernămînt". Organele sanitare nu au dat însă curs acestei cereri.

De asemenea, T.E. a raportat comandantului despre manifestările paranoice ale tatălui său și a luat legătura cu directorul întreprinderii miniere, solicitîndu-i sprijin pentru angajarea lui în diferite activități care să-i limiteze timpul liber și să-i sporească încrederea în propriile forțe.

Din modul cum s-a acționat și s-a finalizat cazul „Boxa", am tras concluzia că, în vederea prevenirii și contracarării în timp util a unor manifestări publice cu conținut necorespunzător și a identificării operative a autorilor acestora, trebuie acționat complex pentru:

- *pregătirea contrainformativă permanentă a tuturor categoriilor de persoane de a sesiza la timp atitudini și comportamente suspecte ale unor colegi sau cunoștințe;*
- *perfecționarea continuă a legăturii cu oamenii muncii, cu conducătorii organizațiilor socialiste, care să semnaleze fapte și evenimente de natură a degenera în acte antisociale;*
- *intensificarea activității informative în rîndul persoanelor cu afecțiuni psihice și al celor ce se declară nemulțumite de modul cum li se rezolvă unele probleme personale.*

Colonel Vasile **BUCURA**

DIN PRESA DE PESTE HOTARE

„CAPCANA“

CONTRAACȚIUNE A SERVICIULUI SECRET EGIPTEAN

„Rezidentul“ egiptean din La Valetta, capitala Maltei, obținea în octombrie 1984 informația potrivit căreia ABDEL HAMID BAKKUCHE, fost prim-ministru al Libiei, refugiat la Cairo, urma să fie victima unui atentat pus la cale de serviciul secret libian, executanți fiind doi maltezi. Din fișierele serviciului secret egiptean rezulta că aceștia erau : ROMEO CHAKAMBARY, 50 de ani, și EDGAR RONCHKAKIA, 35 de ani, care conduceau un obscur birou de import-export în La Valetta, cu numeroase deplasări în Libia. Al doilea a participat chiar la răpirea unui agent libian, AHMED CHEBLI, căzut în miinile poliției engleze, ca urmare a unei afaceri cu droguri.

La Ministerul de Interne de la Cairo informația a fost luată imediat foarte in serios de contraspionajul egiptean, constituindu-se de urgență o comisie specială alcătuită dintr-un mic grup de ofițeri superiori și cițiva generali, care vor dirija acțiunea, în relație directă cu președintele Egiptului.

La 19 octombrie 1984, primul maltez, R. CHAKAMBARY, debarca la aeroportul din Cairo cu un pașaport turistic. Imediat era pus sub supraveghere. Hotelul „Concorde“, unde se instalase, era mai degrabă modest, iar „turistul“ nu ieșea aproape deloc din el. Totul părea să indice că așteaptă.

Patru zile mai tîrziu, al doilea „turist“ maltez, E. RONCHKAKIA, sosea la același hotel „Concorde“. Reuniți, cei doi au început să iasă „la plimbare“ în general după căderea nopții. Ei și-au fixat puncte de reper în jurul vilei din cartierul Heliopolis al capitalei egiptene, unde locuia, de mai mulți ani, ABDEL BAKKUCHE, păzit de o gardă personală. Erau văzuți, totodată, frecventînd anumite cartiere rău famate, indiciu clar că se aflau în căutare de complici.

Comisia de acțiune a dat semnalul de începere a operațiunii. S-a constituit un „grup executiv“, format din patru ofițeri de poliție, iar a doua zi dimineața doi dintre ei s-au deplasat la hotelul „Concorde“, prezentîndu-se celor doi maltezi :

— „Sîntem polițiști. Inutil să negați, știm perfect cine sînteți și pentru ce ați venit“.

— „Ne arestați ?“

— „Dimpotrivă, am venit să vă înlesnim executarea operațiunii“. Și, pe un ton confidențial : „Sîntem trimiși de un director din Ministerul de Interne. El nu vă cere decît un singur lucru : să-i plătiți tăcerea. Adică 150.000 de dolari. Pentru banii ăștia, sîntem gata să vă oferim acoperire pentru operațiunea voastră și chiar să o executăm noi inșine cu toate garanțiile de securitate. Altfel...“

— „Imposibil“ — au explicat cei doi maltezi. „Noi n-am primit decît 250.000 dolari de la libieni, care trebuie împărțiți între mai mulți, căci alți prieteni urmează să sosească în același scop“. Pînă la urmă au căzut de acord asupra sumei de 100.000 dolari ; pentru polițiști important era acum să știe cine erau acești „prieteni“ care umau să sosească. De fapt, era unul singur. Dar, subliniau maltezii, acesta era „creierul“ operațiunii : un englez, numit ANTHONY GILL. El a rămas în Malta in perioada pregătirii atentatului și nu aștepta decît un semnal ca să vină la Cairo. Ca să nu atragă atenția, el urma să sosească de la Londra. „O.K.“, au spus polițiștii. „Puteți să-l înștiințați să vină“. Cei doi maltezi au telegrafiat lui GILL, spunîndu-i că au aranjat totul cu „verii“ de la fața locului și că erau gata să primească ordinele sale. Între timp, egiptenii s-au interesat de englez. Ei au descoperit că ANTHONY GILL — așa-zis comerciant de piese de automobil, o acoperire ce-i permitea să călătorească des în Libia — era organizatorul răpirii libianului AHMED CHEBLI la Londra, la care a participat și unul dintre cei doi maltezi, respectiv E. RONCHKAKIA.

GILL a sosit deci la Cairo, urcînd în primul taxi care și-a oferit serviciile. Pe drum, șoferul s-a întors spre pasagerul său, anunțîndu-l că el era unul dintre „verii“ de la fața locului ; în realitate era polițist. Apoi i-a explicat totul. Ajuns la hotelul „Concorde“, GILL găsea restul „grupului executiv“ discutînd cu cei doi maltezi. Englezului nu-i mai rămînea decît să fie de acord cu planul ce i se prezenta. Satisfăcut, el a propus atunci egiptenilor 10.000 dolari aconto. Spre a face totul și mai veridic, egiptenii au început să protesteze, cerind încă 6.000 dolari pentru închirierea unei vile unde BAKKUCHE trebuia să fie dus după răpire. GILL a răspuns că nu avea destui bani la el și că va trebui să telefoneze la Tripoli pre a i se trimite banii. A doua zi, Tripoli răspundea : de acord, dar să vină GILL personal să-i ia. Egiptenii au refuzat categoric, de teamă că omul nu se va mai întoarce. Pînă la urmă s-a căzut de acord asupra unei stratageme : se va provoca un fals accident de mașină, în urma căruia englezul va fi transportat într-o clinică particulară, unde un medic de la poliție, prieten cu „verii“, îi va pune un picior în ghips. Zis și făcut. Din clinică, GILL a chemat Tripoli ca să explice „situația“ în care se găsea. El propunea ca banii să fie transferați la ambasada libiană din Malta. O „relație comună“ va trece să-i ia și îi va duce englezului la Cairo — un om de încredere pe nume GODFROY SHINAR. Englez stabilit în Malta, „inginer mecanic“, acesta locuia pe un mic vas al cărui proprietar era. În realitate, SHINAR era un vechi agent al libienilor care i-au dat chiar un pașaport libian. Cîteva zile mai tîrziu, ambasada Libiei din Malta îi comunica lui GILL : „Banii au sosit, spune-ți-i d-lui SHINAR că poate veni să ne vadă“.

Peste două zile, SHINAR era la Cairo, unde îi găsea pe GILL și pe cei doi maltezi, făcînd cunoștință și cu „verii“ egipteni.

La Ministerul de Interne egiptean se pregătea acum faza finală. Fostul prim-ministru li-

bian, BAKKUCHE, era prevenit că va trebui să participe la o farsă, doar că rolul urma să-l joace foarte serios, spre a nu transforma un vodevil intr-o tragedie. Așa că, duminică, 11 noiembrie, noaptea, ABDEL HAMID BAKKUCHE a plecat de acasă în automobilul condus de șoferul său. I-a fost foarte greu să scape de garda personală, care n-a fost pusă la curent cu ceea ce urma să se petreacă. Soției sale i-a spus că avea o întîlnire importantă, de la care s-ar putea să revină peste o zi sau doua.

Afară așteptau două mașini cu farurile stinse. În prima, o furgonetă „Peugeot", se aflau egiptenii din „grupul executiv". În cealaltă, GILL și cei doi maltezi. După cîteva sute de metri, prima mașină o depășea pe cea a lui BAKKUCHE și îi tăia drumul. În spate, GILL, care a oprit, observa scena prin parbrizul mașinii sale. Incăierarea a fost scurtă, dar dură. Șoferul, care nu știa nimic, se bătea cu înverșunare. Lovit și imobilizat, era legat de mîini și de picioare și abandonat ca un pachet pe marginea trotuarului. În același timp, BAKKUCHE, împins în furgonetă de „răpitorii" săi, dispărea cu ei. GILL, așa cum s-a convenit, s-a întors la hotel, în vreme ce rarii trecători începeau să se adune în jurul șoferului rămas pe caldarîm. Englezul avea toate motivele să fie mulțumit. „Răpitorii mei nu glumeau deloc-!" spunea mai tîrziu A. BAKKUCHE. „Ei m-au luat cu asalt de-a binelea! În mașină și-au păstrat seriozitatea cîtva timp. Pînă la punctul că începusem să mă întreb dacă n-am căzut într-o cursă reală, care ar fi precedat pe cea falsă!".

În „locuința sa provizorie", unde era adus, BAKKUCHE dormea prima noapte. A doua zi, la orele 11, GILL, condus de doi dintre „verii" săi egipteni, îi făcea prima vizită. El îl găsea pe „răpit" așezat pe un scaun, legat la mîini și cu căluș în gură, ținut la respect de un om înarmat. GILL l-a identificat pe BAKKUCHE și a plecat să raporteze la Tripoli. Va reveni pe seară cu „hotărîrea definitivă". Egiptenii l-au dezlegat pe BAKKUCHE și l-au pus să mănînce repede. La orele 14.00 un nou vizitator își făcea apariția. Era un machior de cinema pe care polițiștii l-au căutat în cel mai mare secret la studiourile de film „Al Ahram" de la Cairo. Aducea cu el pensule, palete și flacoane, precum și o sticlă cu sînge uman veritabil, pe care polițiștii au obținut-o de la spitalul central. El avea misiunea de a-l face pe BAKKUCHE să pară mort în ochii lui GILL. Machiajul minuțios dură aproape o oră. Legenda era că BAKKUCHE a fost omorît de un glonte în ceafă; deci s-au „pictat" două orificii, unul la ceafă și unul pe frunte, cu plagă în relief, osul frontal desprins, cu scurgere abundentă de sînge. În plus, pentru echilibrul imaginii, cîteva hematoame, ici și colo. Apoi, cel „asasinat" se întindea pe podea, unde în jurul capului i se etala o baltă de sînge. În final se făceau mai multe fotografii sub diferite unghiuri, cu un aparat cu developare instantanee; ele erau piesele de rezistență, care urmau să fie trimise, spre convingere, în Libia.

La ora 18,00, GILL se întorcea. Nici nu mai era întrebat care era hotărîrea autorităților libiene și i se spunea că a fost necesar ca BAKKUCHE să fie lichidat, deoarece era prea riscant să fie lăsat în viață: în cartier, foarte aproape de „răpitori", se declanșase o operațiune polițienească de căutare a unor traficanți de droguri, cu percheziții peste tot. (Într-adevăr, se „montase" o asemenea falsă operațiune, cu mult zgomot, deplasare de oameni și mașini, în apropierea locuinței celui „răpit"). I se arătară apoi lui GILL fotografiile pregătite. El le-a privit cu interes, dar nu a fost mulțumit cu atît. Vroia să vadă corpul. I s-a deschis ușa în spatele căreia zăcea „mortul", care și-a luat poziția corespunzătoare și își ținea răsuflarea. „Cîteva secunde, din fericire", va mărturisi mai tîrziu BAKKUCHE. Deoarece „vărul" care „supraveghea împrejurimile" a intrat în goană: „Repede, dispăreți! Sosește poliția!" GILL a pus fotografiile în buzunar și a ... șters-o englezește.

După care „mortul", de îndată ce i s-a scos machiajul, a fost condus la aeroportul militar Al Mazah. Acolo și-a regăsit soția, prevenită din timp că nu avea motive să se neliniștească. Amîndoi au plecat cu avionul la Assuan, unde așteptau urmarea evenimentelor într-o vilă izolată, întărind astfel zvonurile despre dispariția lui BAKKUCHE, care circulau deja în oraș.

Marți, toată banda — englezi, maltezi și „verii" egipteni— era din nou la hotelul „Concorde". GILL începu prin a întreba ce s-a întîmplat cu cadavrul lui BAKKUCHE. „L-am îngropat noaptea, chiar în cimitirul din apropiere". Mai rămînea să se transmită fotografiile în Libia. GILL propune să le ducă el însuși. „Nici vorbă", răspunseră egiptenii. „Șeful nostru vrea banii, cei 90.000 dolari pe care îi datorați. El nu vă va lăsa să plecați înainte de a primi banii". „Și care e soluția?". „Ne veți da adresa corespondentului vostru din Malta și unul dintre noi îi va preda personal fotografiile".

GILL nu avea de ales. El scrisese două scrisori: una să explice că cealaltă — care conținea fotografiile — trebuia să fie dusă la ambasada libiană. Numele destinatarului: EL TOUNY, pe care egiptenii îl bănuiau de mult timp că era rezidentul libian în Malta. Un „văr" egiptean pleca deci în Malta cu fotografiile.

În timp ce Radio Tripoli anunța asasinarea lui BAKKUCHE, în Egipt avea loc conferința de presă televizată a ministrului de interne, care anunța arestarea comandoului respectiv, prezentîndu-l pe BAKKUCHE viu și nevătămat și dînd în vileag toată mistificarea.

A doua zi, GILL era condus la Banca comercială din Cairo ca să încaseze, sub flash-urile fotografilor, în îngrămădeala de microfoane și camere de luat vederi, cei 90.000 dolari trimiși de la Tripoli.

Banii au fost predați poliției egiptene.

Traducere și prelucrare de maior **Ion PÎRVU**

APLICAREA CUNOȘTINȚELOR PSIHOPEDAGOGICE ÎN DOMENIUL PREVENIRII, DIRIJĂRII SAU ÎNLĂTURĂRII FENOMENELOR NEGATIVE ALE EMOȚIILOR DE MASĂ *)

În activitatea profesională, organele de securitate și miliție se confruntă cu situații deosebite, în care persoanele participante pot manifesta un comportament netipic față de ceea ce înseamnă o conduită normală, nu de puține ori greu de explicat. Trăirile emoționale puternice care însoțesc anumite evenimente dau naștere unor reacții nefirești în care, adesea, momentele raționale sînt complet anihilate. Fuga fără sens, panica, reacțiile apatice ca și stările de extaz sînt caracteristice unor asemenea împrejurări. Acest lucru se datorează faptului că oamenii, într-un spațiu relativ limitat, reacționează la anumite evenimente și fenomene concomitent și în mod asemănător. Și întrucît masele sînt afectate de astfel de stări, fenomenele respective se numesc emoții de masă sau stări emoționale colective.

Stările de acest gen pot influența în mod negativ ordinea și liniștea publică, fiind, de cele mai multe ori, legate de o serie de pericole ce amenință nemijlocit viața și sănătatea cetățenilor sau care distrug proprietatea personală și obștească. Ele pot dobîndi și aspecte antistatale, politice.

Stările emoționale de masă nu sînt fenomene cotidiene. Cu toate acestea, în activitatea de conducere și în munca operativă a organelor de securitate și miliție trebuie acordată o atenție deosebită acestora. Ele se ivesc uneori în mod neprevăzut, spontan, dar în multe cazuri sînt chiar previzibile. Din acest motiv, trebuie manifestată capacitate de predicție și să se întreprindă măsuri preventive, pentru a se putea, în astfel de condiții, să se aprecieze corect situația, respectiv de a nu fi surprinși de evenimente.

Manifestarea fenomenelor cu încărcătură emoțională de masă solicită decizii rapide și eficiente, precum și intervenția operativă, dar rațională a forțelor de prevenire și combatere. Deciziile menite să preîntîmpine aceste fenomene trebuie luate în deplină cunoștință de cauză, absolut preventiv, iar forțele să fie pregătite corespunzător pentru misiuni de această natură. Or, acest lucru este deosebit de dificil.

1 CAUZE TIPICE ȘI FORME DE MANIFESTARE ALE EMOȚIILOR DE MASĂ

a) Definirea categoriei. Cauze.

Pentru a defini corect această categorie psihologică este necesar să ne referim la noțiunea de emoții.

Potrivit cercetărilor psihologice, omul, în măsura în care observă evenimentele din mediul înconjurător, nu este lipsit de pasiune, adică nu este un simplu automat care să execute anumite acțiuni după modelul unei mașini perfecte. El este subiect care cunoaște și modifică lumea. Acționînd, nu numai că provoacă anumite transformări în mediul natural și social, ci exercită o influență puternică și asupra altor oameni, devenind în același timp el însuși obiect al tuturor acestor interacțiuni. Trăirea acestor relații ale omului cu mediul înconjurător constituie sfera sentimentelor sau emoțiilor. Simțirea omului este un raport, poziția lui față de lume, față de ceea ce află și face, luînd forma trăirilor nemijlocite. Spre deosebire de percepții, care oglindesc conținutul unui obiect, emoțiile reprezintă trăirea pe care omul o are în relația sa cu o anumită situație.

* A se vedea articolul „Fenomenele psihosociale de masă" din „Securitatea" nr. 1/1983, pag. 76.

Emoțiile se caracterizează prin polaritate: adică, au caracter pozitiv sau negativ. (De exemplu plăcere-nepăsare, bucurie-durere, veselie-tristețe, dragoste-ură). Emoțiile sînt provocate și de contradicțiile dintre tensiune și soluție, dintre agitație și calmare. Prin aceasta emoțiile se diferențiază extraordinar. Astfel, alături de o bucurie sîrnită (jubilație) există o bucurie calmă (înduioșare), precum și o bucurie intensivă (speranța patetică).

Dacă vrem să înțelegem corect emoțiile, trebuie să trecem dincolo de caracteristicile descrise aici. Ele depind de următorii factori: mai întîi, de cursul evenimentelor care au loc în consens cu nevoile individului sau în totală opoziție cu acestea; *în al doilea rînd,* de desfășurarea proceselor organice interne, *de care depinde viața organismului ca tot unitar.*

Rezultatul corelației acestor factori este că individul devine „programat" interior pentru anumite acțiuni sau contraacțiuni. Emoțiile dobîndesc caracter pozitiv sau negativ de fiecare dată, în raport cu faptul dacă acțiunea pe care o execută individul și efectul acesteia se află în relație pozitivă sau negativă cu nevoile, interesele și poziția lui.

Emoțiile se formează pe parcursul activității care are drept obiect satisfacerea nevoilor, ele fiind totodată și stimulente ale acestei activități. Oricum, nevoile omului nu se reduc numai la cîteva necesități pur organice. Se naște o întreagă ierarhie de nevoi, interese și atitudini. Din cauza multitudinii lor, una și aceeași acțiune sau unul și același fenomen dobîndesc în raportul lor cu diverse trebuințe o importanță emoțională diferită sau chiar contradictorie. Unul și același eveniment poate prezenta aspecte emoționale opuse. Așa se explică faptul că stări sufletești pozitive pot deveni negative și invers. Emoțiile reflectă structura personalității și pun în evidență orientarea și vectorii personalității. Ele influențează în mare măsură activitatea umană, desfășurarea și dinamica acesteia și îl fac pe om să manifeste mai multă sau mai puțină receptivitate și sensibilitate față de diverși stimuli.

Prin emoții de masă se înțeleg procesele psihice care iau naștere ca urmare a trăirii nemijlocite și puternice a relațiilor subiecților cu lumea înconjurătoare, au loc în cadrul unor grupuri umane mai mari și efemere, se repercutează asupra unui număr mai mare de oameni și de la om la om, sau de la om la situație (prilej, eveniment, cauză) pe calea transferului, contaminării și sugestiei. *(Prin grupări umane efemere se înțeleg acele grupuri care, spre deosebire de colectivele cu o structură bine conturată, cooperează fără a avea o structură fermă și obiective pe termen lung, ca de exemplu spectatorii și suporterii unor manifestări cultural-sportive, turiștii etc.).*

Cînd o puternică stare emoțională blochează activitatea intelectuală conștientă, momentele dinamice încep să domine conținutul real și rațiunea acțiunii. O astfel de stare creează o tensiune în prezența căreia un motiv oarecare poate provoca o descărcare.

Un motiv neînsemnat poate crea în astfel de cazuri o explozie emoțională puternică. Astfel de explozii sînt produse de fapt numai de situații conflictuale, cînd individul este supus unor puternice impulsuri. La fel se întîmplă și în situațiile de panică, numai că aici procesele psihice ale participanților înregistrează o mai puternică activitate, rapiditate și intensitate. Concomitent, sentimentul de teamă este deosebit de exagerat, iar conștiința aproape paralizată. În acest fel, panica se constituie într-o formă specială a emoțiilor de masă, unde acestea sînt mai puternice decît rațiunea. *Acesta este și punctul de sprijin pentru stăpînirea lor.*

b) Formele tipice de manifestare a emoțiilor de masă.

O formă tipică a emoțiilor de masă o constituie aplauzele.

Nu orice ovație — venită din partea unei persoane sau a unui grup — necesită intervenție. În fiecare caz în parte ele sînt expresia sentimentelor și stărilor de spirit ale participanților la o acțiune. Să ne gîndim la emoțiile colective care caracterizează marile manifestații politice, care se traduc în acte de adeziune

la lupta pentru pace, progres și socialism. Cînd însă entuziasmul se transformă în furie, ovațiile degenerează în furtuni de aplauze extatice, care depășesc orice regulă și normă de ordine, existînd pericolul latent ca aceste stări să afecteze ordinea și securitatea publică.

Chiar și pentru proteste sînt valabile aceste observații. Manifestațiile de protest pot avea loc în mod absolut organizat, ca rezultat al acțiunilor politice ale organizațiilor politice sau obștești. Pot exista însă și proteste care să se desfășoare cu totul necontrolat, amenințînd să răstoarne măsurile de ordine întreprinse de organizatori. Acestea, de cele mai multe ori, degenerează în atacuri asupra organizatorilor, a forțelor de ordine sau chiar a persoanelor participante la acțiuni. Nu de puține ori astfel de manifestări se soldează cu ruperea dispozitivelor de securitate și ordine, distrugerea unor instalații, valori sau cu periclitarea vieților omenești, *ca urmare a acțiunilor violente care au loc fie la locul evenimentelor, fie pe traseu. In cele mai multe cazuri aceste acțiuni nu se află în nici o relație cu motivul protestului.*

Instigarea și răzvrătirea — *acțiuni inscenate de elementele dușmănoase — sînt pregătite prin* răspîndirea unor zvonuri, ațîțări și agitație antistatală, *urmărind antrenarea anumitor grupuri umane împotriva unor persoane sau măsuri de ordine, respectiv împotriva ordinii sociale existente sau a reprezentanților statului. Elementele răzvrătite, incitate la revoltă, sînt caracterizate printr-un comportament fanatic, deosebit de agresiv, avînd un obiectiv precis:* ordinea socială și de drept; *nu de puține ori astfel de elemente acționează în mod surprinzător față de comportamentul pe care l-au dovedit mai înainte.*

Trebuie menționat că, mai ales evenimentele cu caracter catastrofal, dar și accidentele sau avariile cu urmări grave *pot fi însoțite de* fenomene de panică. *Intr-o astfel de situație, pericolul real, cît și cel imaginar, că evenimentul va afecta nemijlocit viața proprie, determină o parte din participanți la o fugă lipsită de sens, în timp ce alții suferă sub impactul șocului, fiind incapabili de mișcare sau acțiuni. Ambele forme de manifestare sînt expresie a blocării parțiale sau totale a conștiinței. De cele mai multe ori, aspectele raționale, în astfel de reacții, sînt cu totul subordonate instinctului de conservare care face, uneori, pe unii participanți să aleagă căi de evadare (de scăpare) cu totul impracticabile și inadecvate, mărind în acest fel sau provocînd chiar pericole. Intr-o stare de agitație excesivă, participanții caută să-și salveze propria lor viață fără a ține cont de valorile materiale sau de alte vieți. Alți participanți, în aceleași condiții, nu sînt în stare să acționeze în mod activ, ci cad pradă unei stări de uitare de sine și letargie. De asemenea, alte persoane sînt în stare să ia decizii chibzuite pentru a acționa în sensul evitării unor pericole mai mari. Este evident că fenomenele de* panică periclitează în mod considerabil ordinea și securitatea publică.

2 FACTORI CARE STAU LA BAZA EMOȚIILOR DE MASĂ

● *Factori obiectivi*

Existența unor grupuri umane mai mari pe un teritoriu relativ limitat constituie un factor obiectiv esențial care influențează apariția fenomenelor denumite emoții de masă. Un alt factor îl formează obiectul care provoacă tensiunea, în special sursele de pericol de orice fel. De asemenea, din categoria factorilor obiectivi fac parte evenimentele și fenomenele (de exemplu, provocări, zvonuri, catastrofe, presupuneri etc.) care declanșează situații de încordare psihică, agitații, contradicții și conflicte.

● *Factori subiectivi*

Factorul subiectiv decisiv pentru apariția emoțiilor de masă este motivația participanților. La rîndul ei aceasta este dependentă de compoziția socială, de stadiul de dezvoltare al conștiinței socialiste, de obiectivele și motivele persoanelor participante.

Motivația definește sensul obiectual sau acțional al omului și se reflectă în întreaga sa activitate și comportament. Pentru astfel de moduri comportamentale care își află expresia în emoțiile de masă și panică, atitudinea (poziția) față de obiectul care, în ultimă instanță, declanșează fenomenele este de importanță determinantă.

Factorii obiectivi și subiectivi sînt corelativi într-o asemenea fenomenologie. Este cunoscut de fapt că și oameni izolați pot fi cuprinși de panică, respectiv, dintr-un număr mare de persoane numai unele cad într-o astfel de stare, pe cînd altele rămîn pasive. Fenomenul se explică prin aceea că factorii obiectivi și subiectivi au efecte diferite asupra persoanelor participante, deoarece starea psihică, sensibilitatea și motivația diferă de la om la om. Un rol important îl joacă condițiile sociale concret-istorice. Astfel, de exemplu, conștiința oamenilor de a fi modelatori ai societății socialiste, în care ajutorul și sprijinul reciproc devin o datorie morală a fiecărui membru al societății, poate contribui esențial la împiedicarea sau la punerea rapidă în ordine a fenomenelor emoțiilor de masă și a stării de panică. In această direcție nu trebuie subestimate nici efectele ideologiei dușmănoase care, printre altele ,urmărește și producerea unor fenomene emoționale de masă negative în rîndul populației din țările socialiste.

3 POSIBILITĂȚILE ÎN DOMENIUL CUNOAȘTERII, PREVENIRII, RESPECTIV AL CONTRACARĂRII FENOMENELOR NEGATIVE ALE EMOȚIILOR DE MASĂ ȘI SARCINILE CE REVIN CADRELOR DE CONDUCERE

A) Analiza situației

Cauzele și condițiile care pot declanșa fenomenele negative ale emoțiilor de masă sînt cognoscibile. Apariția emoțiilor de masă este pusă pe seama corelațiilor concrete ale omului cu mediul ambiant și cu alți oameni în situații cu totul determinate. Aceste corelații trebuie analizate. Numai o analiză exactă înlesnește influențarea fenomenelor emoțiilor de masă declanșate de acestea. Important este să se acorde atenție ca o astfel de analiză să fie o componentă a aprecierii situației. In cadrul acestei analize urmează a se ține seama, în ordine, de următoarele aspecte.

◆ Caracterul evenimentului petrecut

Măsurile pe care trebuie să le ia șeful trebuie să se orienteze după faptul dacă, de exemplu, este vorba despre o manifestare culturală organizată, o demonstrație (miting) sau despre o acțiune spontană, fără organizator, de pildă un eveniment cu caracter catastrofic, un accident cu urmări grave sau o avarie. Din această clasificare se poate deduce ce fel de situații psihologice au rezultat din eveniment.

Spre deosebire de acțiunile spontane, în cazul celor organizate (manifestări culturale, demonstrații sau mitinguri) mai degrabă te aștepți la o acțiune relativ închisă și o reacție organizată față de evenimente neprevăzute și factori declanșatori de emoții colective. Aici oamenii se află în mod frecvent în cadrul colectivelor lor de muncă, iar raporturile sociale în aceste colective reduc aproape în întregime pericolele reacțiilor panicarde. Pe de altă parte, forțele de ordine se pot sprijini în intervențiile lor pe grupele voluntare de sprijin. Compoziția participanților la manifestările organizate este relativ omogenă (unitară), mai ales dacă participanții proveniți din întreprinderi și instituții au fost delegați, pe de altă parte este relativ eterogenă (neunitară). Oricum, într-o asemenea situație, ceea ce-i unește pe participanți este de regulă un motiv clar, o atitudine comună față de scopul manifestării.

Cu totul altfel se peterec lucrurile în cazul unor accidente și avarii cu urmări grave, respectiv catastrofele. In aceste condiții apar reacțiile de panică, deoarece evenimentul amenință nemijlocit viața.

◆ Numărul persoanelor participante într-un spațiu delimitat

O dată cu sporirea numărului persoanelor, crește și numărul relațiilor interumane posibile și, legat de aceasta, intensitatea eventualelor descărcări tensionale; ne referim, bineînțeles, la adunări de circa 100 sau mai multe persoane. In cazul manifestărilor sportive, sărbătorilor populare, demonstrațiilor, mitingurilor

etc., numărul participanților va fi de mii de oameni, în timp ce în situația avariilor și catastrofelor, respectiv a accidentelor de cale ferată, este vorba doar despre un număr redus de participanți. În orice caz, în aceste circumstanțe, factorii declanșatori ai emoțiilor de masă au o mai mare intensitate.

◆ Sursele de pericol care determină emoțiile de masă

În această categorie se înscriu mai ales declanșarea incendiilor, inundațiile, intoxicațiile, accidentele provocate de explozii, muniții, armament, cît și alte genuri de accidente și avarii. Mai concret spus, este vorba despre incendiile izbucnite la hoteluri și accidentele feroviare, care sînt însoțite, automat, și de fenomenul emoțiilor colective care devin extensive.

◆ Posibilitatea activizării mecanismelor de transmisie (molipsire, sugestie, influențare) între persoanele participante

Un rol deosebit în activizarea acestor mecanisme îl au dispunerea în teren (spațiu) a persoanelor participante, implicit și posibilitatea de contact optic sau acustic al acestora. Posibilitatea contactelor optic-acustice este dată de prezența participanților în locurile închise (cinematograf, teatru, stadion, pasajele subterane pentru pietoni, pasarele, metrouri etc.) respectiv terenurile și străzile înguste. Nu același lucru se întîmplă, de pildă, la cursele care se desfășoară pe șosele, pe terenurile de hipism, la regate ș.a., unde posibilitățile de contact sînt limitate. Cînd au loc avarii, numărul persoanelor poate fi mai mic, dar apropierea spațială poate juca un rol mare în ceea ce privește transmiterea stărilor emoționale.

◆ Atitudinea persoanelor față de motivul evenimentului, acțiunile și modul lor de manifestare

Aici este vorba despre scopurile, motivele, mobilurile, atitudinea și concepțiile participanților care urmează a fi cercetate. Este, desigur, o sarcină foarte grea. Cu toate acestea, în situația anumitor evenimente poate fi sesizată tendința motivelor participanților. Astfel, de exemplu, suporterii unei echipe locale de fotbal vor să cîștige echipa lor, în timp ce oaspeții vor să piardă această echipa. În mod corespunzător sînt și reacțiile participanților la desfășurarea jocului și la toate evenimentele de pe teren, în raport cu modul în care speranțele lor sînt sau nu satisfăcute etc. La reprezentațiile de teatru și cinema, oamenii merg din diverse motive: pentru destindere, din plăcere, în scop de informare, pentru amuzament etc. La acțiunile sportive de masă spectatorii vin din mai multe motive: interes față de sporturile cu motor (stilul de conducere; calitățile autoturismului sau motocicletei; marca mașinilor etc.); alții vin din plăcere pentru senzațional, mulți din interes general. Într-un tren de călătorie, pe timpul vacanței, se întîlnesc oameni care merg la odihnă și se bucură de acest lucru. Fiecare eveniment, care ar contraveni acestor interese, dorințe și orientări, va declanșa emoții negative și, evident, și anumite reacții de apărare.

◆ Condițiile sociale concret-istorice ale situațiilor

În domeniul activității preventiv-organizatorice, organele de ordine trebuie să plece întotdeauna de la condițiile concrete social-politice.

Concomitent cu analiza concret-istorică a situației generale, trebuie să se facă și o analiză a situației operative concrete din zona și la data cînd are loc acțiunea. În acest cadru trebuie să se ia în calcul și posibilitatea ca adversarul să exploateze astfel de situații.

◆ Compoziția socială a participanților

Pe această bază se pot trage concluzii în legătură cu nivelul de conștiință al participanților și cu eventualul lor mod de acțiune. Nu-i totuna, de exemplu, dacă este vorba de manifestări închise (colective din întreprinderi, brigăzi de muncă, elevi, pensionari, conducători auto etc.), sau despre manifestări la care participă cetățeni din cele mai diverse categorii socioprofesionale. Este știut că, în general, colectivele acționează omogen, mai chibzuit, față de grupurile cu structură efemer-eterogenă.

◆ Indiciile care relevă participarea persoanelor sau grupurilor la provocarea emoțiilor de masă

Aici întîlnim mai multe posibilități. Poate fi vorba despre oameni circotași, nervoși sau băuți. Se întîlnesc însă și dintre aceia care participă la astfel de evenimente exclusiv din interesul de a exploata participanții pentru scopuri pre-

cise, respectiv pentru răspîndirea de zvonuri și provocări. Pe lîngă acest gen de influențare planificată există și posibilitatea unor acțiuni absolut spontane care au la bază alte motive.

Reperele menționate trebuie înțelese și privite ca un tot unitar. În raport cu fiecare situație concretă, ele pot fi modificate sau chiar completate. Ele nu reprezintă, oricum, soluții universale.

Atunci cînd se face analiza situațională a fenomenelor emoțiilor de masă trebuie avută în vedere următoarea problematică: caracterul evenimentului; numărul participanților și suprafața (mărimea) locului evenimentului; care este contactul optic și acustic dintre participanți; care sînt sursele de pericol; care este atitudinea participanților față de eveniment; care sînt condițiile sociale concret-istorice; de ce natură este compoziția socială a participanților; există elemente provocatoare?

B. Contracararea emoțiilor de masă prin metode psihologice adecvate, eficiente

De îndată ce apar fenomenele emoțiilor de masă, trebuie acționat operativ pentru prevenirea extinderii acestora. Este necesar să se evite orice apreciere falsă a situației, cît și comportamentul tactic neadecvat al forțelor de intervenție, pentru a nu complica mai mult situația existentă. Succesul acțiunii organului de ordine, de prevenire, aplanare sau regularizare a fenomenelor emoțiilor de masă depinde de modul corect în care sînt utilizate forțele și mijloacele și este garantat de pregătirea din timp și pe termen lung a forțelor de intervenție.

O atitudine politică clară ajută forțele operative să ia decizii juste și să dovedească o conștiință politică înaintată. Munca politico-ideologică a șefului profesional de pregătire a forțelor pentru îndeplinirea misiunilor specifice emoțiilor de masă trebuie planificată și organizată pe termen lung, preventiv.

O altă metodă o constituie elaborarea unei acțiuni tactice *care să corespundă eventualelor situații cu care urmează să se confrunte forțele de ordine. Această sarcină este strîns corelată cu cele de mai înainte, dar în orice caz nu este identică cu activitatea politico-ideologică. Metoda respectivă se aplică numai după ce au loc analiza situației și clarificarea principială a dezideratului politic.* Comportamentul *tactic al forțelor, în întreaga sa dinamică derivată din fiecare situație concretă în parte, trebuie să se bazeze pe* un proces continuu de valorificare a experienței rezultate din acțiunile anterioare, *în așa fel încît fiecare să se familiarizeze cu cauzele și corelațiile esențiale ale unor asemenea fenomene. În acest scop, instruirea lucrătorilor trebuie să aibă la bază fotografii, filme, înregistrări pe bandă de magnetofon din evenimente și acțiuni similare. În cadrul mă-surilor de instruire* și perfecționare, *forțele de intervenție urmează a fi pregătite pe baza unor variante de acțiune (teorie și antrenament).*

De mare importanță pentru a pune stăpînire pe situație și a prelua controlul asupra emoțiilor de masă este însăși apariția forțelor de ordine. În situațiile determinate de chiar emoțiile de masă, apariția demonstrativă a forțelor de ordine și intervenție este deosebit de valoroasă. Aceste forțe, prin prezența lor fizică și prin acțiune, reprezintă autoritatea statului și voința sa neînduplecată de a veghea asupra liniștii și ordinii publice. *Aceasta presupune însă o acțiune promptă, disciplinată, sigură, corectă ,desfășurată în liniște și cu stăpînire de sine.*

Un asemenea comportament se dovedește deosebit de eficient în prevenirea unor emoții negative de masă. Aceasta se referă atît la fenomenele emoțiilor colective, cît și la starea de panică declanșată de catastrofe, avarii și accidente grave, mai ales prin combaterea (identificarea, izolarea, îndepărtarea sau arestarea) colportorilor de zvonuri, panicarzilor și a altor elemente care vor să exploateze situația pentru acțiuni dușmănoase, ori a persoanelor care vor să profite de astfel de momente pentru a se îmbogăți (jaf) etc. Aici trebuie intervenit cu consecvență, iar dacă este nevoie — făcîndu-se uz de mijloace auxiliare și de forță fizică.

Desigur, forțele de intervenție trebuie să facă deosebire clară între persoanele, respectiv grupurile de persoane, care intenționat declanșează (au declanșat) emoții de masă pentru a le exploata în scopuri ostile sau criminale, și persoanele sau grupurile de persoane care, ca urmare a unor situații și evenimente, sînt cuprinse de asemenea emoții de masă.

În practică, deseori, este foarte greu, uneori chiar imposibil, de a discerne și a localiza cu precizie aceste categorii. De aceea, în primul rînd se cere să se

restabilească ordinea și securitatea, forțele de intervenție urmînd să acționeze diferențiat, în funcție de cele două categorii.

Astfel, față de persoanele din prima categorie trebuie să se procedeze cu consecvența și fermitatea necesare, iar cele din a doua categorie să fie tratate cu înțelegere.

Psihologic, se dovedește utilă crearea încrederii în rîndul participanților, *lucru pe deplin realizabil printr-o activitate operativă și abilă de informare a acestora, precum și printr-o manifestare plină de atenție, compasiune și înțelegere față de participanți. Asta se referă, bineînțeles, la acele persoane care au nimerit într-o astfel de situație fără a avea vreo inițiativă sau vreo vină (de exemplu participanții la avarii și accidente cu urmări grave, trecători, curioși etc.).*

Față de elementele turbulente și provocatori este indicat să se acționeze (respectînd,se înțelege, legalitatea socialistă) fără șovăire, consecvent. Poziția moral-politică solidă a majorității cetățenilor societății socialiste ne îndreptățește să ne bizuim pe sprijinul acestora în acțiunea de prevenire și înlăturare a urmărilor emoțiilor de masă. *Experiența a dovedit că foarte utilă este și sprijinirea pe forțele auxiliare, respectiv pe ajutoarele voluntare, grupele de ordine ale tineretului comunist și pe alte forțe sociale. Participarea acestora la instaurarea disciplinei și ordinii demonstrează că ordinea și liniștea publică nu constituie sarcina exclusivă a organelor de stat.*

Uneori tocmai dizolvarea (anularea) unor acțiuni de masă se înscrie ca o măsură eficace de prevenire a emoțiilor de masă negative. În cazul în care se apreciază că somarea și intervenția forțelor de ordine nu dau rezultatul scontat, trebuie trecut la anularea acțiunii și la evacuare, luîndu-se măsuri să nu se producă debandadă sau accidente deoarece, într-o asemenea situație, masa, deja agitată, s-ar întoarce, cu tensiune și intensitate sporite, împotriva forțelor de ordine, în care ar vedea cauzele acestei agitații. Urmarea ar fi excesele ce ar reamorsa situația conflictuală. De aceea se recomandă multă atenție, înțelepciune și calm în astfel de operațiuni. De mare utilitate se dovedește în împrejurări de acest gen utilizarea megafoanelor. Dacă la declanșarea evenimentului este recunoscut imediat focarul tulburărilor, atunci, într-o manieră energică și clară, mulțimea va fi somată să elibereze căile de acces, iar forțele de intervenție vor acționa pentru evacuarea străzilor sau locurilor unde se află elementele turbulente. Același procedeu se aplică și în cazul unor manifestări de anvergură, cum ar fi, de exemplu, cele sportive.

În legătură cu utilizarea la asemenea evenimente a megafoanelor trebuie avute în vedere următoarele aspecte :

— foarte mare importanță capătă modul în care se fac comunicările, *în sensul că nu este întotdeauna oportun ca acestea să fie făcute sub forma ordinului* sau avertizării. *Foarte eficiente se dovedesc comunicările prin megafon care declanșează reacții dictate de sentimente și care contribuie la diminuarea stării de agitație prin canalizarea emoțiilor și atragerea atenției asupra necesității unui comportament rațional pentru a nu fi periclitate viețile omenești ;*

— importanță deosebită prezintă și alegerea, instruirea și pregătirea *celui care face comunicările la megafon, precum și* textul comunicărilor, *conoscut fiind că, spre deosebire de discuțiile individuale, într-o situație în care ne confruntăm cu emoții de masă, nu mai are loc argumentarea reciprocă ,ci influențarea dinspre vorbitor spre mulțime. Aici nu se pune problema să convingi un om de necesitatea unei atitudini, ci să dobîndești ascendent asupra unei mulțimi agitate psihic. Toate acestea reclamă unele calități psihice din partea celui care acționează. Astfel, nu este întotdeauna bine să te adresezi global unei colectivități stăpînite de stări afective puternice. Potrivit experienței, nici o persoană nu se simte vizată direct, fiecare așteptînd reacția celeilalte. De aceea, comunicarea trebuie să aibă adresă individuală, pentru a-l scoate pe om din anonimatul general, a-i reda personalitate și răspundere. În acest fel, atenția mulțimii, îndreptată dintr-o dată asupra unei anumite persoane, face ca respectiva să ia o decizie și să reacționeze corespunzător. Această reacție acționează stimulativ asupra restului mulțimii, care, de cele mai multe ori, se supune ordinului. Din acest motiv trebuie chibzuit cu maturitate asupra cărei persoane din masă să se exercite apelul și ce reacție să se aștepte. Iată de ce este necesar ca spicherul să fie un lucrător pregătit, cu personalitate și cu experiență, în conducerea și influențarea psihologică a maselor.*

Traducere prelucrată de
locotenent-colonel **Dumitru DĂNĂU**

SERIAL

SPIONAJ ȘI TRĂDARE ÎN ELVEȚIA

Din anul 1948 pînă în 1977 în Elveția au fost descoperite circa 170 de cazuri de spionaj, în care au fost implicate 300 de persoane. Aproape o treime dintre acestea au fost diplomați.

Ce s-a modificat între timp în acest domeniu față de timpurile dominate de spionajul nazist ? Mult și puțin în același timp ! Puțin în măsura în care spionajul a rămas, ca și mai înainte, total, omniprezent și proteic tocmai acolo unde te aștepți mai puțin. Trădarea generalului de brigadă **Jean-Louis Jeanmaire** este dovada cea mai concludentă. Multe s-au modificat, deoarece spionajul a devenit mai profesional și s-a folosit de toate tehnicile posibile, inclusiv de computer. În locul agentului dotat cu aparate Minox a apărut programatorul, care copiază benzile de magnetofon, dar asta nu înseamnă că „omul cu Minox", a dispărut !

Mult mai mult decît în timpul celui de-al doilea război mondial, Elveția a devenit placa turnantă a spionajului internațional. Așezată în centrul Europei, Elveția oferă bărbaților și femeilor aflați în misiune secretă avantaje evidente : intrările și ieșirile din țară sînt relativ simple, regimul de vize și pașapoarte este cel mai liberalizat din lume. Ca sediu al multor organizații internaționale, al unor institute superioare și concerne însemnate și cu profil de cercetare, ca țară de azil, centru financiar și punct internațional de întîlnire, Elveția concentrează o imensă cantitate de informații din toate sectoarele vieții moderne. Legăturile de transport și telecomunicații se întrepătrund, sînt eficiente și fiabile, iar cota mare de străini din totalul populației indigene și traficul intens de străini facilitează mascarea acțiunilor. Mai mult decît atît, aparatul de contraspionaj este redus din punct de vedere numeric.

Deschiderea spre lume a acestei țări cu o înaltă civilizație a transformat-o într-o arenă a agenților ; statutul ei de neutralitate maximă a stat la baza unor situații penibile și pericole deosebit de mari, fapt pus în evidență cu deosebită pregnanță de cazul procurorului federal **Rene Dubois.** Pînă de curînd opinia publică a fost informată numai cu a treia parte din evenimentele de spionaj, restul cazurilor au fost soluționate în spatele ușilor capitonate ale diplomației internaționale.

Cunoscuți specialiști germani și americani apreciază că, la un caz descoperit, cifra celor neclarificate este de zece. Astfel stînd lucrurile, ceea ce cunoaște opinia publică nu este decît vîrful aisbergului.

Cazuri care au rămas tăinuite

Ce s-a întîmplat cu studenta englezoaică S., care, în anul 1950, a fost surprinsă fotografiind obiective militare interzise, iar cu ajutorul unui profesor de la ETH (Institutul politehnic) vroia să-și ia doctoratul cu o lucrare despre rezervele geologice din Seeztal ?

În Bönigen, doi ofițeri au uitat într-un restaurant un plan secret privind legăturile aeriene ale aeroportului local. Cînd și-au dat seama de greșeală, n-au mai raportat, ci au acționat pe cont propriu pentru a intra în posesia documentului pierdut.

Cînd, în cele din urmă, a fost necesară intervenția poliției, aceasta a găsit planul în camera unui chelner austriac, plecat, între timp, în Austria. În Gstaad, în toamna anului 1950, un austriac a fost arestat deoarece fotografiase aeroportul Saanen și instalațiile de protecție din apropierea acestuia. El se afla în legătură cu o agentă a unui serviciu de spionaj străin care sosise puțin mai tîrziu în Elveția, cu un pașaport austriac fals. Ambii urmau să călătorească la Tanger (Maroc) unde trebuiau să implanteze o rețea de spionaj îndreptată împotriva Spaniei. Un tribunal l-a condamnat pe austriac la trei ani închisoare, iar agenta respectivă s-a sinucis.

La Fabrica CIBA din Basel au dispărut documentele cu rezultatele cercetărilor privind o nouă vopsea de camuflaj în infraroșu cu aplicație militară. Ele au fost găsite în dosarul cu documente ale laborantului **Oskar H.**, în vîrstă de 22 ani, care, împreună cu comerciantul **Werner K.**, lucra pentru misiunea militară a unui stat din Europa.

În laboratorul de cercetări „BÜHRLE" din Oerlikon, **Johann N.** a putut să intre în posesia a 20 formule secrete pentru electrozi, inclusiv a unor mostre ale acestora. Sustrăsese neobservat electrozi de 37 tipuri, 57 eșantioane de minerale și un plan privind o nouă presă de experimentare. Infractorul a oferit aceste materiale unor ambasade străine din Berna în schimbul a 20.000 de franci.

Atașații militari ca spioni legali

În senzaționalul proces de spionaj din iunie 1977, generalul **Jean Louis Jeanmaire** declara că nu-i era străin faptul că atașații militari au și obligația de a culege informații și date secrete.

Foarte adevărat! Deja la puțină vreme după război, Elveția a cerut unei țări europene să-și retragă atașatul militar, colonelul „B", care manifesta interes deosebit nu numai pentru emigranții țării sale aflați în Elveția, ci și pentru cercetarea nucleară, aeroporturi, construcțiile de apărare, fabricile și depozitele de armament și muniții, testările de rachete, comerțul cu arme ... Un ajutor al succesorului său a reușit să recruteze doi elvețieni. În schimbul proiectilelor de 20 mm ale tunurilor „Oerlikon" și ale unui automat franțuzesc, funcționarul respectiv le-a promis celor doi agenți sume între 2.500—3.000 franci pe lună dacă îl țin la curent cu structura mutațiilor din armatele franceză și elvețiană, atitudinea politică a comandanților de trupă ai celor două țări, invențiile din sectorul militar, planurile de zbor și bazooka elvețiană.

Interese similare a manifestat și atașatul militar al altei țări europene, acreditat în Elveția în anul 1952, care, la vîrsta de 24 ani, avea deja gradul de locotenent-colonel, iar la vîrsta de 26 ani a venit la post. El a încercat să obțină detalii despre noua organigramă a trupelor, regulamentul de conducere a trupelor, planurile de mobilizare și diverse arme și aparate (rachete și tunuri cu telecomandă).

În anul 1954, „E. P.", însărcinat cu afaceri al unei țări europene, a avut misiunea să adîncească informațiile privind livrările elvețiene de armament (firmele BÜHRLE și CONTRAVES) către țările N.A.T.O. Informațiile erau culese și transmise după toate regulile artei, folosindu-se din plin ascunzătorile. Dacă pe trunchiul unui copac din apropierea ascunzătorii se afla o piuneză albastră, însemna că se putea lua materialul; o piuneză roșie însemna pericol.

Omul care vinde orice cuvînt

„Tot ceea ce aflu aștern pe hîrtie, iar pe aceasta o introduc în cutia poștală a acelei ambasade care mă plătește cel mai bine ...".

Așa și-l imaginează micul **„Moritz"** pe spion și exact în acest chip a procedat mecanicul **Willi Gerber.** El a trădat mii de date din domeniul construcțiilor de mașini din Thun, fapt pentru care a fost condamnat la 20 de ani închisoare.

Gerber a fost opusul tipului de agent din romane; el era un mic burghez zgîrcit, cu program zilnic de muncă, un șoricel cu ochii și urechile mereu pe recepție și sîrguincios ca o albină, pentru a nota orice informație, oricît de neinsemnată putea să pară.

Cînd inspectorii poliției federale descindeau în cămăruța modestă de pensiune în care locuia **Gerber**, acesta, în vîrstă de 46 ani, burlac, era adîncit cu privirea și

gîndurile asupra unei fițuici pe care își nota observațiile zilei: discuții cu colegii, unele observații ale șefilor, cifre, date, valorile tehnice ale tancurilor, avioanelor, precum și ale tunurilor de artilerie și antiaeriene ale armatei elvețiene.

Practic, **Gerber** își petrecea fiecare minut liber la această măsuță ieftină de pensiune. Cu anii, a căzut în patima „colecționarismului". Nu era o vorbă — dar nu de duh, se înțelege — pe care să n-o fi notat pe o fițuică. La percheziție, poliția federală a dat peste 1.600 fițuici cu însemnări interzise.

Willi Gerber a lucrat, pe cînd era tînăr, ca mecanic în Franța și Olanda. Acolo a dat peste un inginer care în realitate era ofițer în serviciul de spionaj francez. În anul 1931, **Gerber** s-a înapoiat în Elveția și era fericit că într-o asemenea vreme de criză a găsit un sigur de muncă la „Atelierele de construcții elvețiene".

În această fabrică de armament cu profil complex, **Gerber** a rămas ani la rînd „specialistul de încredere" al fabricii, asupra căruia nu plana nici o suspiciune. Unul dintre colegii săi, **Max Burkhart,** își amintește în felul următor de cei patru ani la rînd cît s-a aflat alături de spion: „El era mecanic la montarea tunurilor. Îl consideram drept un inofensiv, ba chiar un băiat mai în vîrstă bizar, mai ales pentru zgîrcenia lui: dacă își cumpăra o sută de grame de cîrnați, trăia trei zile din aceștia. Niciodată n-a fost văzut în cîrciumi. După terminarea lucrului se retrăgea imediat în camera sa. Se spunea că ar fi vrut să se căsătorească cu stăpîna pensiunii sale, însă n-a mai avut vreme pentru că a fost arestat. Cînd am fost audiat ca martor, eram căzut parcă din cer: toate discuțiile pe care le purtasem noi toți ca tovarăși de muncă fuseseră notate de **Gerber** exact și corect. Am rămas năucit cîte informații utilizabile a putut filtra **Gerber** din toate aceste pălăvrăgeli".

Și așa stau lucrurile! Cele mai multe secrete sînt trădate nu din rea-credință, ci din ușurință, nechibzuință și comportament superficial. **Gerber** a mimat pur și simplu rolul meseriașului interesat, care admira performanțele colegilor săi ca, în acest chip, să-i lingușească. Iată ce mai spune **Max Burkhart**: „De la mine, **Gerber** a putut, de pildă, afla că eram un pasionat planorist. În acest fel, pe neobservate, am ajuns să discutăm despre zboruri. **Gerber** se pricepea, fără să-ți dai seama, să te facă să divulgi probleme care-l interesau, ca de exemplu structura unor aeroporturi. Deseori era văzut și în preajma ucenicilor din celelalte secții. Aceștia erau, desigur, foarte fericiți pentru faptul că un adult își găsea vreme să se intereseze și de munca lor ...".

Curînd, **Gerber** n-a mai lucrat numai pentru francezi. El vindea aceleași informații și englezilor și americanilor. Rapoarte separate ajungeau și la suedezi, turci și alții.

În notițele sale erau cuprinse informații și schițe despre instalații de securitate, lucrări de fortificație, trupe, tipuri de avioane de luptă, muniție, tancuri, manevre și experimentări de noi arme etc. ...

Banii — destui — pe care îi luase îi depusese: 40.000 de franci la o bancă new-yorkeză, iar alți 30.000 de franci la alte opt bănci cantonale. Omul vroia să fie în siguranță.

Cînd vînătorul este vînat ...

„Iartă-mă, sînt nevinovat. Nu mai poți avea încredere în nimeni. Rene".

Inimaginabil! Această scrisoare de despărțire a scris-o un bărbat în apogeul succesului său profesional. **Rene Dubois** avea 49 ani, arăta excepțional, era fericit în căsătorie, iar cu doi ani mai înainte ocupase unul dintre posturile cele mai influente din Elveția. Iar acum, surpriză! În dimineața zilei de 23 martie 1957, acest bărbat distins scria bilețelul respectiv, apoi, în podul casei sale, îndreptîndu-și țeava pistolului spre tîmplă, a tras.

Groaznica împușcătură a zguduit întreaga Elveție. „Se prăbușește un stîlp" era scris într-un ziar. Prăbușit era dr. **Rene Dubois,** procuror federal acuzator — una dintre cele mai înalte magistraturi de stat — printr-o urzeală de capcane perfide care a lăsat în urmă un gust amar ce a durat încă 20 de ani ...

Intr-o vreme care, din punct de vedere internațional, era extraordinar de delicată, „Vînătorul" intrase în hățișul spionajului internațional, căzînd victimă! Sinuciderea procurorului federal fusese una dintre cele mai grave dintr-un șir de alte afaceri care zguduiseră puternic — între 1956 și 1957 — încrederea poporului elvețian în administrația sa. Cu un an mai înainte, fostul director al vămilor fusese con-

damnat la patru ani închisoare pentru abuz în serviciu, înşelăciune şi alte delicte. Împotriva şefului direcţiei financiare din direcţia generală a P.T.T. se efectuau cercetări pentru delicte asemănătoare. Trei luni mai înainte, ataşatul militar al Elveţiei la Washington fusese implicat într-o cercetare : el îl recomandase pe fratele său să fie numit reprezentant al concernului pentru înarmare englez „Vickers-Armstrong" şi se îmbogăţise de pe urma afacerii cu armament elveţian. Şeful biroului pentru elveţienii din străinătate, învinuit de sperjur, se sinucisese.

Şi în politica mondială era fierbere : avusese loc contrarevoluţia din Ungaria ; în Algeria era război revoluţionar ; criza Suezului precipitase evenimentele spre un război ....

„Revoluţia algeriană" şi „Criza Suezului" constituiau motivul de bază al tragediei lui **Rene Dubois**, întrucît, ca întotdeauna, cînd lumea se afla în mişcare, liniştita Bernă se transforma aproape automat în placa turnantă a spionajului internaţional.

Procurorul federal pe teren alunecos . . .

Ambasada egipteană din Berna trecea drept avanpost al lui Nasser în Vest. Aici se legau firele multor acţiuni secrete : împrumutul de 20 milioane franci dat de chinezi lui Nasser, întregul trafic de plăţi internaţionale ale Egiptului, inclusiv cumpărarea de arme ; aprovizionarea cu armament şi munca informativă internaţională pentru sprijinirea sau boicotarea revoluţiei algeriene.

În mijlocul acestei reţele inextricabile era plasat **Rene Dubois**. El trebuia să impună neutralitatea Elveţiei, să combată manevrele secrete ilegale şi, totodată, să procure informaţii vitale pentru Elveţia, deoarece atît securitatea, cît şi aprovizionarea acestei ţări erau strîns legate de evoluţia conflictului de la Canalul de Suez. La toate acestea s-a adăugat şi faptul că orice pas al procurorului general era urmărit cu ochi de vultur de subalternul său, **Max Ulrich**, în acelaşi timp şi inamic personal

Mercier, maestrul intrigilor

În spatele acestor acţiuni se afla, sub acoperire de ataşat la ambasada franceză, colonelul **Marcel Mercier**, care organiza, cu o plăcere profesională, tot felul de intrigi.

În realitate, **Mercier** era un ofiţer de informaţii în cadrul „Service de Documentation Exterieure".

Cu toate că consiliul federal a eludat, în raportul său de mai tîrziu în legătură cu această afacere, esenţa problemei, trebuie acceptat ca sigur faptul că procuratura interceptase liniile telefonice ale ambasadei egiptene. Procurorul **Dubois** l-a lăsat, probabil, pe presupusul său prieten **Mercier** să citească procesele-verbale de interceptare, care prezentau un interes deosebit pentru Franţa în aceste condiţii internaţionale.

Consilierul federal **Markus Feldmann** a confirmat : „**Dubois** n-a încălcat în mod grosolan cadrul legal numai în ce priveşte schimbul de informaţii cu ataşatul **Mercier** ; el a încălcat secretul profesional, furnizînd documente cu caracter intern şi divulgînd instrucţiunile departamentului în cadrul cercetărilor împotriva lui Ulrich".

Max Ulrich era inspector al poliţiei federale de la înfiinţarea acesteia în anul 1936 ! **Dubois** şi **Ulrich** nu s-au putut înghiţi niciodată, aşa de diferiţi erau ca temperament. **Ulrich** devenise suspect deja mai dinainte că pusese documente secrete ale procuraturii la dispoziţia lui **Mercier**. Pe acest motiv, împotriva lui începuse urmărirea penală.

Cu măiestria agentului profesionist, **Mercier** a asmuţit pe cei doi funcţionari de stat unul împotriva celuilalt, de data aceasta cu şi mai mare violenţă. În timp ce, personal, **Mercier** întreţinea relaţii de prietenie cu amîndoi, el continua să le adîncească slăbiciunile, pentru a le exploata după aceea în mod metodic şi fără scrupule. **Dubois**, social-democrat, era plin de temperament, mereu cu inima pe buze, şi trecea drept săritor, energic şi inteligent. **Ulrich**, dimpotrivă, era catolic conservator, de mai mult de 20 de ani un rutinat şi temut inspector de poliţie, anticomunist fa-

natic şi — aşa cum au dovedit unele antecedente — incapabil uneori să facă o deosebire clară, să-şi delimiteze strict activitatea profesională de sfera intereselor private.

Mercier a făcut totul pentru a aţîţa adversitatea dintre **Dubois** şi **Urich**, în timp ce unuia îi furniza informaţii false, dezavantajoase despre celălalt şi invers, îi storcea pe amîndoi de date şi informaţii secrete, valoroase din procuratură şi poliţia federală, îngrijindu-se, totodată, să-şi asigure probe materiale privind încălcarea obligaţiilor oficiale de către cei doi, pentru a-i şantaja în continuare.

Astfel, **Mercier** îi relata vechii sale cunoştinţe, **Ulrich**, că **Dubois** îl denunţase francezilor pe un anume **Grigore Messen**, om de afaceri internaţional, ca fost colaboraţionist nazist ; el ştia exact că **Messen** era un fost prieten al lui **Ulrich** şi naşul fiului acestuia.

Ca atare, **Ulrich** dorea să obţină de la **Mercier** întregul material doveditor, agravant, în speranţa de a-l vedea pe şeful său destituit. În schimb, **Ulrich** furniza bătrînului vulpoi **Mercier** rapoartele anuale ale procuraturii, telexuri şi rapoarte ale corpului poliţiei cantonale despre algerienii suspecţi. La rîndul lui, nici **Dubois** nu era uşă de biserică. Încă de pe vremea cînd lucra ca expert la procuratură, **Dubois** a comis „păcatul originar" : o firmă din Lausanne, care fabrica unele produse cu patente expirate, a intrat în litigiu cu fostul ei reprezentant general, **Messen**, întrucît acesta obţinea mai ieftin aceleaşi produse de la o firmă germană. Era o luptă economică pînă la cuţite. **Dubois**, încălcîndu-şi îndatoririle, a pus la dispoziţia firmei respective documentele din cauza penală ; **Ulrich** a sărit în ajutorul lui **Messen**, dispunînd în mod abuziv investigaţii.

Afacerea eşuează . . .

Cînd după aceea întreaga intrigă a început să iasă la iveală, **Mercier** era de părere că deţinea suficient material pentru a ieşi singur din lanţul care începea să se strîngă. Invitat de noul şef al poliţiei federale, dr. **Andre Amstein**, la o discuţie, **Mercier**, cu deplină conştiinţă de sine, a răspuns : „Noi, francezii, avem suficient material pentru a „arunca în aer" procuratura federală". Această frază ironică a fost rostită în dimineaţa zilei de 23 martie 1957. Între timp, cercetările fuseseră extinse, deoarece consilierul federal **Feldmann** obţinuse, timp de trei luni de zile, indicii din diverse surse din care rezulta fără tăgadă că de la cel mai înalt nivel al procuraturii se scurgeau informaţii. Dar mai ales lui i s-a părut suspect faptul că procurorul care era aşa de energic şi gata de acţiune, de data aceasta, cînd era vorba de clarificare acestor reproşuri, se dovedea neobişnuit de pasiv. De asemenea, de mai multă vreme, fostul şef al poliţiei federale, dr. **Fritz Dick** îl luase în supraveghere pe subalternul său **Ulrich**.

Cinci zile înainte de sinuciderea lui **Dubois**, filorii observaseră modul în care **Ulrich** se strecura pe furiş în ambasada franceză. După aceea, **Mercier**, care vroia să aibă certitudinea asupra întregii suspiciuni, a solicitat o întrevedere cu dr. **Amstein**. Ataşatul se temea, evident, să nu piardă o sursă aşa de bună ca **Ulrich**.

Ameninţîndu-l pe **Dubois**, **Mercier** spera să împiedice eşuarea afacerii.

Şedinţă dramatică în Bundeshaus

Într-o dimineaţă de sîmbătă a avut loc una dintre cele mai dramatice şi fatale şedinţe din istoria parlamentului. Între timp afacerea a devenit publică : Agenţia americană de presă „Associated Press" a publicat un comunicat despre anchetarea lui **Ulrich** ; sursa a rămas necunoscută.

În cadrul unei şedinţe, conduse de consilierul federal **Feldmann**, la care a participat şi **Dubois**, s-a discutat şi eventualitatea arestării lui **Ulrich**. **Dubois**, care şi de data aceasta, contrar firii sale, a acţionat pasiv, a fost de acord să semneze ordinul de arestare. A doua zi însă nu mai era decis să facă acest lucru. Între timp, dr. **Amstein** s-a înapoiat şi i-a raportat şefului său, **Dick**, despre convorbirea avută cu **Mercier**. Poliţiştii federali au convenit atunci să-l înştiinţeze pe **Feldmann**. În acest timp, **Dubois** intra în biroul şefului poliţiei federale, **Dick**. În raportul consilierului federal găsim :

„Ultimul i-a cerut dr. **Amstein** să repete raportul privind convorbirile avute cu atașatul **Mercier.** Procurorul **Dubois,** cu vădită iritare, s-a declarat de acord cu orientarea șefului departamentului, după care s-a îndepărtat de colaboratorii săi, părăsind parlamentul, fără a fi luat legătura cu cineva.

La 23 martie, spre prînz, ministrul justiției și departamentului poliției i-a primit pe șeful poliției federale și pe colaboratorii acestuia, dîndu-le orientări asupra declarațiiilor atașatului **Mercier**; procurorul, care ar fi trebuit să participe la această întrunire, nu a mai fost găsit".

Dubois, probabil, a fost deosebit de zguduit de faptul că **Mercier** declarase în fața dr. **Amstein** că obținuse documente secrete de la procuratură, dar nu prin **Ulrich,** ci „legal și oficial".

Cadavrul procurorului a fost găsit abia după 24 de ore.

Inspectorul poliției federale plînge în fața judecătorilor săi

Această afacere a costat pe unul viața, iar pe celălalt locul de muncă și existența de cetățean. La 5 mai 1958, după cercetări care au durat un an, fostul inspector al poliției federale, **Max Ulrich,** a trebuit să facă o dare de seamă în fața tribunalului federal. După patru înfățișări, dîndu-i-se pentru ultima oară cuvîntul, această clipă a fost cea mai amară din cei 52 de ani de viață a lui **Ulrich.** A izbucnit în lacrimi...

Tribunalul federal l-a condamnat pe **Max Ulrich** la doi ani și jumătate închisoare pentru activitate informativă politică în favoarea străinilor și încălcarea secretului profesional. Între timp, atașatul **Mercier** și plecase din țară.

„Morala afacerii"

În cazul lui **Ulrich,** infracțiunea era clară : în afara rapoartelor lunare ale procuraturii federale, **Ulrich** furnizase lui **Mercier** sute de copii ale unor telegrame cu cel puțin 550 de dispoziții și instrucțiuni ale unor organe de poliție cantonale sau municipale, precum și rapoarte ale poliției, ordonanțe de urmărire și alte documente de acest fel. Ele se refereau mai ales la călători și emigranți algerieni, cît și la organizațiile din Elveția occidentală, de orientare comunistă.

În cadrul dezbaterilor, **Ulrich** a declarat că, în schimbul acestor informații, obținuse de la francezi sute de rapoarte de valoare și de mare însemnătate pentru Elveția care, în esență, se refereau la activitatea comuniștilor din Europa. Cuvînt cu cuvînt, **Ulrich** declarase următoarele în instanță : „Mărturisesc solemn că tot ceea ce am făcut, am făcut în interesul țării mele și n-aș fi putut crede vreodată că, prin aceasta, intru în conflict cu dispozițiile penale federale...". Slăbiciunilor omenești ale lui **Ulrich** li se adăugau însă evidente lacune organizatorice și neclarități din structura procuraturii, mai ales pe linia reglementării raporturilor dintre procuratură și poliție, precum și a schimbului de informații cu organele străine similare. Una dintre reglementările ulterioare în acest domeniu sublinia : „Nu este admisibilă nici o abatere de la principiul neutralității politice a Elveției. În special, este interzis a se pune la dispoziția unui stat străin date și informații în legătură cu diverse evenimente sau stări care ar putea afecta nemijlocit interesele elvețiene".

(Va urma)

„DIMENSIUNI UMANE ȘI MEDICALE ALE PERSONALITĂȚII"

(C. Gorgos)

Priceperea de a investiga și cunoaște cît mai complet și profund personalitatea oamenilor are o însemnătate deosebită pentru creșterea eficacității muncii de prevenire și combatere a manifestărilor antisociale, pentru îndeplinirea la un nivel calitativ mai înalt a tuturor sarcinilor și misiunilor încredințate ofițerilor de securitate.

De un real folos în acest sens este și lecturarea cărții DIMENSIUNI UMANE ȘI MEDICALE ALE PERSONALITAȚII, scrisă de dr. CONSTANTIN GORGOS și apărută în Editura medicală, colecția „Știință și tehnică pentru toți", la sfîrșitul anului trecut.

În primul capitol al lucrării autorul tratează o serie de aspecte importante privind definirea personalității umane.

După ce subliniază că personalitatea omului constituie terenul de intersecție al mai multor discipline științifice (cum sînt antropologia, psihologia, sociologia, pedagogia,morala, estetica și medicina), autorul apreciază că, de fapt, în prezent, cînd s-a acumulat un bagaj informațional imens despre om, problemele referitoare la personalitatea acestuia nu mai pot constitui apanajul unei singure științe.

Făcînd precizarea că încă nu s-a ajuns la conturarea unei definiții a personalității umane care să fie acceptată unanim, autorul trece în revistă principalele orientări de definire a personalității, inclusiv a orientărilor școlii românești de psihologie. Apoi subliniază că structura clasică a conceptului de personalitate care operează cu termenii de temperament, caracter și aptitudini rămîne încă cea mai concludentă.

Cu privire la temperament *se subliniază că acesta constituie caracteristica dinamico-energetică a personalității, exprimînd constituția funcțională a sistemului nervos și hormonal. Dinamica temperamentului se exteriorizează atît în mișcările persoanei, cît și în afectivitate, în conduitele voluntare ori în procesele de cunoaștere, se exprimă în mimica individului, în viteza și ritmul vorbirii, în aspectul scrisului. După părerea autorului, indicii psihologici ai temperamentului sînt : impresionabilitatea, impulsivitatea, ritmul reacțiilor și trăirilor interioare, tempo-ul modificărilor neuropsihice și expresivitatea psihică. Temperamentul se află în relație directă cu tipul de activitate nervoasă superioară și poate fi influențat de aptitudini și caracter.*

Aptitudinile *constituie acel camplex de însușiri ale persoanei ce condiționează reușita ei în activitate, posibilitățile acesteia de a acționa și obține performanțe, facilitînd cunoașterea, priceperile și eficacitatea acțiunilor practice, comunicarea, precum și elaborările tehnice sau artistice.*

Caracterul este explicat ca ansamblu de atitudini față de societate și oameni, atitudini prin care persoana își definește poziția față de diversele aspecte ale vieții sociale și față de sine. Formația caracterială depinde de însușirea normelor morale și de organizarea vieții personale în raport cu ele, caracterul fiind considerat ca profilul psiho-moral al personalității.

Autorul prezintă în continuare principalele orientări și teorii moderne referitoare la definirea personalității, subliniind că acestea abndonează determinismul rigid biologizant ori sociologizant, încercînd să explice conceptul de personalitate prin structurile active ale persoanei umane, prin motivele interioare ale individului și subliniind, totodată, caracterul de sistem biopsihosocial al personalității. In ciuda multor deosebiri dintre punctele lor de vedere, majoritatea autorilor contemporani, definind personalitatea, îi atribuie caracterul de unitate, integralitate și structuralitate.

In lucrarea menționată se face sublinierea că psihologia marxistă este axată pe studiul cît mai aprofundat și cuprinzător al individualităților, menționindu-se ca „Datorită variabilității fondului ereditar, dar mai ales „labirintului" biografic parcurs de individ în cîmpul social, individualitatea bio-psiho-socială dobîndește o pregnantă originalitate și o relativă autonomie" (pag. 18).

Autorul se oprește asupra factorilor biologici și socioculturali, care acționează în dezvoltarea personalității, atrăgînd atenția că „fiecare dintre acești factori este necesar, dar nu și suficient", că „ei nu acționează izolat și nici mecanic, ci permanent, în corelație, cu pondere inegală". Personalitatea umană se poate forma și dezvolta numai pe baza eredității normale și sub influențe educaționale și culturale corespunzătoare.

Se transmit ereditar caracteristicile morfologice, fiziologice și biochimice de la ascendenți la descendenți. Sînt ereditare trăsături ca : structura și conformația anatomică umană, tipul de metabolism, anumite particularități ale organelor de simț, caracteristicile sistemului nervos, ale glandelor endocrine, temperamentul, capacitatea de a forma reflexe condiționate și altele.

Trăsăturile morale, caracterul se formează prin educație în cadrul mediului unde trăiește individul. De asemenea, pe baza predispozițiilor înnăscute, se formează și se dezvoltă aptitudinile fiecărei persoane, adică acele însușiri și sisteme de însușiri psihice și fizice relativ stabile care îi permit omului să efectueze cu succes anumite forme de activitate și să obțină diferite performanțe.

Cea mai mare însemnătate pentru formarea și dezvoltarea personalității umane o are mediul social — familia, școala, colectivitatea în care trăiește și acționează individul. Cultura societății în care acesta se formează și integrează constituie ereditatea lui socială.

Pîrghia prin care mediul acționează pentru formarea și dezvoltarea personalității umane o constituie educația, adică acea activitate conștientă, desfășurată în mod organizat, prin toți factorii din cadrul societății, potrivit scopurilor pe care aceasta le urmărește.

Corelația ereditate-mediu este favorizată sau defavorizată de însăși intervenția subiectului în cauză. Procesul de afirmare, de modelare socială se transformă treptat în autoformare, autoperfecționare. Gradul de participare la propriul proces de formare devine treptat decisiv în configurația structurii personalității, în dezvoltarea capacității sale de a dialoga cu mediul social, de a se integra și a se valorifica cu eficacitate în societate și chiar de a influența mediul social respectiv.

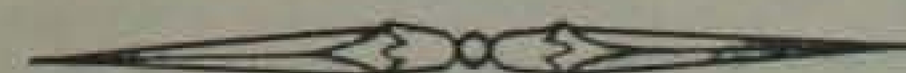
In analiza dezvoltării autogenetice a personalității, autorul prezintă stadialitatea dezvoltării, menționind că în urma multor cercetări s-a ajuns la concluzia potrivit căreia procentul formării și dezvoltării personalității decurge stadial, într-o succesiune obligatorie. Fiecare etapă sau treaptă educativă trebuie privită în continuă devenire, pregătind-o pe următoarea și imprimînd individului trăsăturile caracteristice de vîrstă. De asemenea, se atrage atenția asupra faptului că dezvoltarea psihică nu este liniară, că orice experiență nouă asimilată nu vine să se adauge pur și simplu celor anterioare, ci le modifică pe acestea. La rîndul ei, noua experiență este modificată de cele anterioare. Ca urmare, dezvoltarea nu înseamnă numai acumulări, ci mai ales reorganizări, modificări ale raporturilor și perspectivelor.

Totodată, în lucrare se face precizarea că dezvoltarea psihică poate fi privită ca o alternanță temporară de faze de echilibru, de stabilitate, cu perioade caracterizate de modificări profunde și de transformări evidente. Pentru cultura și activitatea practică a cadrelor din aparatul de securitate prezintă importanță și celelalte probleme tratate în lucrarea menționată referitoare la : tipologia personalității ; integrarea socială a persoanei ; creativitatea (sau deschiderea personalității spre nou) ; personalități accentuate (cu trăsături și comportări ce depășesc tiparele normalului, cum sînt : fire demonstrativă, fire hiperexactă, fire hiperperseverentă, fire nestăpînită, fire hipertimică, fire distimică fire labilă, fire exaltată, fire extrovertită și fire introvertită) ; persoanele cu structuri dizarmonice (explozivi, instabili, emotivi, astenici, psihastenici, isterici, hipertimici, depresivi, paranoici și impulsivi) ; influența bolii asupra personalității.

Ultimul capitol este dedicat automodelării, unde autorul insistă ca în contextul solicitărilor permanente și tot mai complexe cărora psihicul uman trebuie să le facă față, păstrarea echilibrului și obținerea unor performanțe individuale cît mai înalte nu se pot realiza decît prin eforturi personale, în condițiile stăpînirii unor metode eficiente de autocunoaștere și autoapreciere cît mai exactă a calităților și defectelor proprii, de autoeducare, de modelare a propriei personalități.

„Alegerea și practicarea acelor activități care favorizează dezvoltarea calităților intelectuale, alegerea și întreținerea relațiilor care duc la înflorirea aptitudinilor, situarea în acel mediu care are efect educativ, stabilirea unui regim de viață rațional și respectarea lui strictă" sînt numai cîteva dintre regulile automodelării, conchide autorul în finalul cărții sale.

Colonel (r) **Ion GEAGLA**

De curînd, în unitățile Ministerului de Interne s-a difuzat, prin grija Serviciului editorial și cinematografic, o lucrare din categoria dicționarelor științifice și enciclopedice : **„Termeni uzuali de comerț internațional"**.

Elaborată de un colectiv de cadre din Direcția cercetări penale a Inspectoratului General al Miliției și din Școala militară de ofițeri activi a Ministerului de Interne, cu sprijinul unui specialist de la „Revista economică" — doctorul în științe economice Alexandru Deteșan —, noua apariție editorială răspunde unor necesități de ordin practic, venind în sprijinul pregătirii de specialitate a unui mare număr de cadre din aparatul ministerului, adresîndu-se, deopotrivă, lucrătorilor de securitate și celor de miliție care au tangență cu activitatea de comerț exterior.

Se știe că în documentele programatice, de excepțională însemnătate teoretică și practică, adoptate de cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, se acordă o deosebită atenție dezvoltării relațiilor economice internaționale și cooperării în producție cu alte state. În magistralul Raport prezentat la Congres de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, se subliniază că : „...este necesar să luăm toate măsurile pentru a asigura creșterea schimburilor internaționale cu 41—45 la sută. Totodată, va trebui să acționăm pentru ridicarea calității și competitivității produselor românești pe piața internațională, pentru participarea tot mai activă a României la diviziunea internațională a muncii — ca factor important al colaborării și păcii în lume".

Avînd în vedere această orientare și cunoscînd sarcinile importante ce revin lucrătorilor Ministerului de Interne care acționează pe linia prevenirii și combaterii tuturor faptelor antisociale prin care pot fi afectate relațiile economice internaționale ale țării noastre, ne exprimăm convingerea că lucrarea recent apărută, folosită ca instrument de lucru, va contribui la soluționarea corectă a unora din problemele ivite în activitatea desfășurată de lucrătorii operativi de securitate în obiectivele de comerț exterior.

Afirmînd aceasta, ne gîndim la faptul că, în conținutul lucrării, autorii au realizat nu numai o prezentare a termenilor uzuali în comerțul internațional (aproape 500 la număr), ci au explicat și fazele principale premergătoare încheierii contractelor, prin care se stabilesc obligații în legătură cu schimbul de valori materiale, consecințele negative ce pot interveni datorită nerespectării unor clauze contractuale, modul de întocmire a unor documente specifice mai importante, precum și riscurile cu urmări de natură materială ce decurg, deseori, din întocmirea incompletă sau incorectă a acestora.

De aceea, recomandăm cadrelor interesate să consulte cartea prezentată, ea putînd fi găsită în bibliotecile cu literatură de specialitate ale unităților de securitate și de miliție.

Colonel **Dimitrie BĂLAN**

BIBLIOGRAFIE

la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările pe anul 1985)

1. **Tema : Cauze și condiții care determină ori stimulează recrudescența activității elementelor ostile din rîndul cultelor și sectelor.**

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1982, Ed. pol. 1983 ; România pe calea dezvoltării societății socialiste multilateral dezvoltate, Ed. pol. 1974 vol. 10, pag. 258; Opere vol. 10, pag. 258—260 ; Cuvîntare la Plenara comună a C.C. al P.C.R. și Consiliul suprem al dezvoltării economice și sociale a României, Ed. pol. 1979, pag. 23 ; Cuvîntare la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative, din 2—3 august 1983 ; Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. 1984.

— Programele de măsuri ale Departamentului Securității Statului elaborate în luna mai 1981 în problema „culte-secte" și, respectiv, în luna august 1983 în problema „cultul catolic" și obiectivul „Vatican" ;

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 ;

— Publicația „Securitatea" nr. 1/1981, pag. 63 ; nr. 3/1981, pag 63 și 68 ; nr. 4/1981, pag. 62 ; nr. 2/1983 pag. 4 ; nr. 1/1984, pag. 5 și 27 ; nr. 2/1984, pag. 75 și nr. 4/1984, pag. 5

— Lucrarea : „Aspecte din activitatea ostilă desfășurată de elemente autohtone incitate de emisari ai unor centre și organizații religioase din străinătate. Măsuri întreprinse de organele de securitate pentru prevenirea și contracararea acțiunilor dușmănoase desfășurate sub acoperirea religiei", Serviciul editorial și cinematografic, 1983.

Se mai pot consulta :

— MARX, ENGELS, LENIN : „Despre religie", Ed. pol. 1974 ;

— PETRU BERAR : „Socialismul și religia în educația materialist-științifică și umanist revoluționară", Ed. didactică și pedagogică, 1980 ;

— PETRE HLADCHI-BUCOVINEANU : „Fațete reale ale sectelor religioase", Ed. pol. 1983.

2. **Tema : „Problematica actuală a terorismului internațional rezultată din acțiunile cu acest caracter care s-au produs pe plan mondial în anul 1984 ; formele de manifestare, aria de răspîndire, apariția unor grupări și organizații extremiste și implicațiile acestui fenomen asupra evoluției evenimentelor politice mondiale".**

— NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. 1984, pag. 72—92 ;

— Ordinul comandantului suprem al Forțelor Armate nr. H/003785/1978 și Instrucțiunile M-36/1978 și M-40/1978 ;

— Ordinele ministrului de interne nr. 001080/1977 ; nr. 001370/1978 ; nr. D/00110/1979 ; nr. D/00120/1979 ;

— Programul de măsuri în problema „Acțiuni de atentat ce pun în pericol securitatea statului" ;

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 ;

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1983, pag. 18 nr. 1/1984 ; pag. 38 ; nr. 3/1984, pag. 65.

Se mai pot consulta :

— Documente privind reprimarea terorismului internațional, Serviciul editorial — 1981 ;

— Grupări și acțiuni teroriste, Serviciul editorial — 1981 ;

— Problematica actuală a acțiunilor teroriste, Serviciul editorial — 1982 ;

— Buletinele informative antiteroriste difuzate de Unitatea specială de luptă antiteroristă în anul 1984.